Març 2008
Número 330
2€

Delta LLOBREGAT

FUNDAT L ANY 1977
EL PERIÒDIC IN

Antonio Gallego, diputat a Corts "in extremis"

Ensurt al dipòsit d'aigües

El moviment de terres del pàrquing de dues plantes sota la futura biblioteca de la Plaça Catalunya, obliga a apuntalar l'estructura

Baltasar

Asesoria

Fiscal · Laboral · Contable · Jurídica

GRUPO ASESOR

MANUEL NAVARRETE
ABOGADO

Nos trasladamos a

AV. VIRGEN DE MONTSERRAT, 132-134 · 1r 4a

Visítanos en nuestras nuevas instalaciones
a partir del 17 de marzo de 2008

Tel. 93.478.56.34 · Fax. 93.379.79.97
navarrete@forumlegalyeconomico.com

El carrer Major o la centralitat enderrocada

L'ajuntament ha presentat als veïns del Nucli Antic el dibuix de les primeres zones que es veuran afectades per l'ordenació urbanística de l'Eixample Nord de la ciutat. Aquest dibuix confirma que una bona part de les cases del carrer Major –les ubicades entre els números 19 i 37- tindran un destí similar al dels habitatges, també sentenciats a pena d'enderroc, que es troben entre les vies –ara soterrades- i l'autovia de Castelldefels.

El carrer Major, la construcció del qual data d'entre finals del segle XVIII i principis del XIX, va arribar a esdevenir l'autèntic nucli al voltant del qual girava l'activitat comercial del Prat. La manca d'interès dels successius governs municipals per revitalitzar els sectors antics de la ciutat i anar-los integrant a mesura que creixia la ciutat ha acabat fent d'aquest carrer un element gairebé marginal. Ara, amb un nou sector que segons les previsions aportarà prop de 15.000 nous habitants al nord de la ciutat, hi ha plans per a aquest carrer, però aquests no passen de convertir-lo en el jardí d'entrada a una nova ciutat redissenyada i aixecada del no res.

La convivència entre història i modernitat present a ciutats veïnes com Sant Boi, Viladecans o Sant Joan Despí té aquí forma d'enderroc. Un enderroc que no només atempta contra la fisonomia de la ciutat, sinó contra una forma de vida que durant dècades s'ha desenvolupat "en horitzontal", amb passadís i pati al darrera amb figuera inclosa, lluny dels embolics propis de les comunitats de veïns dels blocs de pisos. El Prat renuncia poc a poc a què hi hagi sectors on aquest petit luxe continuï sent possible, i ho fa en pro d'un dibuix de ciutat incert i potser massificador.

Entre esquerdes i plans urbanístics, els veïns del Nucli Antic del Prat porten ja més d'un any immersos en una activitat frenètica de recerca d'informació, alegacions, reunions i oposició davant d'un dibuix de ciutat que no convenç. Els assessora en Josep Vaccaro, ex arquitecte municipal i advocat que fila ben prim cada cop que parla. La seva apreciació, recollida a la secció "El tema" de la present edició, sobre les zones incloses –i sobre tot les excloses- al concurs d'idees del Prat Nord aporta un nou argument per reflexionar sobre la pressuposada transparència amb que es tracen les línies del futur de la ciutat.

Delta LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.
Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 · periodicdelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL
President Alfredo Garcia
Vice-President Josep Maria Canalias
Secretari Pere Manuel Azuara
President d'Honor Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalias
Director Adjunt: Vicenç Tierra · Cap de redacció: Javier Martínez · La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Imanol Crespo, Sergi Falcó · Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Lalo González, Elisenda Gálvez, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà, Miriam Roures Fotos: Aurelio Poyato, Joaquim Torrent · Publicitat: Marta Raventós, Jaume Monés
Maquetació: Mariano Martínez

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977
Tallers gràfics de Rúbrica
Frederic Soler, 81-83 · El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

Fotografia portada: Joaquim Torrent

EL TEMA

5 Noves allegacions contra la transformació del carrer Major

L'ENTREVISTA

9 Joaquim Bartolomé, president d'ICV al Prat

LA POLÍTICA

16 Antonio Gallego, diputat a les Corts de Madrid

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

22 Continua la batalla del trasllat de l'IES Illa dels Banyols

LA GENT D'EL PRAT

29 Mateu Serra, la política i el socialisme com a bandera

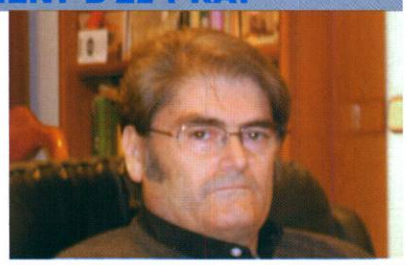

LA CULTURA

35 Esther i Olga Merchán, premiadas con la beca de creación artística de La Capsa

ELS ESPORTS

40 A.E.Prat: l'equip manté la ratxa negativa de resultats

DELTA No. 330 MARÇ 2008

Viking

Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Römer nurse JANE bébé confort Britax

Totes aquestes marques les pots trobar a la teva botiga Viking

Avgda. Verge de Montserrat, 161 · Telf. 93 478 51 44 · El Prat de Llobregat

Plegat fàcil i ergonòmic, completament equipats

CASA CHENDO

La buena mesa

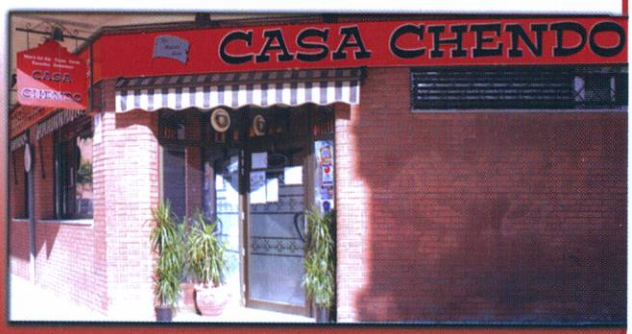

Menú del día
Servicio a la carta
Torradas
Tapas
Almuerzos
banquetes

Menús especiales para grupos (fácil aparcamiento)

Carretera de la Marina, 97-99 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT - Tel. 93.478.91.77 - Mov. 687.52.31.67

CIRCUIT PRAT

restaurant FESTES tapes CONCERTS...

OCI I DIVERSIÓ!!

+info: **www.circuitprat.com** tf. **933790257**

La Capsa]

cala mar

l'Ortesà

CASINO

Bar Restaurante la

ESTELLANA

desde 1968

• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS
ESPECIALIDAD EN

ANCHOAS DEL CANTÁBRICO
PATATAS BRAVAS
BACALAO A LA LLAUNA
JAMÓN IBÉRICO
GAMBAS DE HUELVA
CARNES IBÉRICAS

Primer de Maig, 12 · Tel./fax. 93 379 43 59 · 08820 El Prat de Llobregat

Hi haurà noves al·legacions contra la transformació del carrer Major

L'Associació de Veïns del Nucli Antic s'oposa als plans urbanístics de l'ajuntament que eliminen l'actual part esquerra de la històrica via

SERGI OLIVERA / El col·lectiu de veïns del Nucli Antic tornarà a cursar al·legacions per intentar aturar els plans de l'equip de govern sobre la modificació de l'actual Carrer Major del Prat. El regidor d'Urbanisme, Sergi Alegre, es va reunir el dia 26 de febrer amb els veïns per explica'ls-hi la modificació puntual del Pla General Metropolità "Entorn Estació Intermodal. Barri La Seda" que seria aprovat inicialment al ple municipal del 5 de març.

Segons Rosario Amador, presidenta de l'Associació de Veïns del Nucli Antic, a la reunió els hi van dir que "tota l'illa de cases que hi ha darrera de l'Ajuntament ha d'anar fora per fer un equipament extra i una nova avinguda" i que en defensa dels afectats prepararan "més denúncies a la fiscalia i queixes al col·legi d'arquitectes" per una actuació que consideren "il·legal". En canvi, al ple municipal del mes de març, Alegre va defensar la proposta de l'equip de govern argumentant que "s'han incorporat moltes al·legacions" i que "s'ha debatut amb els veïns i estan d'acord", en referència a la reunió celebrada feia una setmana. El regidor d'Urbanisme va afegir que "la part esquerra del carrer Major no té teixit urbà. Hi ha 80 metres de franja per poder fer aquesta avinguda gran". Per fer un símil amb una altra zona del Prat, Alegre va assegurar que el carrer Major quedarà d'una forma similar a com queda ara la conversió de Joan Maragall en Carretera de la Marina.

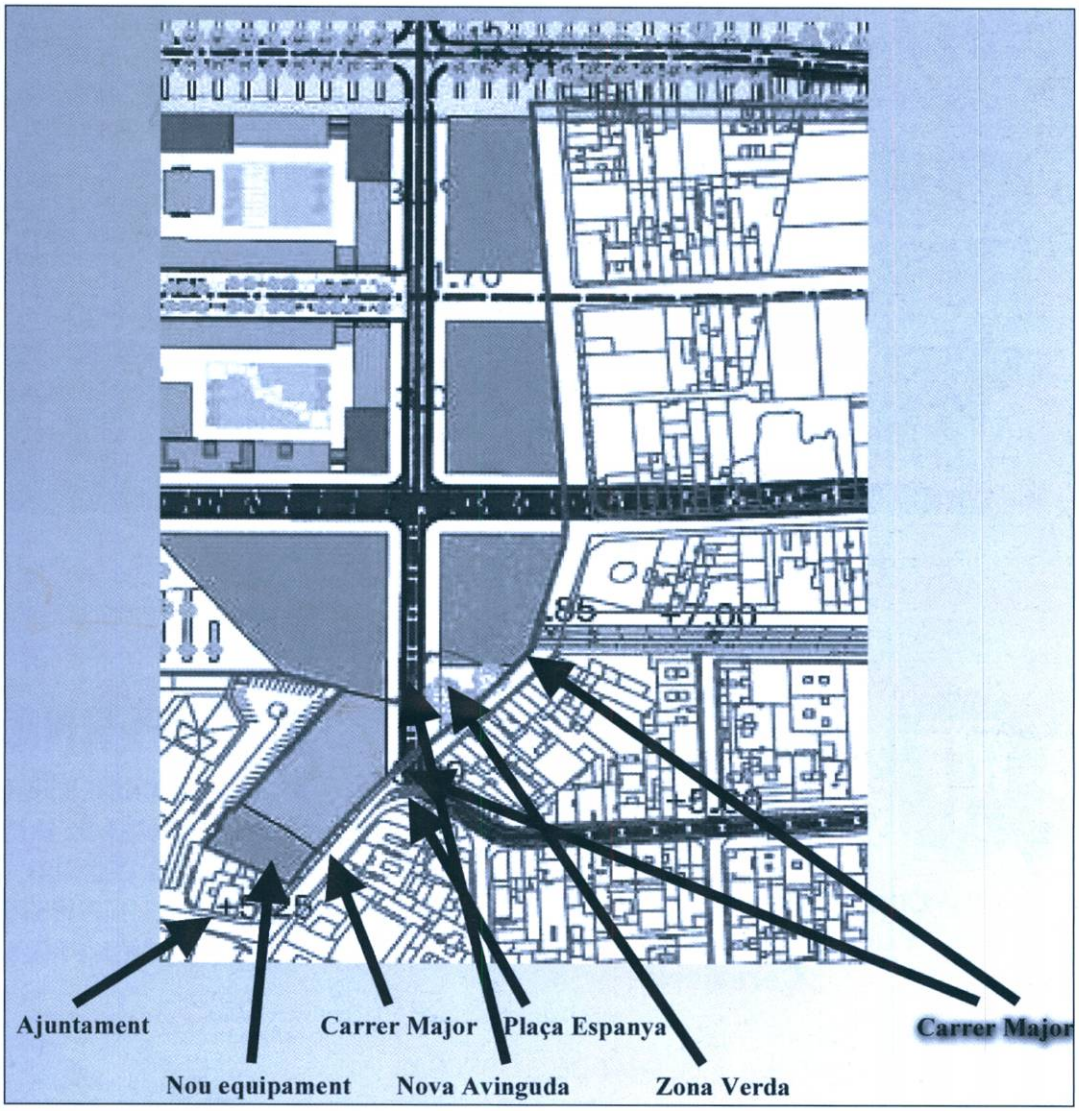

Plànol de l'afectació del carrer Major segons l'aprovació inicial de l'Ajuntament.

Els afectats

Javier Bertran viu al número 35 del carrer Major. Segons els plans inicials de l'Ajuntament casa seva ha d'anar al terra perquè "faran una zona de jardí i una avinguda gran". Segons aquest veí, a la reunió del 26 de febrer, Sergi Alegre va anunciar-los que tots els habitatges de la vorera esquerra del carrer Major que hi ha darrera del consistori haurien de desaparèixer. Totes són propietats horitzontals que serien substituïdes per nous pisos que s'haurien de construir a la zona.

Per Rosario Amador, des de l'Associació de Veïns "no es pot concebre com poden treure-li a la gent les seves cases horitzontals de tota la vida i canviar-se-les per propietats compartides en comunitats de veïns". Javier Bertran va rebre el 1997 un permís d'obres de l'Ajuntament per fer-se una casa nova, i al 1999 ja va rebre el permís d'habitabilitat per poder entrar-hi a viure. Nou anys després veu com la casa on va invertir molts diners haurà de ser enderrocada segons l'aprovació inicial. Bertran es considera "enganyat" perquè "no pot ser que quan em van donar aquells permisos no sabessin el que passaria amb aquest carrer". Per altra banda, Bertran reconeix que també hi ha veïns que estan d'acord amb el pla "perquè tenen cases molt velles i els hi va bé que se les canviïn per un pis", però que, en el seu cas, "no vivim tranquils perquè no sabem què passarà amb casa nostra. És una forma de vida no agradable, no pots planejar posar-te a fer reformes, i per això lluitarem pel què és nostre".

Un altre agreujant, des del

MARMOLES CUTILLAS S.L.

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

R-T-F TRIF TORRENTS® S.L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95
Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ

Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE LLOBREGAT

cantó veïnal, és que mentre durin les obres, els afectats hauran de buscar allotjament pel seu compte, o amb la mediació d'un constructor. Es seguirà un sistema de Junta de Compensació dirigit per una entitat gestora, que vol dir que els propietaris hauran de constituir una junta que reuneix tots els seus terrenys a la vegada, per després ser compensats proporcionalment amb metres edificables en un altre punt geogràfic. A més, els propietaris han de cedir a l'Ajunament un percentatge del seus antics terrenys per a equipaments o zones verdes. Javier Bertran diu que no es "creurà res fins que no ho vegi per escrit, de moment només són paraules".

Reunió de Sergi Alegre amb els veïns sobre el projecte urbanístic del Prat Nord el 26 de febrer

El concurs d'idees

Josep Vaccaro, arquitecte i advocat que assessora l'Associació de Veïns del Nucli Antic, esperarà a que l'aprovació inicial superi més instàncies administratives i surti publicada per estudiar-la i presentar les al·legacions que consideri oportunes. De moment ja intueix "una ombra d'irregularitat" en el fet que "Ajuntament i INCASOL (Institut Català del Sòl) hagin proposat un concurs d'idees per a l'ordenació de 150 hectàrees de les 200 totals que comprèn el Prat Nord. És a dir que hi ha 50 hectàrees, que precisament són a la zona del carrer Major, que han quedat fora de concurs". Per Vaccaro això costa molt d'entendre perquè "aquestes cinquanta hectàrees seran la ròtula del nou barri nord. No sé per què no s'ha fet un concurs d'idees per a tot l'eixample".

L'advocat i arquitecte considera que la fórmula ideal seria "un pla especial de conservació històrica del carrer Major" i que l'Ajuntament s'està trobant amb "conflictes innecessaris" per aquesta qüestió. També recorda que amb l'aprovació inicial de novembre de 2006 "vam aconseguir aturar el pla per la manca de rigor amb que estava fet" i per això confia en tornar-ho a repetir. •

Estat actual de l'allargament del carrer Major.

SEUPRAT

cOOperativa Industrial de Transportes • El Prat •

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos trasladado a la nave del Polígono Can Calderón de Viladecans

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97
C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscci@telefonica.net

Asesoria Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Resgistro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

· **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia, ...fins a 20 especialitats.

· **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

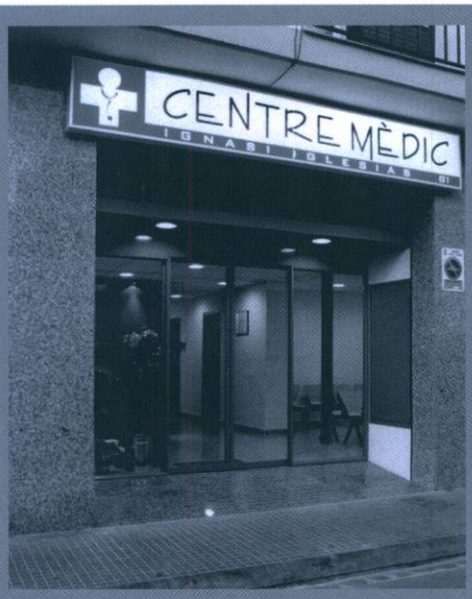

Joaquim Bartolomé, president d'ICV al Prat

"El carrer és el veritable termòmetre del que li passa a la gent"

JAVIER MARTÍNEZ / El vi del Priorat, el foc, els Diables del Prat, el carrer. Joaquim Bartolomé (1962) diu portar a dintre una mica de tots aquests elements. Per molt que se li demanin quins han estat els mèrits per ser escollit president d'ICV, la seva conclusió arriba sempre al mateix punt: "És pel meu caràcter". És polític de carrer, de veïnatge i de festes populars i potser –tot i que la seva humilitat li ho fa reconèixer amb certa timidesa-, és un polític clau per tornar a il·lusionar els simpatitzants d'un partit que des de molts observatoris –i més encara després dels resultats a les darreres eleccions- es veu com estancat. Bartolomé compagina la presidència del partit amb el seu càrrec de regidor de Manteniment i Serveis.

–Quina és la funció del president d'ICV?
–Portar bé l'organització, dur a terme els objectius per seguir sent un partit de referència al Prat i on ens agrada estar ben a prop de la gent.

–El seu partit l'ha escollit a vostè per tornar a trepitjar el carrer de veritat?
–Bé, passa amb mi i amb tots. És cert que sóc una persona de trepitjar el carrer, i és al carrer on es troba el veritable termòmetre del que li passa a la gent. Nosaltres sempre hem estat a prop de les entitats, dels veïns, de la queixa. Estar a prop de la gent vol dir "carrer".

–No em negarà que vostè és un punt de contrast amb el perfil de polític tan mediàtic i sofisticat a que ens tenen acostumats.
–Jo tinc molt clar que la política local és un altre món. La política local requereix conèixer la ciutat i saber com respon la gent. Mai no m'he plantejat un tipus de política com l'espanyola o la catalana. Sempre he dit que la política local és la més maltractada i això va lligat amb el tema de la proximitat.

–Per què?
–Perquè el compromís i la responsabilitat l'agafes amb la gent més propera.

–O sigui que la gent el té a vostè a mà per agafar-lo pel carrer i demanar-li explicacions d'allò que no es fa bé?
–Efectivament.

–Li passa sovint?
–Em passa sovint, i és habitual que al carrer em facin suggeriments i queixes, o millor dit, queixes i algun suggeriment.

–A l'hora de fer carrer i potser arrossegar militància de base per al partit, es veu vostè com un nou Gómez Barriga?
–No li haig de negar que les comparacions hi són, però són dos tarannàs diferents. L'estil del carrer, segur que hi és. Passar per aquest món i no fer res pels altres no és merescut. Les primeres vegades que sentia aquesta comparació em semblava massa, però sí que és cert que em passo moltes hores del dia al carrer.

–A vostè l'ajuda el fet que la regidoria que coordina, Manteniment i Serveis, és també d'estar molt al carrer.
–Sí, i això ajuda, perquè trobo que puc contestar i anar fent per a les dues funcions que tinc encomanades. Ja em va bé, perquè a mi m'agrada involucrar-me, anar a parlar directament amb els veïns quan tenen alguna queixa.

–Qui l'assessora per poder donar resposta a les inquietuds del carrer?
–Ningú. El que passa és que sóc molt tafaner i pregunto mil vegades als qui més entenen del problema plantejat abans de donar una resposta. Quan gestiones diners públics, has de ser humil i preguntar per tal de donar bones respostes que serveixin als ciutadans. Així no se sentiran enganyats.

–Es vostè l'inici d'una fase de renovació al partit?
–No deixo de ser un més a l'organització. Si la meva forma de ser ajuda tant als veterans com als qui comencen ara, doncs perfecte.

–I de vegades no xoca que una persona de recent incorporació, com vostè, vulgui dirigir un partit ple de veterans de la política?
–No. El secret es troba en l'equilibri, en aprofitar l'experiència dels veterans i la rebeldia de la joventut. Jo em trobo justament al mig i ho he sabut aprofitar per entendre el partit i la gent. Al cap i a la fi, és el meu caràcter, i és un caràcter còmode per a tots.

–Quin és el secret d'ICV per mantenir el tipus al Prat mentre perd regidors i alcaldies a altres municipis?
–Treballar, treballar i treballar. I compromís, és clar. Ja vaig donar aquesta recepta a l'assemblea quan em van escollir.

–Els seus plantejaments sí sonen a essència de partit obrer...
–És que no hem d'oblidar que venim del PSUC i l'essència no l'hem perduda.

–Tot i que molta gent diu que el seu partit ha canviat molt.
–Sí, però jo que m'estimo el Priorat, faig la comparació amb el bon vi. Quan queden les restes al fons de la bota, llavors tant se val si vinc jo o un altre; es trobarà el camí mig fet i tornarà a agafar l'essència.

–Vostè va treballar com a transportista autònom, va prestar serveis en un centre ocupacional per a discapacitats, ha estat sempre vinculat als Diables del Prat... Com se li va encendre la bombeta de la política?
–Bé, és una anècdota que explico sovint. Un dia el company Lluís, l'alcalde, em va trucar per parlar dels Diables i em va proposar que hi pensés en dedicar-m'hi a la ciutat més a fons. Jo li vaig dir que la política me la mirava de lluny. Llavors ell em va respondre: "Tú fas política diàriament".

–En Tejedor ho sap vendre, per descomptat. Quines són les principals mans dretes, o esquerres, en aquest cas, de Joaquim Bartolomé a ICV del Prat?
–Jo sóc més de joc d'equip. Tenim un bon equip amb davanters, mig-centres, porters...

–I gent a la defensiva?
–Com a tot arreu. Hi ha regidories que han d'aguantar més cops i han de prendre decisions que afecten a les persones, però és una de les dificultats del govern, perquè governar també vol dir decidir.

–Miro el seu despatx i ara entenc per què el partit el considera un bon organitzador. És impossible tenir els papers més endreçats!
–I sóc igualment endreçat a casa. Utilitzo la logística fins i tot per col·locar els pots de macarrons a l'armari de la cuina. Crec que els meus anys de transportista m'han organitzat el cervell en forma de magatzem. •

La salinització de la conca del riu Llobregat, fins quan?

Avui com cada dia, Iberpotash, S.A., que pertany al grup israelià del Death Sea Works., ha abocat milers de tones de residus salins als runams, de Fusteret (Súria) i Cogulló (Sallent), situats al Bages. El paisatge estèril de les muntanyes de residus fa mal a la vista, al medi ambient, a la qualitat de les aigües i la salut publica, de centenars de milers de ciutadans a la Catalunya central, i a milions més, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, aigües avall de les activitats extractives de la mineria de la potassa.

Iberpotash, S.A., genera i aboca prop de 4 milions anuals de tones de residus (11.000 tones/dia) que s'haurien de considerar especials. Una quantitat equivalent al total de residus urbans de Catalunya, i a més, no està sotmesa a cotitzar cap cànon de deposició, similar al que s'exigeix a qualsevol dels municipis de Catalunya (Llei 16/2003). Veure escrit (13-04-04) de la Plataforma cívica Montsalat a l'Agència Catalana de Residus (ACR) i resposta tangencial de l'ACR:

http://www.lasequia.org/montsalat/Documentacio/Canon%20de%20deposicio%20de%20residus.htm

El fet de què els residus de la mineria de la potassa, estiguin considerats com subproductes de classe B (recuperables), fa que aquestes activitats s'escapin de l'obligada ètica mediambiental. La manca de voluntat política en reformar les normatives de la mineria de la potassa, que externalitza els costos ambientals al domini públic hidràulic en contra de la salut del país, i en pro dels interessos econòmics fa la resta. Mentre tant, es va contaminant el riu fins a nivells quasi surrealistes.

Ara que està tant de moda parlar de sostenibilitat i de qualitat de vida, i que al govern hi ha "Ecologistes de veritat" cal recordar, a ells i a tots els governs anteriors, una i altra vegada, que la potassa a Catalunya es va descobrir el 1912, i que els responsables de les activitats extractives iniciades el 1923, van decidir abocar directament al riu els residus líquids salins i més endavant els residus sòlids en superfície, sense cap tipus d'impermeabilització, a cel obert, i a així, les aigües del riu Llobregat, per activa i per passiva, es van anar salinitzant progressivament. Aquest escenari va provocar, tot i estar previst els anys 30' pel govern de la 2ª República, que fins el 1989, no es va construir un col·lector, per transportar a mar, les salmorres i minimitzar els impactes dels abocaments al riu.

El col·lector, en els anys que fa que funciona, si bé ha rebaixat els elevats nivells de clorurs a les aigües del riu Cardener i Llobregat, no assoleix en les ETAP's d'Abrera i de Sant Joan Despí de forma continuada, els continguts de clorurs del riu Llobregat, als nivells recomanats de 250 mg Cl/L per l'actual legislació de la Directiva Marc de l'Aigua de la UE (2000/60/CE) transposada (RD 140/2003 de 7 de febrer) i menys, apropar-se als valors històrics de la salinitat natural, d'abans de les explotacions de potassa avaluats en els controls efectuats l'any 1915, en uns 79,5 mg Cl/L. a l'aqüífer de Cornellà. (BOE del 27-05-1930).

En el període de la Guerra Civil Espanyola (1936-39) i coincidint amb la quasi total paralització de les activitats extractives de potassa, la salinitat del riu Llobregat a Cornellà, que ja s'establia poc abans de l'any 1936 en valors superiors a 200 mg de Cl/l, escenari que va generar un elevat nombre de queixes i denuncies, recuperà l'any 1939 els valors de l'any 1915. O sia que no son de rebut, opinions com que el riu es salinitza per causes naturals. Existeix un procediment obert per part de la Fiscalia de Medi Ambient del TSJC, quant a la salinitat aportada en excés, aigües avall del Bages, i la pèrdua de recursos hídrics per salinització, té els orígens en les activitats de la indústria de la potassa.

Amb els tractaments d'oxidació actuals, per a la potabilització de les aigües amb destí al consum humà, la presència de clorurs i a les aigües del riu Llobregat, incrementa la generació de trihalometans, entre els quals es detecten el cloroform i el bromoform. En el RD citat, el contingut màxim de trihalometans es fixa per sota dels 100 g/L. També la presència de bromurs, combinat amb tractaments d'ozonització genera bromats, compost contaminant no desitjable en les aigües potables.

En els darrers anys, les activitats extractives d'Hiberpotash, S.A., s'han incrementat, així com les aportacions de lixiviats salins, a l'augmentar la superfície exposada a les pluges dels runams i el col·lector de salmorres ha quedat insuficient. El rius Cardener i Llobregat doncs, s'estan resalinitzant, i dades puntuals a Cornellà > a 600 mg Cl/L en aquest mes de juny del 2007, així ho palesen. Per altra banda les quasi 300 petades del col·lector de salmorres des de la posta en marxa, originen contaminacions puntualment importants i la salinització d'aqüífers existents en les zones dels trencaments.

Les Administracions, en lloc d'aplicar solucions en origen, més senzilles, menys costoses, més eficients i sostenibles, però que afectarien econòmicament a l'empresa explotadora, el que ha establert i està en vies d'execució, és el desdoblament del col·lector per augmentar la capacitat de by-pass. També, per assolir els condicionants de la Normativa d'Aigües, estan projectats la construcció d'un tractament d'Electrodiàlissi a l'ETAP d'ATLL (Abrera) i un altre d'osmosi inversa a l'ETAP d'AGBAR (Sant Joan Despí).

Aquestes solucions, d'elevada inversió, tant de primera instal·lació com de manteniment i de consum energètic, afectarà en un moment o altre, a les tarifes de l'aigua que paguen els abonats, i únicament (tot i que es important) millorarà la qualitat de les aigües potables servides per a usos urbans i industrials en baixa, mentre la conca dels rius Cardener i Llobregat, amb els seus ecosistemes de fauna i flora d'aigües dolces avall de les explotacions potàssiques quedaran al que se'ls hi aboqui. i els municipis i les indústries amb recursos hídrics propis "gaudiran" del mateix complex escenari.

El col·lector no pot assolir desviar el 100% de les aportacions salines al riu, doncs aquestes s'incrementen en la mesura que creixen els runams. La conclusió es la de sempre, contaminació amb màxims beneficis privats i remediació no en origen, finançada amb diner públic, escenari que habitualment és el mes costós i insostenible. El 2023 es complirà el centenari de les explotacions de potassa al Bages, es pot saber, tenint en compte els estudis, valoracions, previsions, inversions, etc., quins clorurs tindrem senyors de l'Administració al riu Llobregat a Cornellà ?, recordin que a Sant Vicenç de Castellet, avall de la unió del riu Cardener amb el riu Llobregat, just abans de tota aquesta història de la mineria, hi havia tant sols 62 mg/L de salinitat "natural".

ROGER LLORET · Ambientòleg

Ribas Llopis, S.L.
Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta
Taller Ribas
CARRER BARCELONA, 69
08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

Perruqueria LYDIA
C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

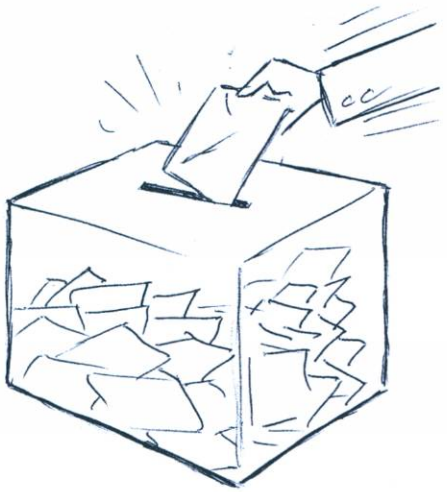

Antonio Gallego ya tiene derecho a ocupar escaño en el Congreso de los Diputados. Estábamos convencidos de que apuntaba alto y lo estamos también de que el pleno se resentirá. Salvando alguna intervención de Camps por ERC, sin las embestidas bravas de Gallego el pleno corre peligro de convertirse en una sesión de papeleo y matasellos.

L'escó de Gallego ha estat, per això, fidel a la trajectòria política del regidor. Igual que el regidor, aquest seient primer pertanyia a Unió, però se l'ha endut finalment el PP. Coses del destí.

Afegim, per tant, Antonio Gallego a la llista de personatges, amb Pérez Moya al capdavant, dignes d'un Polònia local. Si fossim TV3, ens ho plantejariem. A la ràdio ja imiten de tant en tant a en García Albiol, del PP de Badalona, que juntament amb el del Prat són les dues úniques agrupacions locals del partit que van pujar a les darreres municipals.

A los de Ciutadans se les vio también de campaña por El Prat. Albert Rivera aterrizó incluso en la parrilla de taxis del aeropuerto. También fue premonitorio: querían coger aire, pero se han ido a tomar viento.

En los resultados electorales de El Prat, vemos cómo algunos partidos minoritarios han crecido en número de votos. Particularmente pintoresco es el caso de canibalismo entre las dos Falanges (curioso es también que la Falange participe en algo democrático). La Falange Auténtica sube y la Tradicional baja en El Prat. Nos quedamos más tranquilos. Lo auténtico, que no se pierda nunca.

De la futura línia L9 de metro n'estem ja habituats a veure els cartells que informen de la seva construcció, però de la línia L1, la que havia de donar un veritable enllaç directe amb Barcelona, fa molt de temps que ni se sent parlar. Acabaran el Prat Nord sencer i encara no la veurem.

Les obres dels aparcaments soterrats que aniran sota el futur centre cultural de la plaça Catalunya ja han donat un primer ensurt que ha afectat els ciments del dipòsit elevat en forma de bolet, tan nostrat com la carxofa o el pollastre pota blava. La veritat és que a la maqueta del projecte hi apareix encara el dipòsit, però des de les empreses encarregades d'executar les obres ja hi ha qui apostaria una bona quantitat a què acabarà desapareixent. Per si de cas, un dibuixant que treballa al costat de les obres està fent una sèrie de dibuixos per recordar aquest simbol pratenc.

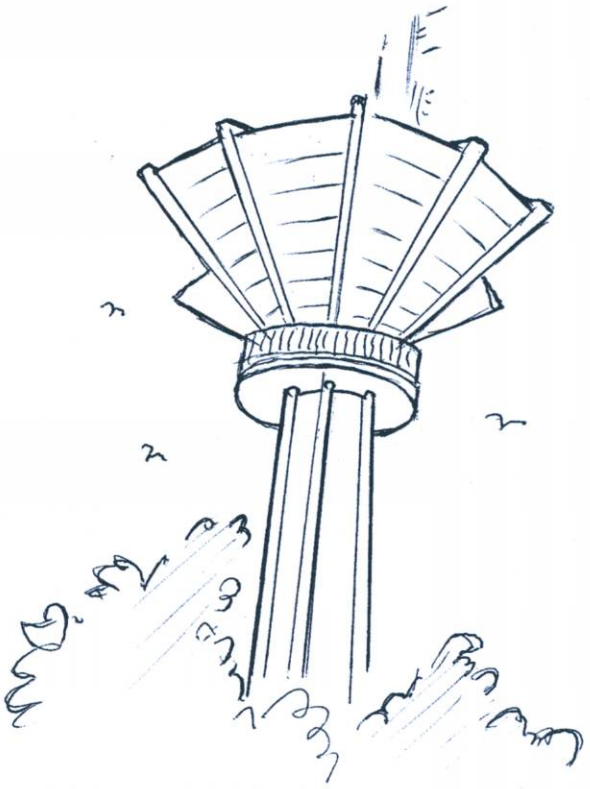

LA TIRA

Des de la butaca

ERC i la seva guerra interna

Els tambors que anuncien un possible avançament de les eleccions autonòmiques a Catalunya tornen a sonar amb força. I, de la mateixa manera que a la legislatura anterior va ser ERC qui va propiciar la crisis del govern, novament és aquest partit qui ocasiona aquests temors. La crisis interna que viu el partit republicà ve determinada perquè les seves bases independentistes i assemblearies obliguin els seus dirigents a trencar el govern tripartit que encapçala José Montilla. De poc servirà que els dos dirigents del partit que lluiten pel lideratge del partit, prometin a Montilla que no haurà ruptura, si durant el Congrès extraordirari de la propera tardor les bases diuen el contrari. Ja va passar amb l'aprovació de l'Estatut quan les promeses de Carod i Puigcercós a Pasqual Maragall van ser desautoritzades per les bases del partit i consegüentment es van haver de convocar eleccions anticipades.

El Congrés d'ERC, s'avança al mes de juny i, segurament, en aquelles dates ja s'estarà negocian el nou sistema de financiació i, segurament el tribunal Constitucional ja haurà donat una resposta sobre els recursos que s'han presentat contra l'Estatut. Estic convençut que si la resolució del Tribunal, al final, retalla algun article de l'Estatut, ERC sortirà del Govern i el tripartit saltarà pels aires.

ERC s'ha caracteritzat al llarg dels anys per ser un partit que va de crisi a crisi i, a més ho fa públicament enlloc de rentar la roba bruta a casa seva. Mirint sinó l'acarnissada guerra que ja s'està produint entre els dirigents republicans, Josep Lluís Carod Rovira i Joan Puigcercós, que es passen el dia fent declaracions als mitjans de comunicació a veure qui la diu més grossa. Els primers moviments per calibrar les forces dels diferents sectors davant la batalla congresual està servida; veurem el que passa.

Ja seria hora que que aquest partit que tantes coses bones ha fet al llarg de la seva història, com per exemple, la dissolució de Terra Lliure, comencés a actuar amb més maduresa i responsabilitat ara que té responsabilitats de govern. Ja seria hora que es preocupés més dels problemes de la gent que no pas de seus problemes interns. Si decideixen continuar per aquest equivocats camí de la guerra de guerrilles internes, els seus resultats electorals seran cada vegada pitjors. Tan dolents com els que han aconseguit a les darreres eleccions generals.

MÀXIM PUJADÉ

LA BÚSTIA

Crecer desmesuradamente, ¿para qué?

En los últimos años, el ayuntamiento viene proyectando un modelo de ciudad con un crecimiento de viviendas y ciudadanos inusitado y fuera de toda lógica. Cuando el aumento vegetativo de los ciudadanos ronda el uno por ciento anual, se pretende aumentar el crecimiento treinta veces superior. Es decir en los próximo seis años, se pretender pasar de 63 mil ciudadanos a mas de ochenta mil.

Cuando en los últimos años se ha ido destruyendo tejido industrial de enorme magnitud, con la perdida de miles de puestos de trabajo, ahora se tiene prisa por aumentar considerablemente el número de ciudadanos, sin tener en cuenta la pérdida de puestos de trabajo derivado por el cierre de las mas importantes fabricas de la ciudad.

Sin los puestos de trabajo, los nuevos ciudadanos, deberán desplazarse a otras ciudades. Con la precariedad de los transportes públicos y la falta de infraestructuras, se provocará un aumento del transporte público derivando en un caos, que ríanse Vds. de las colas actuales para salir de El Prat.

Se pretende derribar un montón de viviendas unifamiliares, en el enclave de la Papelera para construir bloques de viviendas. Haremos la ciudad vertical, y crearemos un sinfín de problemas en aquellos ciudadanos que han vivido toda la vida en viviendas familiares en beneficio de los nuevos llegados.

Por mucho que ahora prometan nuevos equipamientos, que se tendrán que construir, de momento colapsarán los ambulatorios, ya saturados por el aluvión de emigrantes.

Y si multiplicamos por treinta el crecimiento vegetativo, llenaremos las estrechas calles de automóviles y no podremos circular por ninguna parte. En este sentido, nadie se ha preocupado de facilitar una entrada a El Prat por la Pota Sud viniendo de Castelldefels, ni se ha construido el puente de acceso al Polígono Pratense. Todo se deja a la improvisación.

Nunca he entendido el interés municipal en crecer tan desmesuradamente, a no ser que se deseen nuevos ciudadanos para recoger la cosecha en las urnas de futuras elecciones.

¿Alguien se le ha ocurrido pensar? ¿A quién se beneficia creciendo tan desmesuradamente?

Porque a los ciudadanos que vivimos en El Prat, rotundamente no. Las necesidades del crecimiento de los ciudadanos de El Prat bastan con unos cientos de nuevas viviendas.

¿No estarán pensando desplazar un buen contingente de vecinos del barrio de la Mina? Para construir allí edificios más caros y bonitos. Ya lo hicieron hace muchos años con la creación del barrio de San Cosme y ya ven como resultó.

Crecer si, pero con orden y moderación sobre todo con viviendas dignas para los ciudadanos de El Prat.

Juan Miñarro

Rètols caducats

A la cruïlla de l'avinguda Verge de Montserrat amb el carrer d'Enric Morera, a la banda nord i provenint de la carretera de la Marina, hi ha una banderola d'aquestes clavada a la vorera, amb rètols amb indicacions diverses, més aviat per als vehicles però també d'utilitat per als vianants. Un d'ells -dels rètols, vull dir- fa referència a la drecera a prendre per anar a les dependències de "Correus".

El dia que escric aquestes ratlles a "Delta" - 10 de març-, l'indicador encara hi és, quan l'oficina de Correus ha estat traslladada el passat dia 4 de febrer, des del carrer Arús al carrer Narcís Monturiol núm. 63, banda mar, entre els carrers Jaume Casanovas i Avinguda del Canal.

No dic que cada dia, però sí amb una periodicitat fixada setmanalment o quinzenalment, per exemple (i sempre segons la transcendència d'allò indicat), la regidoria de la via pública hauria d'actualitzar tots els rètols indicatius de direccions i/o de senyalitzacions d'espais públics d'interès permanent.

A. Rivas

Adif, Endesa, Ajuntament

Tinc 81 anys. He viscut més de 75 anys a la meva casa al carrer Ferrocarril del Prat de Llobregat. La meva casa és sòlida, bonica i ben conservada.

Ara han fet passar l'AVE més a prop de casa del que ho feien abans trens. ADIF ha fet un gran mur davant les nostres cases. El carrer ha estat trinxat, i ara l'apedacen de mala manera. Endesa no vol soterrar els fils elèctrics que pengen de pals de fusta al mig de la vorera, tot i que hi ha resolucions del Parlament de Catalunya que preveuen el soterrament total de les línies elèctriques urbanes per abans de 2010. A l'Ajuntament del Prat la voluntat d'Endesa ja li està be. El gran llençol de terra que s'ha generat damunt la llosa que cobreix el túnel ferroviari, ha estat condicionat per fer-hi un espai verd. A tots el veïns del Prat se'ns impedirà l'accés i gaudi d'aquest nou espai mitjançant una horrorosa tanca de filferro trenat, que serà aixecada al bell mig del nostre carrer. Aquest estat de coses està previst que pot durar uns 10 o 12 anys. Als nostres representants els sembla de rebut. Fins ara les canonades del nostre carrer de la xarxa de subministrament d'aigua potable, gestio-

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": direcció.periodicdelta@yahoo.es

Els pratencs tornen a anar a l'ajuntament

Els ciutadans pratencs tornen a anar a l'ajuntament. I, malauradament, no ho fan amb l'esperit festiu, gairebé de revetlla de Sant Joan, amb joia, com ho feien abans en temps de la transició política, en les primeres sessions dels ajuntaments democràtics. Ara ho fan amb un tarannà de protesta, reivindicatiu, com en els darrers anys de la dictadura.

L'any 1979, els pratencs anaven a la Casa Consistorial, al "ple", a escoltar, a assabentar-se del que l'equip municipal volia fer per un Prat mancat de molts equipaments. Hi havia il.lusió. I també complicitat, fins al punt que es "perdonaven" certes decisions no massa assenyades, emparant-se -deien- en la inexperiència dels qui havien estat escollits per a manar, per a representar els interessos de la col.lectivitat. "Pobrets, si han d'aprendre", deixaven anar alguns.

I n'han après! I molt! Tant, que a força de fer-ho tot tan bé, la gent es va relaxar. Per què preocupar-se -deurien pensar els ciutadans-, si l'equip de govern vetlla pels interessos de la comunitat, que són els nostres. I així...

Però alguns ciutadans -i ciutadanes, està clar-, com deia al principi, han tornat a l'ajuntament. No són sempre els mateixos, però hi van per a fer notar la seva presència i en molts casos, per a fer sentir la seva veu. Normalment, són col.lectius que pensen que els seus representants polítics no han fet el que calia per a resoldre els problemes que els afecten.

Els últims han estat els professors, els alumnes i l'AMPA de l'institut "L'Illa dels Banyols", que no arriben a comprendre el perquè els volen traslladar, mentre l'ajuntament mirava cap a una altra banda. Però abans van ser els afectats del Prat Nord, els veïns que han patit esquerdes en els seus habitatges pel soterrament de les vies. O els habitants del barri de "Les Palmeres", només per citar-ne uns quants.

Què està passant? Per què la ciutadania porotesta d'una manera tan airada? Té això quelcom a veure amb el distanciament dels polítics de la realitat del seu entorn? Podria ser que el poder detentat durant molts anys tingués un efecte perniciós sobre qui l'ostenta, però també igualment sobre els administrats? És veritat que el poder crema? O els cremats són els que -i crec jo que equivocadament- decideixen quedar-se a casa i no anar ni tan sols a votar? Som una societat malaltissa?

Alguns ciutadans tornen a anar a l'ajuntament per a reclamar solucions, quan realment haurien d'anar-hi per a conèixer-les.

Serà que encara estem vius?

Josep María Canalías
Director de "Delta"

nada per Aigües del Prat S.A., han estat d'uralita, i les escomeses als domicilis de plom, materials cancerigens. Dos trams del carrer Ferrocarril estan per urbanitzar, sense voreres ni vials. Tolls d'aigua i fang quan plou. Ara tampoc no es pensa aprofitar l'avinentesa per fer-ho. A vostès aquest panorama que els sembla? La culpa deu ser de Madrid, oi?

Paquita Moliné Aubalat

Tarifes energètiques pel 2008 es cobren el 2007

Avui en el nostre país es pot comprovar, de manera paradoxal, que les companyies distribuïdores d'energia ofereixen un preu més barat per els productes diuferents dels seus habituals, Gas Natural / Electricitat –Endesa/Gas Natural.

Costa poc imaginar on està el cervell de l'assumpte, que ens fa treure les conclusions següents:

1er-. Al facturar un producte no genèric, s'ha de suportar en la factura el càrrec per el "cànon IRC distribuïdora". D'aquesta forma el preu ofert/cobrat per unitat de consum queda alterat al alça.

2ón-. Les companyies d'electricitat al distribuir gas converteixen el consum de m3 en KW, aplicant un factor de conversió que mai es igual en cada factura. Quina fórmula apliquen? Seria molt interessant saber-ho.

I ja per concluir, encara que la dinàmica de la puja de preus és acceptada de manera resignada, no ens priva de considerar inadmissible, fins i tot, il·lícit, que en la darrera facturació del mes de gener d'enguany -que es factura el consum de novembre 2007 a gener 2008- apliquin en el consum fins a desembre el nou preu fixat per aquest any.

Esperem que no es compleixi la dita aquella que diu: "es més fàcil legalitzar certes coses que legitimar-les".

Jaume Nadal Pellisa

Amb l'aigua al coll

Dilluns, 17 de març

Amb la motxilla a l'esquena, tanco la porta del pis. Baixo corrents les escales, surto al carrer, comprovo que la porta del carrer es tanca i camí cap al metro. Vaig per carrers de cases grises. Hi ha arbres, de troncs prims, que creixen només cap amunt, com escombres posades al revés.

Passo el pont per damunt del tren. Arribo al metro. Vaig cap a les portes de validació que estan de color verd, on he de posar la tarja. Davant meu, un home introdueix la seva tarja rosa. Se li queda encallada. No la pot treure. Ràpidament, tots ens allunyem cap a les altres entrades L'home torna a intentar-ho i mira desemparat al voltant.

Vaig cap a les escales. Baixo, falta 1 minut 29 segons perquè arribi el metro. Miro la gent, les vies, les pantalles centrals... Arriba el comboi. Entro i em quedo de peu. Trec la novel·la que porto a la motxilla. Em queden 7 parades. Baixo a Hospital de Bellvitge.

Quan surto, una noia em dóna un diari gratuït. És amable i somriu. Vaig cap a la parada d'autobús, passant pel mig del pàrquing. El ferm del terra està malament. Passo pel costat de les ambulàncies i arribo a una vorera amb reixat metàl·lic.

Hi paren molts d'autobusos aquí. Hi ha dues marquesines enganxades. De tant en tant, es para una furgoneta i pugen uns quants immigrants que deuen anar cap a una obra.

Els que esperem, ens empassem la terra de les obres del costat. Les grues giren amb les pales plenes de terra que deixen caure als camions. Al fons, un hotel de disseny. A un costat, l'hospital de Bellvitge, blanc, neutre. A l'altre, l'Oncològic, amb els cubs grisos.

Arriba una onada d'aire amb terra i pudor de tabac fred. És una màquina de neteja municipal que passa desplaçant milers de burilles de la intersecció entre la vorera i la carretera. Deixa una filera a un metre de la vorera. Després, quan toqui, passarà un vehicle aspiradora, que s'endurà el que quedi.

Arriba l'autobús L10. Hi pujo. Cal asseure's de seguida, o agafar-se fort a la barra. Encara no arrenca, ja fa una essa gran i tothom va d'un cantó a l'altre. Entrem al Prat. A la primera parada de Verge de Montserrat ja ha baixat tothom. El conductor para i xerra un moment amb un col·lega. Després, segueix tota la ruta turística pel Prat. Sóc l'unica passatgera. Llegeixo fins que arribo al final. Baixo, penso que no he de caure a les elevacions de la vorera, mentre acabo el capítol. Tanco el llibre, vaig a bon pas i entro a la feina.

MANOLITA SANZ

El debat polític del ple municipal se centra en el nou eixample de la ciutat

El dibuix definitiu d'El Prat Nord comença al sector La Seda i l'estació intermodal

La pastilla té 30 Ha, on es construiran 2.400 pisos, un terç de protecció oficial

NEUS MACÍAS / Sergi Alegre, regidor d'Urbanisme, diu que l'equip de govern vol "construir ciutat" a l'entorn de la Estació Intermodal, en un terreny de 30 hectàrees que servirà "per edificar habitatges, que ara mateix és la necessitat més urgent del nostre municipi". D'aquests 2.400 pisos previstos, un 36% seran de protecció oficial. Part del terreny es destinarà al sector terciari i al comerç, el que suposarà "una font de creixement econòmic i de riquesa per a la ciutat", va dir Alegre. El regidor va explicar durant el ple municipal el dibuix definitiu del que serà El Prat Nord i va ressaltar la importància d'una proposta "que s'ha debatut de forma directa amb els veïns".

L'equip de govern va tornar a presentar al ple la modificació del Pla General Metropolità a l'entorn de l'Estació Intermodal i el sector de La Seda, després d'un intens periple que inclou una ajornada modificació en període d'eleccions municipals, una modificació inicial al novembre de 2006 i un intent frustrat del PP per deixar sense efecte el projecte.

Aquesta nova aprovació inicial, que segons Alegre incorpora "part de les al·legacions que es van fer al primer projecte", preveu més seguretat jurídica per a aquesta transformació urbanística, i s'adapta als canvis derivats de la nova Llei del Sòl i de la Llei d'Habitatges. Com a novetat més destacada, el projecte inclou l'anomenat "sector número 3", que comprèn des de la part de darrera de l'edifici consistorial fins a l'antiga via fèrria. Aquestes cases del carrer Major estan afectades i en aquest terreny s'ha de construir l'avinguda que connecti amb la plaça d'Espanya i Josep Anselm Clavé.

La Ronda de General Mitre com a referent

El portaveu d'ERC, Joan Camps, va fer esment d'un dels aspectes més controvertits d'aquest pla: la superació elevada de l'autovia de Castelldefels. "Som l'únic municipi del Baix Llobregat ubicat en zona plana, i deixarem de ser-ho per salvar la barrera d'aquesta carretera. Això implica canviar l'imaginari col·lectiu, perquè deixarem de tenir la serralada del litoral com a horitzó". Camps va lamentar "que es trenqui d'aquesta manera la identificació del ciutadà amb el seu entorn", i va fer públic el vot contrari del seu grup "perquè no ens agrada la ciutat que s'hi dibuixa". El líder republicà va desvetllar la proposta d'ERC per superar l'autovia: "Nosaltres demanàvem el soterrament però, si no s'hi pot fer, proposem integrar-la al teixit urbà, tenint com a referent General Mitre, a Barcelona". El regidor del PP i portaveu en funcions, Miguel Ángel Ochoa, aprofitaria el torn de paraula per criticar la idea de Joan Camps d'integrar l'autovia de Castelldefels al teixit urbà. "Seria una aberració tenir una Avinguda Diagonal a El Prat".

ERC proposa integrar l'autovia de Castelldefels al teixit urbà, si no es pot soterrar

En aquest sentit, Felip-Neri Gordi, portaveu de CiU, també contrari a elevar el terreny per a superar l'autovia, demanava "un semi-soterrament, com s'ha fet a la Gran Via al seu pas per L'Hospitalet". "Només serien necessaris 2 milions d'euros més de pressupost", diu el convergent.

Gordi havia començat la seva intervenció enumerant les millores respecte al dibuix anterior. "S'han dissenyat carrers transversals nord-sud que donen més vida a la ciutat; ha desaparegut la idea de fer un carrer soterrani al carrer Ponsich; el carrer Major s'ha integrat plenament al projecte, quan abans no hi era tot i que estava molt afectat....i es regeneren cases i alineacions". Respecte a les consideracions negatives, el convergent va criticar "l'edifici triangular, que fa mal als ulls perquè xoca amb l'església i trenca l'illa de cases antigues", i la urbanització "molt bàsica" del carrer Ferrocarril. Segons ell, tampoc no s'han tingut en compte les "possibilitats que pot oferir l'edifici religiós de Sant Pere i Sant Pau". Amb aquesta argumentació, Gordi va anunciar l'abstenció del seu grup.

Un edifici amb centralitat, públic i privat

El PP va criticar que l'ajuntament "no ha buscat un consens ni amb els veïns ni amb les forces polítiques". Després de llegir una cronologia dels fets, Ochoa va assegurar que el nou text recull "algunes de les propostes que vam fer, i també les que van argumentar els veïns", i va animar a l'equip de govern a arribar a un consens. "Si ho aconsegueixen, aquest serà veritablement un projecte de tots els pratencs".

En el torn de rèpliques, Alegre va assegurar el portaveu de CiU que "no es construirà l'edifici triangular. Sí que apostem per un edifici d'oci, que es converteixi en un punt nuclear d'activitat, amb titularitat semi-pública i semi-privada". Respecte a l'autovia de Castelldefels, el regidor d'ICV va dir que és impossible soterrar-la "pel tema de l'aqüífer, que és un element estratègic a la nostra comunitat. En cap cas és un problema de diners". També va assegurar que el disseny del nou barri "s'ha fet amb el consens de la majoria de veïns de la zona".•

L'ajuntament reclama al ple el dret al lliure avortament

NEUS MACÍAS / "Una nova llei que legalitzi l'avortament per lliure decisió de les dones i integrat dintre de la xarxa sanitària pública". D'aquesta forma, l'equip de govern demanava canviar la legislació per "la insuficiència i les limitacions de l'actual llei", i exigia "protecció jurídica i mèdica de les dones i professionals sanitaris". El text de la moció que van presentar ICV-EUiA i PSC exposava els antecedents de la "persecució política, judicial, policial i mediàtica de dones que han avortat i de professionals que practiquen interrupcions voluntàries de l'embaràs". I assegurava que aquesta "cacera de bruixes" estava promoguda per "sectors fonamentalistes religiosos i amb el suport dels sectors més reaccionaris de la dreta". El document reclamava també integrar "l'educació sexual" a les escoles "com a política bàsica de prevenció" i que s'incloguin els anticonceptius "en el sistema sanitari públic, assegurant així la seva gratuïtat".

El portaveu d'ERC, que hi va votar a favor, va afegir que la moció s'hauria de presentar davant alguna administració, com finalment es va aprovar: el document es comunicarà al govern de l'Estat i a la Generalitat. Per la seva part, el regidor de CiU Jordi Gili va qualificar el text d' "electoralista", ja que "durant quatre anys, els dos partits que presenten la moció han dirigit Espanya, i la presenten a tres dies d'unes eleccions generals... Ens sembla estrany", va dir el convergent.

"Una terminologia que espanta", diu el PP

Miguel Àngel Ochoa, portaveu en funcions del PP, va criticar durament la moció "no per qüestions morals, sinó per les barbaritats que s'hi diuen", i va afegir que la "cacera de bruixes" a què fa referència el text és el que ha practicat "el seu president ZP". Ochoa va afegir que la llei ha estat en vigència durant 22 anys, temps suficient per canviar-la, "i ara fan de l'avortament el seu principal camp de batalla durant la campanya". El popular va assegurar que la moció era "demagògica" i que el seu text "espanta per la terminologia que s'hi fa servir". El portaveu socialista va replicar Ochoa, assegurant que es tracta d'evitar que la cacera de bruixes la faci Esperanza Aguirre a la Comunitat de Madrid.

La regidora de les Dones, Margarita García, va fer memòria de què la planificació familiar a El Prat va ser pionera i, en al·lusions al suposat "electoralisme" de què parlava Gili, va afegir que s'aprofitaven els esdeveniments del Dia de la Dona "per donar suport a les associacions feministes que lluiten per aquests drets".

Els actes del Dia Internacional de les Dones havien començat amb diverses xerrades i taules rodones al voltant del tema de la plena igualtat i el dret a la diversitat. "Tenim la voluntat de respondre als interessos del màxim nombre de dones de la ciutat, tenint en compte que s'ha de fer un esforç constant per atendre totes les sensibilitats i inquietuds", deia García en la presentació de l'agenda. El dia 8 de març es va celebrar la concentració i la lectura del manifest a la Plaça de la Vila, però l'espectacle previst es va suspendre com a expressió de dol per l'assassinat a mans d'ETA de l'exregidor socialista Isaías Carrasco. •

La contracrònica

Pancartes

El galliner potablava està cada dia més esvalotat. Hi ha qui sosté la teoria que els membres de l'equip de govern ja preveuen que, amb Antonio Gallego a Madrid, practicaran molt poc la dialèctica plenària, i per això estan fent un càsting d'oposició al més pur estil *Tu sí que vales*. I és que quan no són col·lectius veïnals, són pares, alumnes i professors de l'IES Illa dels Banyols qui abarroten la sala de plens del consistori. Va ser Joan Camps (ERC) qui es felicitava de la gran afluència de públic a les dues últimes sessions plenàries com una "mostra evident d'una societat civil reivindicativa". És del tot cert. Com també és cert que la societat civil només reivindica en forma de petits sectors motivats per un nivell d'emprenyamenta considerable arran de temes molt concrets. Només salta qui es crema. Qui solament s'escalfa sol aguantar assegut.

Mentre els "reivindicatius del mes" (si la cosa continua així ja podem establir aquest nou perfil d'assistent) esperaven el seu torn, van haver d'aguantar tota la xerrameca pròpia d'un ple municipal: que si Prat Nord per aquí, que si Dia Internacional de la Dona per allà.... tot eren cares d'avorriment i gestos i comentaris d'impaciència entre el respectable. Si es que està molt bé que la societat civil reivindiqui, i més quan es decideixen coses des de determinats despatxos que afecten a la vida quotidiana de les persones sense previ avís. El que es troba a faltar és més implicació en general... o d'allò que diuen que tant ens manca, que és maduresa democràtica. En definitiva, l'actitud de molts dels representants de l'Illa dels Banyols que hi havia al ple, dintre de tot el dret que tenen a lluitar pels seus interessos i a queixar-se del que consideren que és una manca d'atenció i de proximitat per part de l'administració local, va ser molt a l'estil de Paco Umbral: havien anat allà únicament "a parlar del seu llibre".

Cap al final de la sessió, va arribar el torn de tractar el trasllat de l'Illa dels Banyols a l'Estany de la Ricarda. Pares i alumnes van exhibir les seves pancartes i Cristina Forés, presidenta de l'AMPA, va llegir un comunicat amb les seves reivindicacions. Posteriorment a això, cada portaveu va donar la seva visió del conflicte. Camps va ser àmpliament ovacionat quan es va referir a "l'actitud autista del govern municipal", mentre des de la claca se sentien expressions del tipus "¡son unos visionarios!" o "¡no nos escuchan!". Felip – Neri Gordi va recriminar a Camps fer un discurs de cara a la galeria: "aquesta gent no ha vingut aquí per aplaudir-lo". Segurament s'hauria estalviat aquestes paraules si hagués previst que en dir "aquest problema es soluciona parlant i no posant a la policia" ell seria el centre de la gran ovació. Miguel Ángel Ochoa (PP), que substituïa a l'absent Antonio Gallego (sembla que ens haurem d'acostumar a aquesta circumstància), va ser també molt aplaudit en referir-se a "la improvisación y precipitación" amb que, segons ells, s'ha programat el trasllat d'instituts.

A Tejedor no li estava agradant el bany de masses que s'estava donant l'oposició davant els seus morros i va intentar moderar els aplaudiments. Un home des del públic va sortir al pas: "si nos hubieráis escuchado no estaríamos aquí". Quan arriba el torn de la regidora d'Educació, Margarita García (ICV) tot són rialles iròniques quan assegura que "sempre he estat oberta a escoltar i dialogar". Tot acaba en un guirigall considerable quan l'alcalde acaba dient que "l'Ajuntament no pot atendre a les vostres demandes perquè són competència de la Generalitat". Tota la representació de l'institut marxa indignada i en bloc. La sala es queda pràcticament buida mentre algú amenaça amb nacionalitzar el patrimoni consistorial: "¡Que me llevo un cuadro!", crida un home mentre baixa les escales.

SERGI OLIVERA

El voto gallego

El recuento del CERA (Censo de Electores Residentes Ausentes) da el escaño a Antonio Gallego

NEUS MACÍAS / Gallego, un término muy popular en Latinoamérica, especialmente en Argentina, es como se conoce al emigrante español. Precisamente han sido éstos, los emigrantes españoles, los que han decantado la balanza electoral hacia el PP, otorgándole el escaño más disputado, que no se resolvió hasta el miércoles 12 de marzo. Ese diputado, arrebatado a última hora a CiU y que dejó a los nacionalistas con 10 representantes en el Congreso, fue Antonio Gallego, número seis por Barcelona y portavoz del PP en el ayuntamiento de El Prat, el hombre de la semana.

Y lo cierto es que Gallego trabajó su puesto en el Congreso durante la campaña: consiguió el apoyo de Esperanza Aguirre, se fotografió con Dolors Nadal junto al socavón de la Zona Franca e incluso apareció tras Rajoy en varias imágenes de prensa del miting en L'Hospitalet Nord. Aún así, en El Prat no le sirvió de mucho. El PP obtuvo, curiosamente, el mismo número de votos, el mismo, que en los comicios de hace 4 años: 5.825. Ni uno más, ni uno menos. No resultó rentable, pues, la visita estelar de la presidenta de la Comunidad de Madrid, a pesar del éxito de asistencia y la sensación de euforia. La pregunta es ¿hubiesen sacado los populares un peor resultado sin la presencia de Aguirre en el hotel Ciutat del Prat?.

La garantía de las estrellas, en entredicho

Por dos veces visitó el candidato de ICV-EUiA, Joan Herrera, una plaza tan favorable a su partido –en teoría– como El Prat. La primera, para apoyar al nuevo presidente, Quim Bartolomé, durante la asamblea local, en plena precampaña. La segunda, en un acto interno del partido, una reunión de concejales ecosocialistas del Baix Llobregat celebrada en el CC. Ribera Baixa y que no estuvo abierta al público. ¿Se puede achacar a esa poca visibilidad el fracaso de ICV-EUiA en El Prat, donde ha perdido casi mil votos respecto a 2004? Probablemente no. La presencia de los candidatos, de las estrellas de los partidos en cada uno de los comicios que se celebran, ya no es garantía de nada, y menos en unas elecciones tan mediáticas como éstas. Sin ir más lejos, tenemos el ejemplo del PSC que, sin casi mover un dedo, ha arrasado en El Prat, con un 58'5% de los votos, un 4% más que en las elecciones de 2004, con una pérdida casi insignificante de 500 papeletas. Los socialistas locales montaron una carpa informativa que cambiaba de ubicación según el día. Militantes y regidores se alternaban para ofrecer propaganda y merchandising. Su único miting, el

Esperanza Aguirre sale del encuentro con militantes populares en el Hotel Ciutat del Prat

La presencia de los candidatos ya no es garantía de nada, y menos en unas elecciones tan mediáticas como éstas

Joan Herrera explicó sus proyectos de vivienda ante concejales ecosocialistas del Baix Llobregat

MASSATGES
SHIATSU, QUIROMASSATGE, TALLERS DE MASSATGES
El Prat de Llobregat i Barcelona (L3 Poble Sec)
626 627 124
www.alternatives.cat info@alternatives.cat

REGALO PROMOCIONAL Y DE EMPRESA
tR PUBLICIDAD
L'Estany de la Magarola, 9-11, Local 1
08820 El Prat de L. (Barcelona)
Teléfono 639.37.40.46
Tel./Fax. 93.478.13.53
email: trpublicidad@telefonica.net

que iba a cerrar la campaña, tenía que haberse celebrado el 7 de marzo en Torre Balcells, con la asistencia de Miquel Iceta. Éste era su acto más importante, el que en teoría debería haber atraído más votos. Y no se pudo celebrar, debido a la suspensión de la campaña por el asesinato del exconcejal socialista Isaías Carrasco a manos de ETA. Aún así, sin presencia carismática, el PSC obtuvo un excepcional resultado en El Prat.

El tirón de un expresident

La agrupación local de CiU, como hizo el PSC en otras plazas con la figura de Felipe González, optó por rescatar a un expresident con un impresionante tirón popular. Jordi Pujol acudió a El Prat con la excusa de inaugurar el nuevo local de CDC, en la calle Cinto Verdaguer. Felip-Neri Gordi, sin saberlo de antemano, tuvo un 2x1, porque el president –aún lo llaman así en el partido- se hizo acompañar de su mujer, Marta Ferrusola, que cuenta casi con las mismas adhesiones que su marido. Pujol llenó el local de CDC de incondicionales y algunos curiosos no afines al nacionalismo, y hasta firmó ejemplares de su autobiografía. Sin necesidad de todo esto, probablemente CiU hubiese tenido un resultado parecido en El Prat: el votante convergente es fiel por naturaleza –ya lo demostraron en las municipales, manteniendo los dos concejales en el ayuntamiento-, y Duran i Lleida tuvo casi los mismos votos que hace 4 años: los 3.921 de entonces se han quedado en 3.389. El gran batacazo se lo llevaron sus vecinos nacionalistas. ERC perdió 2.000 votos en El Prat, pasando de 3.198 a 1.178. Probablemente tenga poco que ver el hecho de que el partido olvidase comunicar a los medios de comunicación la visita de Anna Simó a El Prat y no lo publicitasen como era de recibo.

En el nuevo local de CDC, Jordi Pujol desató pasiones y firmó ejemplares de su autobiografía.

Ante esta pérdida de votos sistemática de todos los partidos –excepto del PP, como se ha visto- surge la pregunta: ¿adónde han ido a parar?. Pues se han repartido entre los pequeños partidos que hace 4 años no obtuvieron ni un solo sufragio, y el 9-M vieron doblar o triplicar su –escaso, eso sí- porcentaje. Democracia Nacional –de 12 a 26-; España 2000 –de 0 a 11-; Por un mundo más justo –de 0 a 33-; o la preocupante –pero insignificante- subida de Falange Auténtica –de 0 a 12-, se llevaron los votos de los más disconformes. •

SUEPRAT
Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A
C./ Ribes de Fresser, 7
Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42
08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245
Telf. 93 451 59 52
08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6
Telf. 93 804 25 54
08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38
08820 El Prat de Llobregat

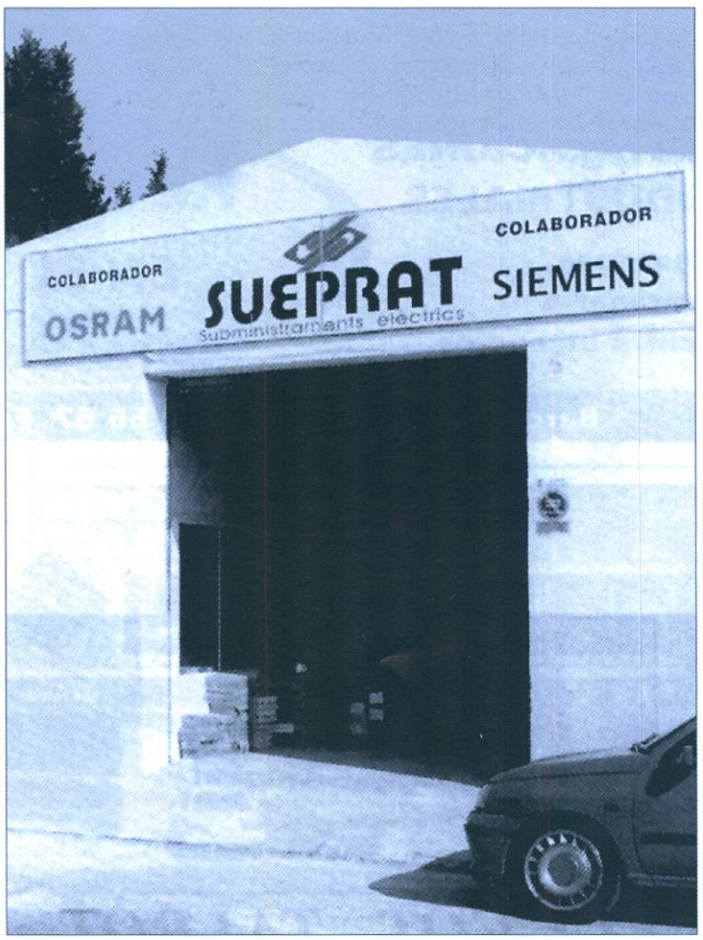

Apuntalan la torre-depósito por un movimiento de tierras en las obras del parking de la plaza de Catalunya

El ayuntamiento niega tener constancia de incidentes y asegura que los trabajos en la zona se desarrollan con máxima cautela

JAVIER MARTÍNEZ - DELTA / El subsuelo de El Prat ha vuelto a quejarse de su fragilidad en otro de los puntos en los que se le está hurgando. Esta vez el susto lo ha dado el depósito elevado de agua que preside la silueta transversal (o skyline) de la ciudad y se alza en la zona en la que se emplazarán el nuevo centro cultural y la biblioteca municipal -entre las plazas de Catalunya y del Mestre Estalella-. En la misma zona también se está construyendo un aparcamiento público subterráneo de dos niveles y con capacidad para 200 vehículos.

La conocida como "torre de las aguas" necesitó durante la última semana de febrero una inyección urgente y extra de cemento bajo sus cimientos, que quedaron parcialmente al descubierto tras un movimiento de tierra. El nerviosismo del personal de la obra era patente, según una fuente de plena confianza para este periódico. Fue uno de los trabajadores de las obras quien explicó los hechos a la fuente mencionada.

Según Mercè Llopis, jefa de proyectos urbanos del Ayuntamiento de El Prat, no hay constancia de incidentes relacionados con la torre-depósito. Desde el consistorio aseguran que las obras se están realizando con la máxima cautela y que se han colocado sensores en la torre para detectar cualquier posible desplazamiento o vibración provocados por las obras. Haya constancia oficial de alerta o no, desde finales de febrero la presunta "cojera parcial" de la torre es vox populi entre el vecindario de la zona.

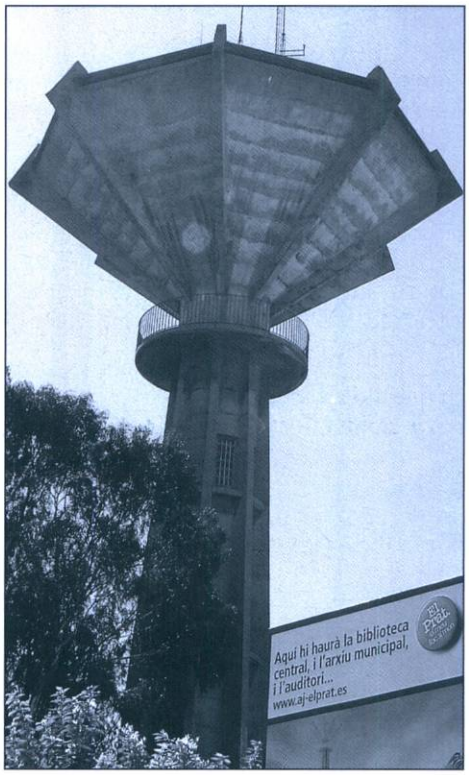

El proyecto del centro cultural prevé la integración del depósito.

Retrasos en el centro cultural

Coincidentemente, y aunque también se niega desde el consistorio, por las mismas fechas, el personal de la biblioteca Antoni Martín fue informado de que las obras de la nueva biblioteca municipal, que ha de ubicarse en el futuro centro cultural, "llevan retraso porque ha habido algunos problemas". La fuente, que también solicita anonimato, lo explicó a este periódico sin hacer ninguna referencia al hasta entonces desconocido incidente del depósito elevado. Consultado el ayuntamiento al respecto, éste también niega la existencia de retrasos en el proyecto del centro cultural.

Pese a que la maqueta del centro presentada por el ayuntamiento integra la carismática torre-depósito en el nuevo conjunto arquitectónico, la fuente que reveló el incidente del corrimiento asegura que desde la empresa que gestiona las obras se ha comentado que el depósito es un estorbo para el conjunto. Desde el ayuntamiento no se contempla el traslado ni la eliminación de la torre. •

Detección de movimientos

La colocación de sensores de movimiento (teodolitos, en el argot técnico) fue una de las medidas que Adif –gestor público de las obras ferroviarias- tomó después de que varios edificios del Nucli Antic comenzaron a agrietarse a principios de 2007 coincidiendo con el inicio de los trabajos de perforación del túnel del AVE. •

Suelos movedizos

J.M. / El subsuelo sobre el que se asienta El Prat tiene una naturaleza arcillosa, dado que la ciudad se asienta en el corazón de un delta. El frágil terreno pratense ha sido históricamente enemigo de todo cimiento que pretendiera asentarse más hondo de lo normal. El ayuntamiento siempre esgrimió este argumento para justificar la dificultad de que el metro llegara a la ciudad o de que las viviendas no contaran con aparcamientos subterráneos. Esta tesis comenzó a girar cuando en 1999 el consistorio anunció oficialmente que dos líneas de metro, la L1 y la L9, prolongarían su recorrido hasta El Prat. Las reticencias desaparecían a medida que las técnicas de perforación iban dando más seguridad incluso en suelos "delicados".

Sin embargo, a juzgar por incidentes como el de la torre-depósito y otros relativamente recientes, no hay que tenerlas todas consigo. En diciembre de 2005, por ejemplo, ayuntamiento y Generalitat acordaron modificar el trazado de la línea L9 para que el metro no pasara bajo la avenida de Josep Anselm Clavé, cuyas casas son de débil cimentación.

En enero de 2007 aparecieron grietas en varios edificios del Nucli Antic próximos a las obras del AVE. En un principio se pensó que eran consecuencia directa de las vibraciones de las máquinas perforadoras. Sin embargo, las grietas se fueron extendiendo hacia edificios más alejados e incluso después de que las máquinas dejaran de perforar. Entonces, otra hipótesis sobre el agrietamiento cobró fuerza: remover un subsuelo tan frágil a lo largo de todo el término municipal había provocado desplazamientos en el acuífero superficial y, a su vez, había desestabilizado el terreno, algo que los edificios acusaron en forma de grietas –algunas realmente preocupantes.

El último sobresalto ocurrió a finales de julio de 2007, cuando la pared de un parking en superficie de la calle de Barcelona se hundió y obligó a desalojar a 22 familias de los edificios colindantes. El motivo: el movimiento de tierras provocado por la construcción de un edificio nuevo en el solar contiguo. •

Reflexions d'un observador

Parlant del vot útil sota el dipòsit de l'antic escorxador

-Què us havia dit?

-Què de que?

-De que els hi passarien factura als peperos per tant anticatalanisme... Gràcies als vots d'aquí el ZP serà president.

-No vau veure l'Acebes al Polònia amb la bandera independentista?

-Quina conya tu, es ben cert que, si Catalunya fos independent, Rajoy manaria Espanya. Quines paradoxes té la política!

-Es veia prou clar que el dels socialistes era el vot útil.

-Ja veig que els has votat.

-Aquesta vegada si, per una qüestió tan simple com que ja n'hi ha prou de ser cornuts i pagar el veure.

-I t'has oblidat de les esquerdes de l'Ave, del tall de rodalies, les apagades de l'electricitat...

-...Que ni els uns ni els altres volen fer pública la balança fiscal... Votar útil és votar als partits que no son sucursals dels de Madrid.

-Es prou estrany que la gent hagi oblidat la mala gestió que s'ha fet evident en el cas de les infrastructures en mans de l'estat.

-Ara era una prioritat parar aquesta gent. No sabeu el que han arribat a dir!

-Tots badem davant la tele.

-La tele! Lo més greu no ho hem sentit aquí. Si teniu parents fora de Catalunya us podran explicar el que la dreta carpetovetònica ha arribat a dir contra nosaltres.

-Tens força raó! Jo també vaig votar ZP després de parlar amb el meu cunyat, que per cert és "el catalán" des que va tornar al poble.

-I ningú de vosaltres a votat pel PP? Mireu que al Prat son la segona força política i el seu representant ha sortit diputat.

-Pel cantó d'un duro.

-Si, si... Però tenim diputat a Corts. Mira per on!

-Aquest és el que ha votat pel PP.

-Ja sabeu que no. Jo soc orfe de líder des que el Pujol s'enretirà. Ningú m'acaba de fer el pes.

-I?

-I, què?

-Que què has votat? Ja ho veig, en blanc, com el Maragall, perquè et vaig veure que anaves a votar.

-Sempre exerceixo el dret de votar, prou que costà aconseguir-ho, però també és un dret el secret de vot.

-No ens ho dirà. Sabent lo crític que és amb els d'Iniciativa per la política local, només queda el vot en blanc o Esquerra.

-M'agrada la coherència.

-Es va reduint l'espai.

-A una altra cosa. Ara que passem pel costat del dipòsit d'aigües de l'antic escorxador...

-Una de les imatges més característiques de l'*skay line* del Prat.

-Dons han hagut d'apuntalar-lo a correcuita abocant-hi formigó a dojo. Aquest barri en va ple.

-Què ha passat? No em diguis que tindrem la nostra particular torre de Pisa. No es veu pas que es decanti.

-No, però mireu quin esvoranc hi han fet al costat. Un altre aparcament a dos nivells, segurament per sota dels fonaments del dipòsit. Diuen que, fins i tot, l'han tocat de mort.

-Els contractistes del Prat de tota la vida se'n fan creus.

-Es que si cau n'hi ha per posar-se a resar.

-Que no entenen com l'ajuntament segueix malmetent el subsòl del Prat amb aquests pàrquings a dos nivells sota el terreny. En aquesta zona no fa ni un quart de segle brollava l'aigua a quatre pams del nivell del terreny.

-I les esquerdes que segueixen avançant en direcció mar. Després del vagant a l'aqüífer que ha significat soterrar en trinxera les línies de l'Ave i la Renfe, això pot ser poca cosa. Penseu que s'està descalçant tot El Prat. El que passa amb aquests aparcaments només és una evidència a petita escala del desastre ocasionat.

-Ja veurem què passarà amb el metro?

-Un túnel d'onze o dotze metres permet el pas de l'aigua, un dic de quasi trenta metres fins trobar les capes d'argila com s'ha fet amb l'AVE és un veritable pantà sota terra. Aquest és el problema!

-Ara estem parlant de política real, la que ens afecta directament, molt més que les eleccions a Corts

-No voldràs dir pas que el tema de la balança fiscal no ens afecta... Amb la meva pensió viuria com un rei al poble de la dona i, per si no fos poc, ens exploten i agredeixen. Tota la solidaritat del món, però els comptes ben clars!

-Jo volia dir...

-Oh, tu volies dir...

-Que quan arribin les municipals també penso fer vot útil.

-I votaràs socialista... Però si al Prat van a roda del Tejedor.

-Potser hi haurà canvi, nois... Ja heu vist la Mayol a l'ajuntament de Barcelona. Ha dit prou clar que els estatuts del seu partit no permeten repetir-se més de tres vegades en el mateix càrrec.

-El Prat deu ser l'excepció que confirma la regla. Tenim un alcalde juràssic!

-Si no plega, tal com van les coses, ho arreglarà el vot útil, ja ho veureu.

L'OBSERVADOR

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

ÀTIC ESPLÈNDID EN VENDA

Carrer Lo Gaiter del Llobregat nº 26-32

Menjador, cuina, 4 habitacions, tot exterior amb sol, 2 banys, 120 m² habitables, llar, calefacció, aire refrigerat, 40 m² balcó, 90m² terrassa, obra 2 anys.

Telf. 93 379 01 98 - 93 478 80 17

Con protección oficial, pero sin teléfono

Telefónica aún no ha dado línea a los pisos protegidos de El Prat Sud-Remolar

JAVIER MARTÍNEZ / Los habitantes del centenar y medio de viviendas protegidas de El Prat Sud-Remolar se debieron de partir de la risa cuando vieron la publicidad de una compañía que, en las pasadas Navidades, anunciaba: "Todo el mundo tiene derecho al ADSL". Ellos ni siquiera tienen conexión de línea telefónica en sus casas. Muchos llevan esperándola desde julio de 2007, fecha en que fueron entregadas las primeras llaves de los pisos.

Jordi Cordero, uno de los vecinos afectados, explica que ha llamado en muchas ocasiones "al 1004", donde siempre le responden que "por problemas técnicos no se ha podido llevar la línea". La naturaleza en sí del problema técnico es un misterio insondable, más teniendo en cuenta que los sufridos operadores de atención al cliente de las compañías de telefonía no dan más argumentos que los que marca el guión establecido impuesto por la empresa.

Una parte de Telefónica no debía de ser consciente de los supuestos problemas técnicos para operar en este sector de El Prat, puesto que en noviembre de 2007 un comercial de la compañía realizó una campaña puerta a puerta ofreciendo el alta de línea. Cordero firmó el contrato y a día de hoy todavía está esperando la línea. "Ya no es por el teléfono, sino porque para usar Internet también tienes que dar de alta la línea básica de Telefónica. Yo necesito trabajar mirando el correo electrónico de la empresa y por culpa de esto no puedo", afirma.

Eso sí, según comenta, en las últimas semanas ha visto "un par o tres de veces" a técnicos de la compañía "hacer trabajos por aquí cerca". Pero la conexión no llega.

Cordero explica, a modo de anécdota, que en la oficina bancaria donde tramitó su hipoteca le explicaron que el constructor de la promoción de viviendas había tenido problemas hasta para conseguir dar de alta la línea telefónica de los ascensores. Por lo visto llegó a depender de este detalle, pequeño pero obligatorio, para poder dar por terminadas las obras. Al final –cuenta Cordero- el promotor llegó a amenazar a Telefónica con plantarse él y los 140 vecinos en la puerta de la sede más cercana. Igual le hicieron caso, o igual estaba de pasar que dieran línea a los ascensores.

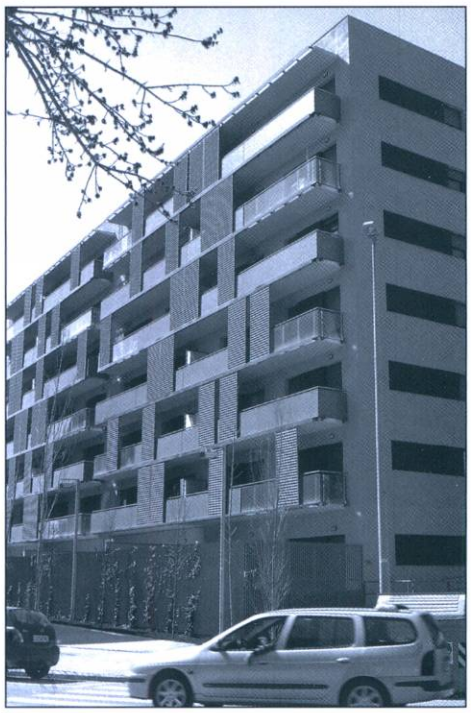

La línea telefónica aún no ha llegado a los bloques de El Prat-Sud Remolar.

Este periódico ha intentado contactar con Telefónica para conocer su versión. De momento, tampoco ha habido conexión. •

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch
Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat

Oficines:
Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:
Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

POTA SUD
POTA SUD

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire condicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

CaixaRenting

Gaudeixi'n amb despreocupació de sèrie

Amb CaixaRenting pot disposar d'un **SEAT LEÓN 1.9 TDI 105 CV DPF SPORT LIMITED* per 315 €/mes** amb tota la **tranquil·litat.** Tindrà **tots els serveis per al seu ús inclosos** i es beneficiarà d'avantatges fiscals. I si vol un altre vehicle, l'hi proporcionem perquè en gaudeixi amb despreocupació de sèrie. Informi-se'n a "la Caixa".

Parlem?

"la Caixa"

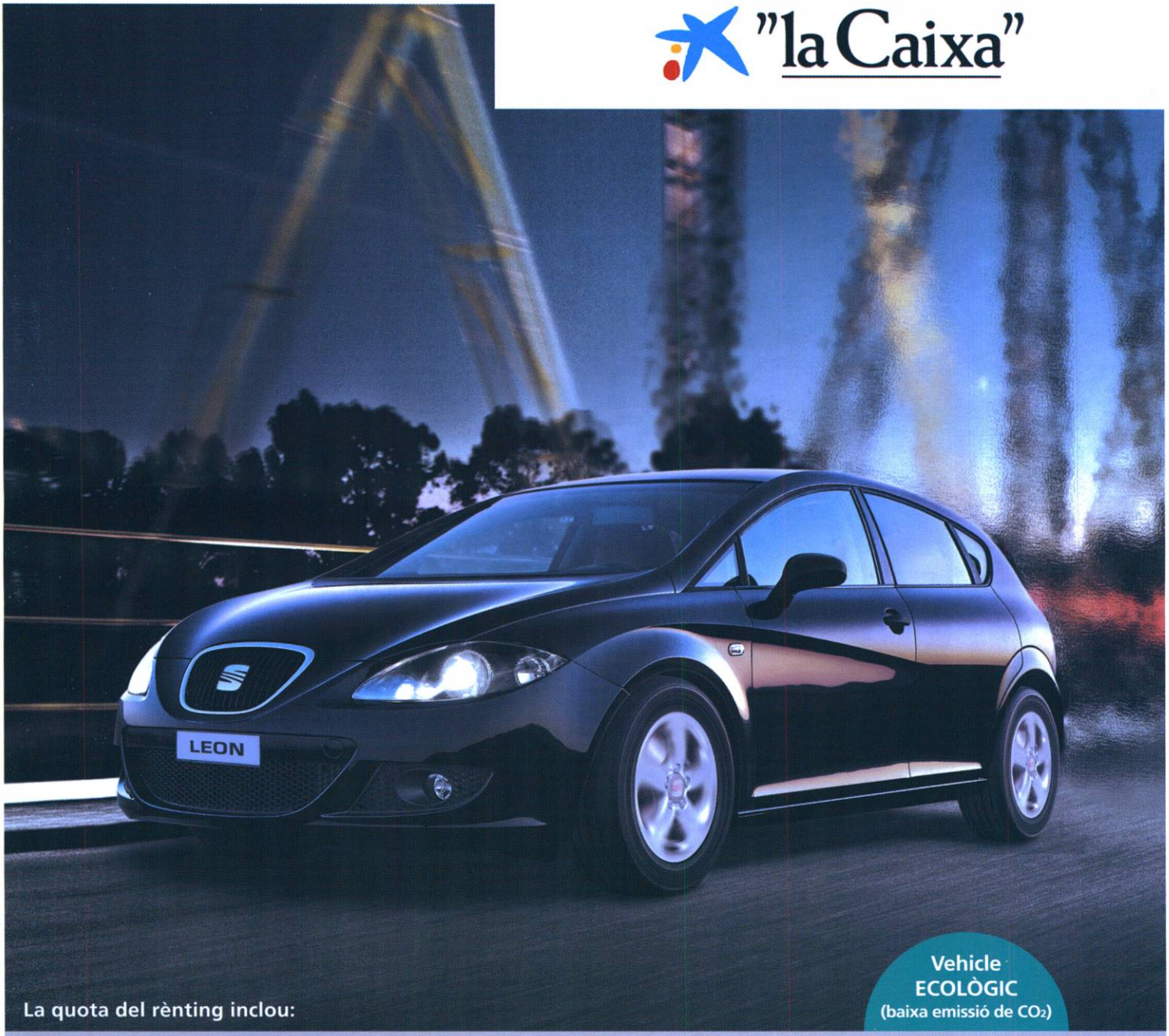

Vehicle ECOLÒGIC (baixa emissió de CO_2)

La quota del rènting inclou:

48 mesos i 15.000 km/any + Manteniment i reparacions + Canvi de pneumàtics + Assistència en carretera + Assegurança a tot risc + Impostos = **315 €/mes** IVA no inclòs

***SEAT LEÓN 1.9 TDI 105 CV DPF SPORT LIMITED amb els elements opcionals següents: seients esportius, volant de pell, llantes d'aliatge de 16", fars antiboira, manetes exteriors de les portes negres i pintura metal·litzada de color negre màgic.**

Termini de lliurament: 30 dies per a les 200 unitats disponibles. Oferta vàlida fins al 31-5-2008 o fins que se n'exhaureixin les existències a la Península i les Balears. Extensible a altres quilometratges i terminis. La fotografia pot no coincidir amb la versió o l'equipament de l'oferta.

www.caixarenting.es

L'IES Illa dels Banyols no vol anar tan ràpid

SERGI FALCÓ - NEUS MACÍAS / El procès de reassignació dels estudiants de l'IES Illa dels Banyols a l'IES Estany de la Ricarda s'allargarà un any més. Cada any, per tant, s'afegirà un curs d'ESO i Batxillerat al segon centre i desapareixerà del primer. La comissió de pares, professors i alumnes de l'Illa dels Banyols, però, encara no està conforme amb el projecte final de reorganització de l'ensenyament secundari. Per a ells, "es vol fer tot massa ràpid, i el curs vinent els estudis de 1r d'ESO i 1r de Batxillerat [que es traslladen a l'IES Estany de la Ricarda] es podrien fer amb millors mitjans aquí", explica el professor Plácido Fernández.

La presidenta de l'AMPA de l'Illa dels Banyols, Cristina Forés, explica els motius de la seva demanda de mantenir les matrícules de 1r d'ESO i Batxillerat al citat institut: "No creiem que les reformes que s'han de fer a l'IES Estany de la Ricarda es puguin acabar abans de setembre, quan comença el curs. No volem que els alumnes pateixin més obres. Actualment, l'Illa dels Banyols està millor preparada pel que fa a infraestructures". De tota manera, la comissió no vol que es crei cap tipus de tensió entre les comunitats educatives d'ambdós instituts. Xavier Ràfols, professor de l'Illa dels Banyols, assegurava que "en cap moment es posa en dubte la qualitat de l'ensenyament a l'Estany de la Ricarda".

La comissió va convocar una nova manifestació el passat dia 27 de febrer. Les protestes van tornar a acabar a l'ajuntament, però aquest cop els participants no van accedir al Consistori, que s'havia previngut amb una notable presència de les forces de seguretat. Xavier Ràfols demanava "per què ningú de l'IES Estany de la Ricarda s'ha manifestat amb nosaltres. Només cerquem la millora de la qualitat d'ensenyament a El Prat, justament el mateix que ells". Des de l'institut que rebrà els estudiants s'han limitat a comunicar que "l'IES Estany de la Ricarda pren la resolució com a definitiva tant en els terminis com en el procés en què es durà a terme, i així ho ha transmès a la comunitat educativa".

Manca de confiança

"L'alcalde no ens atén, no ha donat resposta a les dues peticions que li hem adreçat per fer una audiència amb ell [a 13 de març]", diu Cristina Forés. Segons ells, els 300.000 euros que es dedicaran per a les reformes a l'Estany de la Ricarda són "insuficients". Tampoc entenen que el que primer es plantejava com una fusió de les plantilles dels dos centres finalment es faci com un procés d'integració, segons el qual "professors amb més de vint anys d'antiguitat quedarien desplaçats per companys amb molta menys experiència", com explicava Plácido Fernández.

La comissió va intentar reunir-se amb el Conseller d'Educació de la Generalitat mitjançant els sindicats. La reunió no va ser amb el Conseller, sinó amb la Delegada Territorial del Baix Llobregat, i només hi van poder assistir-hi els sindicats amb què s'havien associat -UGT, CCOO, CGT, USTEC i ASPEPC- per un problema a les signatures de la petició de reunió.

"Ens han pressionat amb 'terminis immediats' i no en sabem el motiu, ni ens el volen dir. Això és el que menys ens agrada, no té sentit que es vulgui fer tot amb tanta rapidesa si no és que hi ha interessos al darrere", comentava Plácido Fernández. Des dels sindicats s'apunta que es pot tractar d'una aplicació de les Bases de la LEC, segons la qual es segrega Formació Professional -el que es pretén amb l'IES Illa dels Banyols- per a poder entregar-la a empreses que donen formació continua i centres d'ocupacional, i facilitar després la seva ingerència en la gestió dels centres de FP. •

L'oposició a l'ajuntament demana més "diàleg"

Després de sentir les argumentacions de Cristina Forés com a presidenta de l'AMPA de l'IES Illa dels Banyols, els representants dels grups polítics van posicionar-se per demanar, bàsicament, més diàleg entre les parts implicades.

El portaveu de ERC, Joan Camps va sol·licitar a la regidora d'Educació "un gest de diàleg" i més "presència" en el conflicte. Camps va assegurar que la Formació Professional ha estat "marginada" durant molts anys i que ara és el moment de "dignificar-la perquè suposa un element de futur". Felip-Neri Gordi, portaveu de CiU, va dir que es tracta d'un problema generat pel Departament d'Ensenyament "del govern tripartit" i, en referència a la manifestació del dia 7 de febrer, va assegurar que no era correcte "posar la policia al davant i tancar les portes de l'ajuntament: això s'arregla amb diàleg". Rafael Grande, regidor del PP, va posar de manifest el seu convenciment que les demandes són "de sentit comú: primer s'han de fer les obres i després assimilar els alumnes", i va qüestionar sobre la duració de les reformes, la situació del professorat i el per què hi ha t necessitat de posar en marxa "amb tanta rapidesa un projecte que és pilot". La regidora d'Educació, Margarita García, va defensar que la proposta "ha estat presentada als àmbits que tocava: s'ha exposat en reunions amb directors de primària i secundària; s'ha tractat amb les AMPAS, amb el Consell Escolar Municipal....". La regidora va posar-se a disposició dels afectats "perquè estem oberts a escoltar, a negociar i a vetllar perquè el traspàs es faci en les millors condicions possibles". El torn d'intervencions el va tancar l'alcalde, Lluís Tejedor que va tornar a insistir en què "el desacord existent no vol dir que no hi hagi hagut diàleg". Va explicar que tant l'ajuntament com la Generalitat consideren que el traspàs ha de ser "flexible en els terminis", i va lloar les "altes prestacions" de què gaudeix l'Illa dels Banyols. "Es necessita temps per garantir les mateixes condicions en el centre receptor". Des de l'ajuntament, a més, s'ha aclarit posteriorment que l'edifici de 500 metres quadrats i dues plantes que es construirà a l'IES Estany de la Ricarda, serà necessari per al curs 2010-1011, quan el centre arribaria al màxim de la seva capacitat actual, no per al proper. •

RESTAURANTE FRONTÓN CASA ALCAIDE

Cocina de mercado
Salones privados Pàrking propio

Nicolás María Urgoiti, 16 El Prat de L.
Telf. 93.379.10.12 Fax. 93.478.27.09
e-mail: casaalcaide@elprat.net

CON-CERT- Concert primavera 2008

El Prat de Llobregat

PROGRAMACIÓ

20 d'Abril a les 18h.
Teatre Modern
Plaça de la Vila 5 · El Prat de Llobregat

ENSENYAMENT

Escola de Música
Lo Llobregat de Les Flors

Àrea de Música Clàssica
Iniciació a la música
Llenguatge musical
Piano
Cant
Guitarra clàssica
Violí
Flauta

Àrea de Música Moderna
Piano
Cant
Guitarra elèctrica
Baix elèctric
Saxo

ACTIVITATS

Vols cantar a la Coral?
Lo Llobregat de Les Flors

coral
societat coral gec reativa Lo Llobregat de Les Flors

Coral Adulta Lo Llobregat de Les Flors
Horari Assaig Coral: Dilluns i dijous de 22:00 a 23:30h

Coral Infantil Nou Esclat
Per a nens i nenes de 5 a 12 anys. Horari Assaig per confirmar

Matrícula Oberta!
Et pots apuntar durant l'any a totes les activitats!

Sant Boi, 34 - 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)
Info: 93 379 41 29 · http://lollobregat.blogspot.com

Ja és primavera!

Arriba el bon temps. Si t'has de vestir de festa, a FONT PELL t'espera la millor selecció de modar per lluir en aquests grans esdeveniments

CAMPER · GEOX · TOMMY HILFIGER · LE COQ ESPORTIF · LACOSTE · GURU REPLAY · PONS QUINTANA · ELLE · FLY LONDON · TIMBERLAND · G-STAR RAW

FONT PELL SABATES

Carrer Frederic Soler, 42 · EL PRAT DE L.
i també A SANT BOI

Horari de venda:
de 9:30 a 14:00 i de 16:30 a 21:00 h.

Para ver se ha de mirar

Good morning

El número de extranjeros con certificado de registro o tarjeta de residencia en vigor sólo en la provincia de Barcelona, a 31 de diciembre de 2007, es de 575.315 (En Catalunya llegan a los 860 mil). De éstos, 213 mil provienen de Iberoamérica, 130 mil de diversos países europeos y el resto, unos 232 mil, de África, Asía y hasta de Oceanía. Hace dos días gritábamos exultantes: ¡Ja som sis milions!. Ahora, ya nos estamos acercando a los ocho millones. A parte de los inmigrantes con papeles que pasan directamente a engrosar nuestras estadísticas, uno de cada tres o cuatro nacimientos en Catalunya ya son de padre o madre extranjeros.

Según anunciaba hace escasos días el Departament d'Educació de la Generalitat, tenemos que los 133.000 alumnos de nacionalidad extranjera que asisten a las aulas, proceden de 155 estados y hablan en conjunto unas 250 lenguas, de las que son las más comunes, el árabe, el amazig, la lengua rumana y el chino mandarín. Así, pues, es posible que los patios de las escuelas de Catalunya se vayan convirtiendo a lo largo de los próximos años en auténticas torres de babel.

Si, por otra parte, tenemos en cuenta que de cada cuatro interacciones que se hacen en el mundo tres son en inglés, no es extraño que este idioma quiera penetrar con fuerza en las aulas de nuestras escuelas y universidades. Incluso ya se están fijando porcentajes de clases que con el tiempo se impartirán totalmente en inglés y se están confeccionando programas para que los alumnos sean trilingües aquí en Catalunya en un período no demasiado largo de años. O sea, que con el tiempo nuestros jóvenes serán capaces -esta es la intención- de utilizar el inglés como lengua de comunicación y trabajo. Se anuncian desgravaciones. Se han aprobado programas de becas para estudiar inglés en el extranjero, etc. Todo un derroche.

Me parece bien que se enseñé inglés en nuestras escuelas y universidades, pero no sólo para proyectarse hacia el mundo como dicen la mayoría de los políticos, sino también, para poder relacionarnos, unos y otros, con este mundo que se nos viene encima a través de las oleadas de inmigrantes que constantemente penetran por nuestras fronteras. Y yo me pregunto, ¿si estos inmigrantes aprenden antes el inglés que el catalán y con él se desenvuelven suficientemente, ¿qué razón vamos a ofrecer a nuestros inmigrantes para que se esfuercen, además, en el estudio del catalán, sin olvidar que también tenemos el castellano en la cesta de los idiomas a estudiar?... ¿para que nos ayuden a configurar nuestro ser como pueblo y cultura?...

Finalmente, ¿no sería más adecuado adelantarse a los acontecimientos, y en un golpe de decidido progresismo en vez de estudiar inglés exigiéramos a nuestros alumnos el estudio del chino mandarín?. Los chinos son 1.400 millones y dentro de unos años llegarán a los 1.600 millones. Es muy probable que en nuestros pueblos y ciudades, como pasa ya en otros países, no tarden en ir surgiendo coloridos barrios chinos que nos recuerden con sus ininteligibles -al menos para mí- caracteres que en esta vida todo es relativo, incluso la cultura.

TOMÁS ALLENDE

Tenim la màquina d'escriure electrònica que necessites, funcionalitat i senzillesa al millor preu.

brother
At your side.

SERVEI SECRETARIA
Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

GRUAS ORION
AGENCIA DE TRANSPORTES
ESPECIALIDAD EN CAMIONES GRUA

· Servicio de volquete
· Servicios JiB
· Servicio 24 h.

Pablo Neruda, 51
Teléfono 93 521 82 70
fax. 93 379 49 13

Risto Mejide, estrella de la desfilada de moda de l'Associació d'Alzheimer

L'entitat ampliarà el Centre de Dia Aloïs amb una subvenció de l'ajuntament del Prat

NEUS MACÍAS / El televisiu Risto Mejide, el jurat més punyent i crític de la passada edició de "Operación Triunfo", serà la gran estrella de la desfilada de moda a favor de l'Associació de Malalts d'Alzheimer que cada any organitza aquesta entitat, i que enguany serà el 6 d'abril. "Li vam proposar i de seguida va mostrar molt bona predisposició", revela la presidenta de l'associació, Ma. Rosa Giner. "Vam recordar-li les seves arrels pratenques, perquè el seu pare és un conegut metge de la ciutat. Ell donarà la nota de glamour a la gala", comenta divertida Giner. L'acte comptarà també amb una performance d'estàtues vivents de les Rambles, i a principis del mes de març van realitzar un càsting per triar els participants de la desfilada, i on van presentar-se unes 70 persones. "Alguns repetiran, i d'altres són nous. Tots acostumen a passa-s'ho molt bé", diu Giner. L'entitat va proposar participar alguns regidors, entre ells debutants com els ecosocialistes Francisco Lorenzo o Alba Bou, la regidora popular Esperanza García, o la socialista Marta Mayordomo. "Serà molt lluït", assegura Ma. Rosa Giner.

La subvenció de l'ajuntament és de 125.000 euros, i permetrà disposar d'un aula de memòria

Però aquesta no és l'única bona notícia per a l'entitat. L'Associació de Malalts d'Alzheimer ampliarà el seu Centre de Dia Aloïs, ubicat a l'Avinguda Apel.les Mestres, que ofereix teràpies als pacients i suposa una descàrrega per als familiars. L'ajuntament els ha concedit una subvenció de 125.000 euros per poder realitzar les obres. "Duplicarem les places: ara tenim 17 malalts, i passarem a poder atendre a 35, i a les seves famílies", explica la presidenta, que mostra el seu agraïment per aquesta ajuda, "que a més, va ser aprovada per unanimitat al ple. Estem satisfets". El remodelat centre comptarà amb un aula de memòria amb ordinadors que disposen de programes especialitzats en estimular malalts d'Alzheimer. Les noves tecnologies a l'abast de la medicina. "Els ordinadors tenen pantalles tàctils i inclouen el programa d'estimulació cognitiva Gladior, especialment pensat per mantenir i preservar les capacitats del malalt".

El grau de dificultat dels exercicis estarà adaptat a la situació del malalt. "Els pacients poden venir dues o tres hores, a practicar. Al centre de Cornellà ja el tenim instal.lat, amb 8 ordinadors, i funciona molt bé. Ens visiten fins i tot persones grans que no estan malaltes però volen exercitar el seu cervell". De moment, el Centre Aloïs té quatre treballadors i una monitora suplent de menjador. "D'acord amb la incorporació de nous malalts, anirem incrementant el personal", assegura la presidenta. "Creiem que en dos o tres mesos podrem inaugurar l'ampliació". •

Francisco Lorenzo, pregonero del Día de Andalucía

NEUS MACÍAS / Siete imágenes sirvieron para definir la idea que el pregonero de este año de la Casa de Andalucía, Francisco Lorenzo, tiene de la tierra donde nacieron sus padres y donde él volvía cada verano. Una sartén de migas como muestra de la gastronomía; Federico García Lorca y su uso de las palabras; el cielo de su pueblo, Hijate; volando voy, volando vengo...como símbolo del apego a la tierra; o El Prat, "el meu lloc al món", el municipio adonde llegaron sus padres, como 40.000 emigrantes más en aquellos años. Siete pinceladas para explicar "la idea de Andalucía que corre en mi interior". Así articuló su pregón Lorenzo, Teniente Alcalde de Cultura, que explicó que siempre echa de menos el sur por la belleza del paisaje y la amabilidad de su gente. Un texto que se ganó el aplauso del alcalde, Lluís Tejedor, que cerró el acto y felicitó a Lorenzo por su inventiva. Antes había hablado Francisco Jódar, presidente de la Casa de Andalucía, que hizo un llamamiento para que las administraciones públicas no olviden esta región "que tiene más paro, los salarios más bajos del país, donde la vivienda ha aumentado su precio en un 246% y que contabiliza la tasa más alta de analfabetos en sus diferentes provincias". Jódar advirtió que esta situación "puede llevar a Andalucía a vivir otro éxodo como en nuestros años", y recordó que la comunidad autónoma "es parte inseparable de España y muy importante dentro de su conjunto".

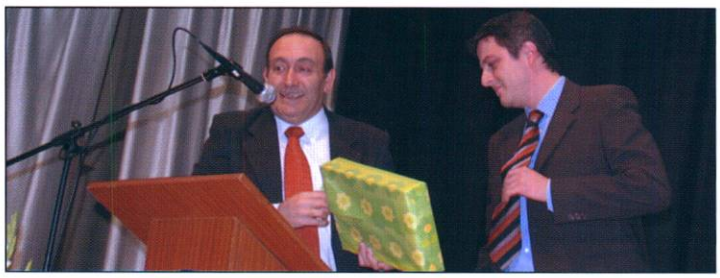

Francisco Jódar, presidente de la Casa de Andalucía, con el Teniente de Alcalde de Cultura.

El acto tuvo lugar el 1 de marzo, y al día siguiente se celebró la tradicional ofrenda floral de las entidades ante la figura de Blas Infante, padre de la patria andaluza, en los Jardines de Andalucía. •

Clickair y el ayuntamiento firman un convenio para plantar árboles en el delta

DELTA / Desde el pasado 14 de marzo, la compañía aérea Clickair y todos sus pasajeros podrán contribuir directa y personalmente al desarrollo de un bosque de especies mediterráneas situado en El Prat en virtud de un convenio firmado por la aerolínea con el ayuntamiento de esta localidad barcelonesa y la Fundación Más Árboles y que se enmarca en la iniciativa "Plantemos por el Planeta", de Naciones Unidas. "Es una acción pionera y una magnifica oportunidad que ratifica el grado de compromiso de Clickair frente a una sensibilidad creciente" ha declarado Lluis Tejedor, alcalde del Prat de Llobregat en el transcurso del acto.

Según el acuerdo, la aerolínea, con base y sede corporativa en El Prat, donará los primeros 250 árboles del Bosque Clickair que serán plantados en terrenos cedidos por el ayuntamiento en la zona del delta próxima al aeropuerto. Este bosque formará parte de la campaña que la Fundación ya está llevando a cabo en España y que bajo el lema "Cien millones de árboles en la Península Ibérica" pretende construir una barrera verde como una de las formas para detener la desertificación. A su vez el proyecto está adherido a la campaña de Naciones Unidas "Plantemos por el Planeta" cuyo objetivo es plantar 1,000 millones de árboles.

"Nuestro objetivo es contribuir de una manera especial y contrarestar la emisión de carbono y maximizar al máximo las aportaciones a la Fundación", asegura Alex Cruz, director de Clickair. La compañía facilitará que todos sus pasajeros tengan la oportunidad de participar en este proyecto. La parte fundamental del programa es la incorporación a la secuencia de reserva y compra de billetes vía web de una opción que informa a cada pasajero cuántos kilos de CO_2 producirá cada vuelo concreto de la compañía y le ofrece la posibilidad de aportar voluntariamente una cantidad económica que se destinará a plantar nuevos árboles en el Bosque Clickair. •

El alcalde del Prat, Lluís Tejedor, y el director de Clickair, Álex Cruz, durante la plantación inaugural

La Seda de Barcelona invierte 400 millones de euros en la construcción de una nueva planta en Portugal

DELTA / El primer ministro de Portugal, José Sócrates, y el presidente de La Seda de Barcelona, Rafael Español, han puesto en marcha -con la colocación de la primera piedra el pasado 13 de marzo- una inversión de 400 millones de euros que se destinarán a la construcción de una planta de PTA en el polígono petroquímico de Sines (Portugal).

La planta de producción, que se inegrará al Grupo Seda como Artenius Sines, fue calificada, en su día, como proyecto de interés nacional por el ejecutivo luso, que aporta hasta 99 millones de euros en forma de subvenciones directas y beneficios fiscales autorizados por la Comisión Europea.

Artenius Sines, que iniciará la operativa comercial durante el primer trimestre de 2010, contará con una capacidad de producción que alcanzará las 700.000 toneladas anuales de PTA. Con estas capacidades se configura como una de las mayores plantas de producción del mundo. Durante su intervención, el presidente de La Seda señaló: "Esta plaza industrial es estratégica no sólo para Portugal sino que también lo es para Europa, ya que cubrirá el déficit de PTA del viejo continente que está importando, en la actualidad, alrededor de 400.000 toneladas del producto de Asia".

Desde esta nueva filial, La Seda prevé generar 150 nuevos puestos de trabajo directos y 200 indirectos, además de un significativo aumento de la actividad local durante los 2 años de construcción de la infraestructura. Artenius Sines contribuirá al desarrollo regional de la zona costera de Alentejo y a la revitalización del Puerto de Sines. Sócrates remarcó la importancia del proyecto de cara al empleo y modernizar la industria petroquímica portuguesa.

Artenius Sines que se proyecta como una planta de producción competitiva a escala global contará con tecnología de producción de PTA de última generación. que prevé reducir los costes energéticos en un 25%. •

Rafael Español y José Sócrates, durante la colocación de la primera piedra de Artenius Sines.

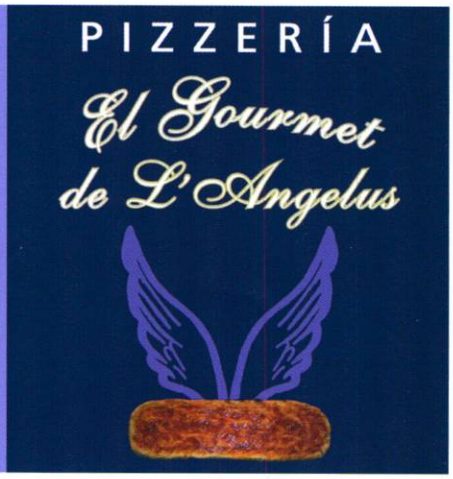

El Asador de Castilla

C. Castilla, 3 · El Prat de Llobregat · Tel. 93.478.08.37

SERVIMOS A DOMICILIO Y EN TIENDA, POLLOS A L'AST, PIZZAS, COMIDAS CASERAS

Llamenos y haga su pedido

PIZZAS

- Ciudad Real (Jamón, beicón, mozarella y tomate) 7,50€
- San Isidro (Jamón, champiñones, mozarella y tomate) 6'00€
- Tropical (Jamón, piña, mozarella y tomate) 6'00€
- Fuenllana (Atún, pimientos, olivas, mozarella y tomate) 7'00€
- Cuatro quesos (Emental, rocafort, mozarella don fino y tomate) 7'50€
- Los Molinos (Atún, anchoas, mozarella y tomate) 6,50€
- Dulcinea (Salmón, gambas, mozarella y tomate) 7,50€
- Sancho Panza (Beicon, champiñones, cebolla, mozarella y tomate) 7,50€
- Campo Santo (Vegetal de pimientos, alcachofas, olivas, champiñones, mozarella y tomate) 7,50€
- Cuatro estaciones (Jamón dulce, champiñones, alcachofas, olivas, mozarella y tomate) 7,50€
- Palles (Jamón, mozarella y tomate) 5,50€
- La Mancha (Mozarella y tomate) 5'00€
- Don Quijote (Carne, mozarella y tomate) 7'50€

POLLOS A L'AST, COMIDAS CASERAS Y DEMÁS

- Pollo a l'ast 8,00€
- 1/2 pollo a l'ast 4'20€
- Seis canelones 4'75€
- Tres canelones 2'75€
- Patatas asadas 2'50€
- Croquetas 0,60€/unidad
- Albóndigas ración 3'50€
- Galtas ración 3'75€
- Cabeza de cordero 3'50€
- Callos ración 3'50€
- Pies de cerdo ración 3'50€
- Macarrones ración 3'00€
- Ensaladilla rusa ración 3'00€
- Higado encebollao 2'50€

PLATOS EXTRAS VARIADOS

- Empanada atún 3'00€
- Tortilla de patatas 2'50€
- Bombas ración 2'50€
- Flamenquines 1'75€

Primer plato a elegir
Segundo plato a elegir
Postre + pan o bebida + pan
7,00€
SERVICIO A DOMICILIO SIN RECARGO ALGUNO

BEBIDAS Y DEMÁS

- Coca-cola 2 litros 2'50€
- Xibeca 1'5 litro 2'50€
- Agua 1'00€
- Casera 1'50€
- Latas Coca-cola 1'20€
- Latas Fanta 1'20€
- Latas cerveza 1'20€
- Cava semi 6,00€
- Cava brut 7,50€
- Tinto de la casa 3'00€
- Blanco de la casa 3'00€
- Sidra 3'00€

OFERTA pollo + patatas + alioli 10,50 € Lambrusco Gratis

OFERTA por cada dos pizzas Lambrusco Gratis

HORARIOS De martes a domingo, y festivos de 10h. a 16h. y de 19h. a 23 h.

Mateu Serra, la política i el socialisme com a bandera

Diu que podria escriure "la història del socialisme modern al Baix Llobregat i al Prat". La política ha estat la seva gran passió, i va lluitar per "la il·lusió de ser alcalde de la meva ciutat". Fill de pagesos, va treballar molts anys al camp, però després es va reciclar en empleat de banca: va aconseguir ser director de l'oficina de Banca Catalana a El Prat durant 15 anys. Assegura que el més gran que ha fet ha estat dedicar-se a "formar gent en les idees del socialisme". Mateu Serra, primer candidat del PSC-PSOE a l'alcaldia d'El Prat, ens explica la història d'uns anys apassionants.

NEUS MACÍAS / Fill de pagesos, Mateu Serra va viure la política des de ben petit: el seu pare era de la UGT, i l'any 1939 va ser detingut i comdemnat a mort. Es va salvar perquè una tieta, molt ben relacionada amb les altes esferes, va recollir signatures i va fer pressió. Al pare del Mateu li van commutar la pena de mort per 12 anys de presó, que finalment van ser quatre. "I des d'aquell moment va estar estigmatitzat", diu Mateu. "Havia d'anar a tot arreu amb una cédul.la identificativa: no li van donar carnet de conduir, ni carnet de caça, l'empresonaven quan el Franco venia a Barcelona...". El petit Mateu va estudiar als Col.legis Nous, l'actual Joan Maragall. Però als 13 anys va haver de començar a ajudar la família al camp, i fer de pagès. Al mateix temps, es va apuntar a l'Agrupament Escolta Anton Vilà. "Tots teníem una inquietud catalanista. Vam confrontarnos ideològicament amb els grups juvenils de la Falange". Després de tornar del servei militar, es va casar l'any 1966, i va tenir dos fills. Amb una família que tirar endavant, va pensar que la pagesia "no donava per viure", i va deixar el camp per començar a treballar a Cincoban, empresa de banca on s'encarregava de redactar informes comercials. Més tard va entrar a Banca Catalana, on va conèixer el seu cap, Verdealdea, molt relacionat a nivell polític. Aquí es van començar a concretar les idees polítiques de Serra, que va fundar Convergència Socialista de Catalunya. "Sota aquestes sigles, vaig buscar gent que tingués idees socialistes. Jo m'encarregava de coordinar una part del Baix Llobregat. Ens reuníem en secret, en un sistema assembleari. Aquesta és la feina més important que he fet a la meva vida: formar gent en la doctrina socialista". Serra assegura que en aquells anys hi havia molt per fer. "Només tenia presència el PSUC".

Un dels episodis més important que recorda d'aquells anys, va ser quan el consistori franquista va voler asfaltar diversos carrers d'El Prat, i van formar una assemblea de propietaris amb representants com Ignasi Ribas, Pau Vila, Víctor Baldó, Pere Baltà i el mateix Serra. "Era l'inici dels primers líders polítics d'El Prat".

La Cervantes, escola de marxisme

L'any 1973 es va configurar el terç familiar, que triava representants per al consistori d'entre la societat. "D'aquesta forma van entrar a l'ajuntament gent com Pere Baltà, Josep Ferret o Jaume Codina", diu Serra, que assegura que ell i la seva gent "vam participar en aquest terç perquè volíem canviar les coses des de dins". Al mateix temps, va ser triat com a representant de Banca Catalana al sindicat vertical, i va ser protagonista de les famoses vagues del sector de la banca i l'empresa SEAT, l'any 1973. Animat pel seu company polític Josep Monés, van entrar a formar part de l'Agrupació Cervantes. "La volíem convertir en un Casal, un centre de pensament: vam organitzar xerrades, conferències, cine-fòrums...hi havia gent com el Josep Costa o el Fermí Marimon, però també persones relacionades amb la política. La Cervantes va ser una escola de marxisme".

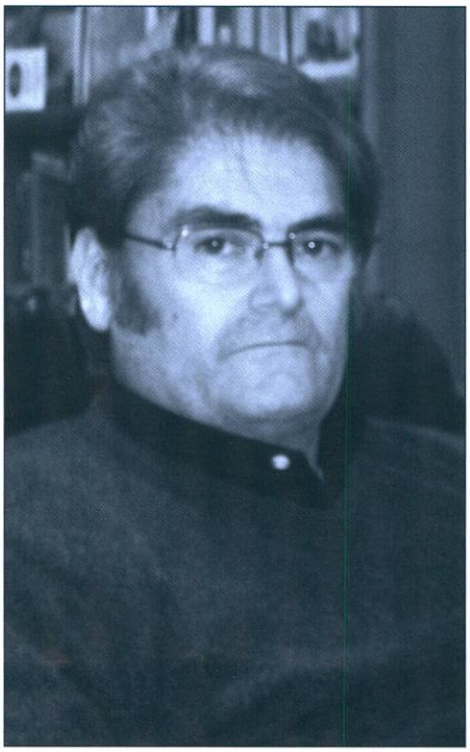

Mateu Serra viu retirat de la política activa i pensa en la possibilitat de publicar unes memòries

L'any 1975 va començar una altra etapa, la del periodisme. "Vaig presentar-me a La Vanguardia i els vaig dir que estaven passant al carrer coses de les que ells no tenien ni idea. Vaig començar a escriure articles com a corresponsal del Baix Llobregat".

Els dies 15 i 16 de juliol de 1978, amb la legalització dels partits polítics, es va celebrar el Congrés d'Unificació del socialisme. Mateu Serra representava Convergència Socialista de Catalunya, i també hi havia el PSC-Reagrupament. "El Baix Llobregat va votar unitat", diu. Abans, havien creat el PSOE a El Prat.

> L'any 1975 va començar una altra etapa, la del periodisme a La Vanguardia: "Vaig començar a escriure articles com a corresponsal del Baix Llobregat"

El Prat es queda sense alcalde socialista

Les eleccions municipals de 1979 van representar la gran oportunitat de Mateu Serra per ser alcalde de la seva ciutat. "Però crec que no vam fer prou per guanyar. I jo mateix no vaig fer una bona campanya, perquè no volia influenciar ningú. Volia que tothom votés lliurement segons les seves idees". Així, la diferència entre PSUC i PSC-PSOE va ser de 195 vots: 10 regidors per a cadascú, 3 per a Convergència i 3 per a la UCD. "Tant Convergència com la UCD volien que jo fos alcalde, i m'havien de votar a la investidura". Però, segons explica, els fils de la política es van moure en contra seva. "Narcís Serra havia de ser alcalde de Barcelona, i havien de comptar amb el suport del PSUC. Jo havia de sacrificarme i quedar a l'oposició". Aquest revés va desencantar Mateu Serra. "Em vaig anar retirant a poc a poc: m'hauria fet il.lusió ser alcalde d'El Prat, i de fet ho vaig ser durant les vacances del titular. Però vaig allunyar-me'n a poc a poc".

La política, però, no ho havia estat tot a la seva vida. Serra va fundar el Motoclub d'El Prat, la primera associació de pares de la ciutat (Ntra. Sra. Del Mar), i va encapçalar les protestes per construir un nou institut al Baldiri Guilera. També va ser part activa de les reunions d'exalumnes dels Col.legis Nous. "Sempre em fan parlar!", diu. Ara, retirat de tot per una malaltia coronària, es dedica a escriure guions, participar a projectes de premsa (revista gratuïta Tribuna) i tractar d'escriure la història del socialisme. Tampoc no oblida la seva família ni les més de cent varietats de plantes i arbres que té al seu immens jardí. •

En Cosme Gelabert, un dels referents en la història de l'exportació de verdures després de la guerra

Després de la guerra, i especialment les dècades dels anys 50 i 60 del segle XX, l'activitat exportadora de verdures, especialment carxofes i enciams va ser una incalculable font de riquesa per El Prat. Avui hem escollit un dels protagonistes d'aquesta època dorada de l'exportació agrícola. Ens referim a Cosme Gelabert i Bou, pagés primer i després exportadors de verdures.

En Cosme Gelabert va nèixer al Prat, l'any 1927, era fill del matrimoni constituït per Josep Gelabert Oliva i Felisa Bou i Augué. Aquests eren els propietaris de la Masia de Cal Pau Cabeça, del districte agrícola de La Bunyola. Era el segon de quatre germans.

Cap l'any 1947, en Cosme Gelabert Bou, festejava amb la Kary Ribas i Pascual, filla gran d'en Isidor Ribas Fabró. Aquest en comprovar la serietat d'en Cosme li va proposar, quan tenia només 17 o 18 anys, que es podien dedicar a l'exportació de verdures.

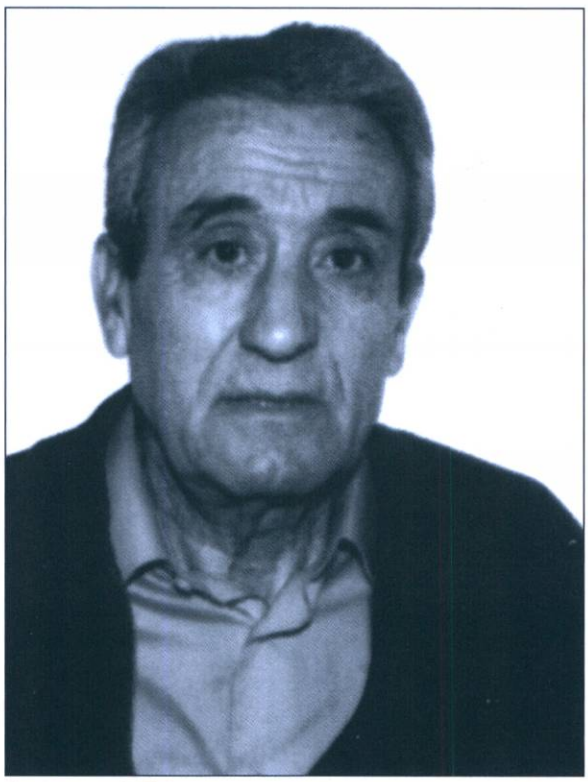

En Cosme Gelabert

Val a dir que la masia de "Cal Cabeça", tenia dos magatzems i dues quadres o estables, on tenien vaques. A més la família disposava diverses finques en el terme del Prat, amb un total d'unes sis hectàrees. En Cosme era orfe de pare, per tant les decisions sobre la proposta d'en Isidor Ribas, les tenia de pendre la seva família. Aquesta va acceptar, hi va destinar les seves explotacions agrícoles al conreu de les carxofes i enciams, producció destinada a l'exportació. En Cosme es dedicà definitivament a les tasques d'exportació amb la tutela i direcció del que seria poc temps després el seu sogre.

Inicialment amb carros portaven les carxofes i enciams al porxo que en Isidor Ribas tenia carrer Prat. En aquesta primera època l'activitat exportadora va ser fisícament molt dura per en Cosme. Aquest no s'arrugava quan es tenien de traginar coves i caixes de dia i de vegades de nit per completar els encàrrecs.

El 15 d'octubre de 1951, festivitat de Santa Teresa, en Cosme va prendre sagrades núpcies amb la Caritat Ribas, tenia només 23 anys. El matrimoni tindria anys a venir tres fills: Isidor,Jordi i Xavier.

En vistes que el negoci anava endavant i podiem ampliar l'exportació, van, d'acord amb la família Gelabert, destinar com a "porxo" uns magatzems de la masia de Cal Cabeça.

Durant la temporada 1958-1959, el senyor Narcís Vilà Cullell encarregat de la parada del Sindicat al mercat del Born, va comunicar en Isidor Ribas, que la societat d'importació i exportació "Improver", en seu social a Barcelona, els interesava treballar al Prat, i en tal sentit buscava una persona idònea. En Narcís Vilà, li va proposar a n'Isidor Ribas si li interessava.. En una posterior reunió d'en Isidor Ribas amb el director general d' "Improver", Josep Bardena, es van posar d'acord.

Caldria consignar que "Improver", era ja una empresa important que tenia experiència en l'exportació de productes agrícoles i treballava amb un agent de duanes, que tenia diversos contactes amb els principals mercats europeus. Aquests era els qui organitzava tot el paparam necessari per a l'exportació. L'empresa informava en Ribas-Gelabert la quantitat de vagons i mercats de destinació als que havien d'enviar els productes agrícoles. De vegades en un mateix vagó s'enviaven carxofes, enciams, escaroles, api, etc..

"Improver" cada vegada els hi demanava més vagons, cosa que feia necessari disposar d'un magatzem molt més gran. N'Isidor Ribas va adquirir un solars al carrer Gaiter del Llobregat, davant el Sindicat de Pagesos, on van aixecar un espaiós magatzem. (13.3). Poc temps després n'Isidor Ribas es va morir .

La direcció d'"Improver", aleshores va donar tota la confiança en Cosme Gelabert, per la seva serietat i el seu bon fer, nomenant-lo delegat d'aquesta empresa exportadora al Prat.

Durant els anys 60, va ser quan es va treballar més, fins el punt que durant el fort de la temporada treballessin per "Improver", sota la direcció d'en Cosme Gelabert, uns cinquanta homes i unes setanta dones. En Cosme Gelabert va disposar en tot moment de l'inestimable ajut d'en Joan Pujals i Portillo, el seu cunyat, que dirigia els homes que treballaven al camp i es cuidava del transport, i d'en Marcel·lí Codina Bou, que dirigia la feia del magatzem.

Degut al volum de la feina que hi havia a tots els "porxos" del poble, el personal femení escassejava. Això va obligar a buscar dones d'altres poblacions, la majoria de les quals eren de Sant Boi, Viladecans i Gavà. Cada dia se les anava a buscar i retornava amb furgonetes. A principis dels anys 70, per diverses causes, que no és el cas ara d'explicar, l'exportació de verdures es va acabar de cop.

En Cosme a part de la seva profitosa activitat professional estava dotat d'un caràcter senzill, amable i reservat fruit del seu innat senyoriu. Ens va deixar el dia 26 de novembre de 2007. (A.C.S.)

JOSEP FERRET I PUJOL

Nota: Les dades relatives a l'exportació em van ser facilitades per en Cosme Gelabert en una entrevista que vaig tenir amb ell, el dia 3 d'octubre de 2007.

Ara fa 75 anys

Març de 1933

A principis de març de 1933, el "Ministeri d'Instrucció Pública" va concedir la creació de 4 noves escoles públiques al Prat, les quals s'haurien d'establir en locals llogats. Fins aleshores només hi havia tres escoles, dues de nois i una de noies.

El dia 24 de març de 1933 es va adquirir a la casa "Estapé S.A.", una bandera espanyola de tres metres destinada a la caserna de la Guàrdia Civil.

Sopar de redactors i col·laborados de "Prat" entorn Jaume Monés

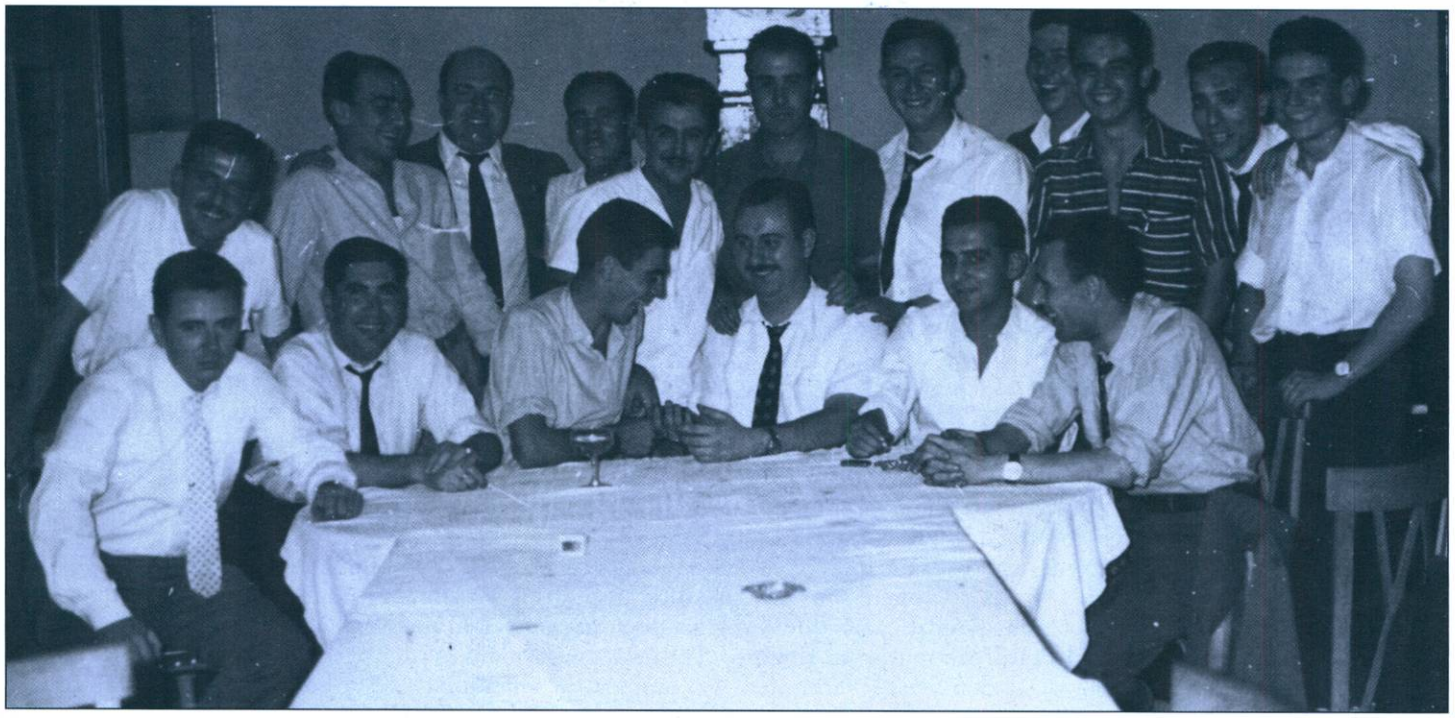

La fotografia quasi be té mig segle. Aquest any que DELTA celebra tres dècades és adient recobrar imatges del periòdic que va ser el nostre germà gran. Entre les dues publicacions es superaria més de mig segle. Es tracta d'un sopar entorn a Jaume Monés, l'actual president honorífic de l'associació cultural que edita DELTA, un acomiadament de solter dins de la moral de l'època –en Jaume i la Glòria Monés celebraran les seves noces d'or l'any que ve-; gent formal que, com a molt somreien a la càmera del fotograf oficial de "Prat", l'Andreuet -és una suposició, perquè també surt a la foto-, també gent d'un cert relleu. No hi ha dubte que el portaveu reunia un grup de qualificats redactors i col·laboradors. En primer terme hi trobem Jaume Vidal, Esteve Amigó, Emili Estrach, Ramón Martinez, Salvador Tarridas, Xavier Roig, Màximo Simón, Pere Baltà, Jaume Lajara, Jaume Borges, Martín Mateos, Joan Revoltós, Josep M. Garcia Goñi, Daniel Jordi Prat, Andreu Portillo, Manuel Riba... Els que recorden la redacció de l'epoca noten l'absència de Josep Antón Calvet, Josep Aleu, Jordi Parés..., que també eren actius col·laboradors del periòdic. Sembla ser que el comiat de solter es celebrà a Cal Casas.

SEKHMET
Montse Anglada
Videncia, tarot, psicología, cursos, tienda de ropa y complementos
C/ Jaume Casanovas, 21
Tel. 93 379 24 16
www.sekhmet.cat
sekhmet.nefertum@gmail.com

BOLSOS
Delcar
Artículos de piel y viaje
Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

SERVICIO OFICIAL
TALLERES J.GARCÍA
CITROËN
C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

Arc de Sant Martí

Vent de ponent

El motor dels "jets" -o "chorros"- dels vents huracanats és la radiació solar. Hi ha una corrent de l'oest a mig Atlàntic, amb vents d'uns 250 Km/h., que és la responsable de què un vol d'un avió comercial actual trigui una hora menys en fer el trajecte de Nova York a Barcelona que a l'inrevés.

El molí de vent, que segurament el van inventar els perses, a l'edat mitjana servia ja per a moldre el gra i extraure aigua.

Actualment, els parcs eòlics tenen la funció de generar electricitat aprofitant l'energia i la força del vent. I tot i ésser una energia neta, genera molta controvèrsia pel què pot afectar a la visió del paisatge.

Està clar, doncs, que les ventades a vegades malmeten, a vegades netegen, a vegades embruten, però realment, sempre són necessàries de tant en tant: són preludis de canvis o la consolidació dels estatus de cada contrada.

A les darreres eleccions generals del 9 de març d'enguany, al Prat hi va haver una ventada de ponent, un "jet", doncs, amb una qualificació i una quantificació que va merèixer podi a Catalunya. Al Prat, realment, som singulars. A les darreres municipals de fa deu mesos, vàrem fer podi també a Catalunya però dels més abstencionistes. Ara, els vots que ha obtingut el PSC al Prat -amb una participació del 70,60%- suposa el 58,49% dels vots emesos. En aquest nivell de votació i d'extensió i àmbit de ciutat, només hi ha a Catalunya Viladecans, Cornellà o Santa Coloma de Gramenet. Altres poblacions amb percentatges iguals o superiors, tenen una dimensió i/o població molt més petita com Deltebre, Badia del Vallès, La Llagosta, Mar de Barberans i el Pont de Vilomara i Rocafort.

Es tracta, doncs, d'una constatació del que les eleccions generals del 2004 varen mostrar; però ara amb més força, més bipolarització i més vot d'allò que s'anomena "vot útil" (o vot que en bastants casos, va més "en contra de" que "a favor de"), tant legítim, està clar, com qualsevol altre opció. És evident que la TV hi té molt a veure, i per això els altres partits varen denunciar els "cara a cara" davant la Junta Electoral Central, en sentir-se manifestament perjudicats (i no els mancava la raó). Però el poder mediàtic dels mitjans de comunicació i especialment de la TV, és implacable i incommensurable. I al final, per feligresia més que per convenciment, la gent s'aplica allò de "ser practicant" quan al mateix temps, pot aguaitar que el canvi i/o el seu entorn potser no convenen.

En conseqüència, els "jets" pratencs del PSC han fet podi a Catalunya i amb tota seguretat que n'estaran molt satisfets.

Ara el que cal és posar en marxa el tren. La gent volem viure amb arrels fortes, amb una història contrastada, en un lloc amb nom i en uns temps amb projecció de futur. Per tant, consolidant la identitat: la social, la cultural, l'econòmica, la tecnològica, la solidària...i, també, naturalment, la política. Perquè l'homogeneïtzació i el pensament únic sí que no convenen a ningú.

Què preferim, el cant monòdic gregorià o el cant polifònic d'una coral? O es que dependrà de si som oïdors, contempladors o actors?

Hauríem de ser conscients de què és bo que de vegades, bufi el vent, i fins i tot amb intensitat. Però no oblidem mai adequar els "jets" al bé general de la ciutat, de la comunitat, dels ciutadans i ciutadanes i dels veïns...

VICENÇ TIERRA

Naturalment

Reumatismes

En Lluïs i la Maria formen part de l'anomenada tercera edat. S'acaben de trobar al carrer, feia temps que no es veien. Inicien de seguida una animada conversa explicant-se les respectives malalties. Tots dos pateixen de dolors articulars, com la majoria de la població d'edat madura.

Per a situar-nos, esmentarem que, els trastorns reumàtics es manifesten amb dolor i limitació de la mobilitat de la zona afectada. S'agrupen en dos tipus, els inflamatoris –com per exemple l'artritis- i els degeneratius –com ara l'artrosi-.

En Lluïs explica que, ell, pel dolor no vol prendre ni aspirines ni voltarens, per això fa servir preparats a base de plantes, amb efecte antiàlgic i antiinflamatori com la ulmaria, el salze blanc i el bedoll. També sap que l'oli de salmó és ric en omega 3 i que se li reconeixen excel·lents propietats antiinflamatòries. Per aturar, o si més no, endarrerir el procés degeneratiu, pren suplements amb col·lagen, glucosamina, condroitina i àcid hialurònic que nodreixen i lubriquen les seves articulacions.

Pel que fa a la dieta, en Lluïs segueix la recomanació de menjar força peix blau, nous, api, julivert i gingebre perquè li serà beneficiós per a la seva patologia, mentre que, els greixos saturats i els tòxics com l'alcohol, cafè i te tindrien efectes perjudicials. En períodes de crisi inflamatòria, evita especialment l'albergínia, el pebrot, el tomàquet i la patata, així com les carns vermelles, la llet i el rovell d'ou, ja que tenen un efecte pro-inflamatori en l'organisme.

Per últim, en Lluïs fa referència al benefici de mantenir una bona circulació sanguínia, ja que la sang és l'encarregada de transportar els nutrients i l'oxigen a tot l'organisme, així com de recollir-ne els residus.

Lluïs! No et descuidis d'atendre el teu estat anímic. De vegades, quan es pateix dolor una temporada llarga, es pot caure en un estat d'ànim depressiu que cal evitar.

MERCÈ MONTANÉ I GIL · Naturópata

Envia'ns bústies, suggerències o textos
periodicdelta@yahoo.es

Teresa Llobera Saladrigas, natural d'El Prat, viuda d'Alfons Margalef i de 75 anys, mori a l'hospital de Bellvitge el 9 de gener.

Lola Salles i Puig, natural d'El Prat, viuda de Joan Blanco i de 96 anys, mori al seu domicili el 18 de gener.

Enrique Montoya de la Rosa, natural de Pedro Abad, espòs de Maria Socorro Robas i de 64 anys, mori el 16 de gener.

Félix Montes Tarrero, natural de Sitges, espòs de Matilde Castro i de 71 anys, mori el 19 de gener.

Francisco Rodríguez Carreño, natural de Puente Genil, Cordoba, solter i de 90 anys, mori el 25 de gener.

Manuel Dalit Tapiolas, natural d'El Prat, espòs de Maria Teresa Sole i de 76 anys, mori el 27 de gener.

Maroia Ade Garcia, natural d'Alagon, esposa de Valeriano Gomez i de 80 anys, mori el 2 de febrer.

Concepció Casabona Galofre, natural de Barcelona, viuda de Josep Llados i de 90 anys, mori l'11 de febrer.

Antonia Ramon Suvirat, natural de Barcelona, i de 99 anys, mori el 23 de febrer.

Francisca Antón Arlandis, natural d'Algemesi, Valencia, viuda de Josep Perez i de 77 anys, mori el 26 de febrer.

Teresa Montané Torrent, natural d'El Prat, viuda de Joan Vila Baiges i de 92 anys, mori el 26 de febrer.

Caridad Lopez Cozar Mancilla, natural de Loja, Granada, viuda de Francisco Maroto i de 85 anys, mori l'1 de març.

Antoni Ametller Montserrat, natural d'El Montell, espòs d'Esther Olivera i de 84 anys, mori l'1 de març.

Maximo Dominguez Sánchez, natural de Garrovillas, Caceres, espòs de Cristina Andrada i de 84 anys, mori el 2 de març.

Josefina Jimenez Garcia, natural de Madrid, viuda de Cayetano Garcia i de 89 anys, mori el 8 de març.

Joan Cabrera López, natural de Barcelona, espòs de Carme Martin i de 58 anys, mori el 8 de març.

Eusebia Castilla Coines, natural de Duircal, Granada, viuda de Ramon Caballero i de 91 anys, mori el 12 de març.

Francisco Burgueño, natural de Garrovillas, Caceres, solter i de 65 anys, mori el 12 de març.

Angela Segui Ramiro, natural de Madrid, viuda de Damian Arellano i de 91 anys, mori el 16 de març.

Ramiro Hurtado Julian, natural de Garrovillas, Caceres, espòs de Felisa Fernandez i de 77 anys, mori el 16 de març.

ANA TELLECHEA ANTÓN

Falleció el 9 de Febrero de 2008, a la edad de 30 años

La familia quiere agradecer a todas las personas que nos han acompañado en estos tristes y dolorosos dias las muestras de cariño que hemos recibido.

Tus padres José Luis y Petra nunca te olvidarán.

Te querremos siempre.

FRANCISCO ROMÁN GARCÍA
Miembro de la Junta de la A.VV. Jardins de la Pau

Murió el 4 de febrero a la edad de 72 años.

Te agradecemos el trabajo realizado a lo largo de estos años en la Asociación. Las migas, la castañada y la sardinada no serán lo mismo sin ti.
Siempre te recordaremos.

La Junta de la A.V.V. Jardins de la Pau.

MARÍA SOLANES COLL
Vídua de Faust Feu Parellada

Ha descansat en la Pau del Senyor
el dia 21 de Febrer de 2008 a l'edat de 98 anys.

La seva família desitja transmetre el seu agraïment per totes les mostres de condol rebudes pels amics.

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

Tanatori
El Prat de Llobregat

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital.
902 230 238
ATENCIÓ 24 HORES

DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS. EL REBRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA.

PERE NEGRE DIVÍ

De 63 anys. Va morir el dia de Nadal de 2007.

La família agraeix a familiars i amics els testimonis de condol i suport rebuts amb motiu de tan irreparable pèrdua.

"Tancant els ulls veuré de nou la casa i l'heure i el xiprer quan, a sol post, fa de bon seure sota l'olivera; tancant els ulls i obrint el sentiment"
MIQUEL MARTÍ I POL.

ESTHER SANTÍN CARBALLO

Ens va deixar el dia 24 de febrer de 2008

Els seus familiars volem agraïr a tots els amics que ens han ajudat amb el suport i ens han trasmès les seves mostres de condol.

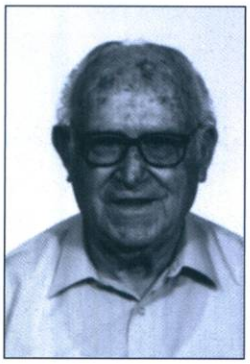

DOMINGO PREIXENS FLORENSA

El Soleràs (Les Garrigues) 10-5-1919
El Prat de Llobregat 9-3-2008
"Bon espòs, bon pare i bon avi. Amics dels seus amics. T'estimem"
La família agraeix les mostres de condol rebudes.

En record de JOSEP CASTELLVÍ COSTÁN

Nascut al Barri de la Barceloneta del Prat l'any 1958, va treballar com a periodista en diferents mitjans (Diario 16 i La Opinión; Cadena Ser i Cadena Cope, entre d'altres) de la Regió de Murcia. Morí el dia 30 de gener de 2008.

Hi ha morts que poden esdevenir una lliçó de com cal viure. La del Josep, malgrat significar per amics i familiars una gran pèrdua, n'ha estat una d'elles. Se'n va deixant un exemple de com, amb senzillesa i sense fer soroll, una persona pot treballar i viure de manera activa amb el respecte als altres com a premisa fonamental.

Aquests dies hem pogut copsar la dimensió de la seva personalitat en els testimonis que ens han anat arribant de companys i amics que el tractaren a la ciutat de Lorca (Murcia), lloc on residia des de meitat dels anys vuitanta. Periodista radiofònic de professió, aconseguí l'estima d' aquella ciutat de la que seguia l'activitat esportiva apassionadament a través de la seva feina com a Cap d'Esports de l'emissora local de la cadena Cope. Era la veu dels esports, la del Lorca Deportiva (equip de la Segona divisió B), era el "Josechu".

Malgrat haver viscut fora tants anys, era el seu desig que les seves cendres es dipositessin per igual tant a Lorca com al Prat, on tornava sempre que podia. Ara torna definitivament, per descansar del brogit de retransmissions, viatges i horaris impossibles.

El Josep ha estat una d'aquelles persones necessàries, una d'aquelles persones que, modestament, deixen petja.

Recordarem la teva honestedat i bonhomia. Ens queda, per sempre, la teva veu.

La teva família

ANA CARMONA PARERA, "ANITA"

Ens va deixar el 18 de febrer de 2008, a l'edat de 96 anys.

El seu fill Silvio, la seva jove Marta i néta Marta desitgen transmetre el seu agraïment per totes les mostres de condol rebudes.

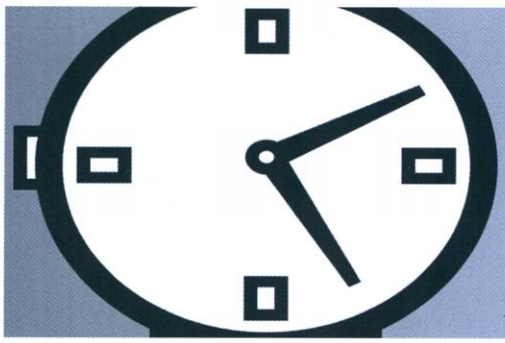

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

Dimarts i Dijous
de 8 a 14 h.

Carrer Castellà, 5 baixos
telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Olga i Esther Merchán trabajan en el proyecto "The Charito's Game", premiado con la beca de creación artística de La Capsa

El arte de no perder el tiempo

SERGI OLIVERA / Son hermanas y residentes en El Prat. Recién salidas de estudiar Bellas Artes, Olga (25 años) y Esther (24) Merchán han decidido enfocar su creatividad al servicio de los pratenses. ¿Cómo? "Haciendo que la gente no desperdicie su tiempo". ¿Dónde? "En las principales zonas de espera". ¿Y por qué? "porque perder el tiempo está a la orden del día. En las ciudades es algo obligatorio". Y eso no puede ser. Claro que no: "y como todo el mundo pierde el tiempo buscamos una solución".

El projecto de Ester (derecha) y Olga estará del 23 de mayo al 22 de junio en calles y espacios públicos del Prat y en la Torre Muntadas.

Las dos artistas han ideado una serie de juegos y pasatiempos que les han servido para ganar una de las becas de la Convocatoria de Creación Artística de La Capsa 2008. Tres meses y 2.000 euros para poner en marcha el proyecto. El secreto está en actuar sobre el espacio público del Prat. Algunas paradas de autobús, la oficina de renovación del DNI o la cola del paro serán localizaciones elegidas para exhibir las obras de Olga y Esther, a la vez que servirán de divertimento para el personal.

"Son juegos sencillos, visuales y mentales". En las paradas de autobús con cabina de cristal o con plataforma de hormigón sobre el asfalto veremos, entre otras cosas, propuestas de pasos de baile en forma de pies en movimiento enganchados al suelo, "nos gustaría ver a alguien bailando". "En las oficinas, como la del INEM, los pasatiempos consistirán en flyers con juegos más largos que la gente se podrá llevar a casa. Son juegos de lógica pero quizás más de escribir y razonar". En el ambulatorio dedicarán un espacio a los más pequeños con juegos infantiles en la zona de pediatría, y también a los más grandes con lienzos que representarán ilusiones ópticas sin que haga falta leer para participar.

"Se nos ocurrió al ver la convocatoria que podríamos hacer algo que la gente pudiera disfrutar. Y como la gente normalmente no acude a los museos pensamos que habría que llevar el arte a la calle más que la calle al arte". Todo, con el aliciente que la función de la obra finaliza con la participación de quien la observa. Es básico que la gente intervenga para completar el círculo, no basta con la contemplación. "También es una manera de comunicarse. En las paradas de autobús hay gente que se ve cada día y no hablan nunca, es muy triste vivir así. Con esto al menos pueden hacer algo conjunto". También organizarán un happening en la calle, aunque el día y el sitio están aún por concretar.

Esther y Olga Merchán están contentas con iniciativas como la convocatoria artística de La Capsa: "Es una oportunidad para gente como nosotras que hemos acabado de estudiar y no sabes muy bien para donde tirar. Así empiezas a meterte en el mundillo". Y es que para un artista lo más importante debe ser la libertad creativa: "sólo te piden que esté relacionado con El Prat. Pero tampoco es una cosa muy local. El formato es libre y sólo tienes que tener en cuenta no pasarte con el presupuesto". Consideran que "el Ayuntamiento intenta fomentar bastante la creación artística. Quizás hay problemas de difusión porque muchas veces no te enteras de cosas buenas que se hacen. También porque la gente no siempre está muy pendiente de las programaciones".

El futuro de estas chicas como artistas está en el aire. Pero la cosa pinta muy bien porque dicen ser bastante ecléctica: "no nos cerramos a ninguna disciplina artística en concreto. En la carrera hemos hecho un poco de todo. Lo principal es la idea. Luego lo haces de una manera u otra".

"The Charito's Game" es una "exposición de arte que no está en el museo, pero que está en la calle y además también son cuadros". Lo que les distingue de una exposición tradicional es que "las obras no están en venta y la gente no va a ver el cuadro sino que será el cuadro el que irá donde está la gente". Lo único que esperan ahora es que la gente participe, juegue y les guste porque "ahora con tantas obras El Prat está muy sucio, muy gris. Esto será un toque de color dedicado a la gente".•

La viagra de les arts i la cultura

No puc evitar-ho: veure com la cultura treu el cap al ple municipal té un efecte de viagra intel·lectual que un pratenc com jo necessita. Si, poc més de trenta anys, i amb viagres. En poc temps la moció d'ERC al mes de febrer demanant la creació de la Nit de les Arts i la cultura, i l'enquesta sobre el consum cultural a la nostra ciutat.

La iniciativa d'ERC està plena d'interès, tot i que no crec que sigui l'eina més adequada. Que cal una reivindicació explícita del potencial cultural pratenc: sí. Que costa tenir un punt de trobada entre l'animalari cultural: també. Però el problema té un diagnòstic més profund. L'agent cultural hauria d'ocupar un paper important en el disseny i desenvolupament d'una política cultural estable on convisquessin el pragmatisme i l'afany per assolir nous reptes, amb objectius compartits, que impliquès al propi consistori, a les entitats, la ciutadania i el sector privat. No sempre és així, i no és un problema només del Prat: a vegades apareix una manca de sensibilitat vers el fet cultural en totes les seves manifestacions, com també cal desenvolupar una necessitat d'obertura intel·lectual que predisposi al canvi o a la innovació. O l'existència d'una escassa actitud de servei, prenent consciència que es treballa per un projecte i per la gent, no per la satisfacció personal o per uns colors polítics.

Des del meu oasi particular porto cridant per la necessitat a la nostra ciutat d'una eina de participació, de deliberació, d'intercanvi, per ampliar i consolidar el mapa cultural de la nostra ciutat, una realitat que no queda reflectida en les enquestes publicades a la revista i web municipal. Podria haver estat la nit de la cultura i les arts una eina per experimentar-ho, però la negativa de l'equip de govern a la proposta d'ERC era tristament esperada: el premi de consolació és la creació d'un premi de Ciutat anual que recull el Pla d'Actuació Municipal. Per a què, cal donar-li protagonisme a la cultura, sigui quina sigui la manera? Sembla ser que no, no sigui que se'ns giri a la contra. Continuaré prenent la meva viagra particular per no perdre l'esperança.

MARIANO MARTÍNEZ

Rosa Tarrats presenta "Collages en femení" a Torre Balcells

DELTA / Fins el proper 19 d'abril es podrà visitar a la sala d'exposicions de la planta baixa de Torre Balcells la mostra "Collages en femení", un nom que explicita d'una manera molt directa el seu fil conductor. Mitjançant els collages i les tècniques mixtes, s'apropa a un llenguatge artístic que van desenvolupar noms com Picasso, Kurt Schwitters o Hanna Hoch, i amb el referent de la veu femenina en totes les obres que ocupen les dues sales d'exposicions.

Sota aquest paraigües en clau femenina, s'hi revelen moltes de les inquietuds de la pròpia Rosa Tarrats, com es la seva passió per l'escriptura, per l'educació i la formació, pel compromís sociocultural, però també es deixen veure finestres més personals. Així, els homenatges a artistes, escriptores, es combinen també en donar veu a les dones de la Segona República, mitjançant la unió de papers, cartrons, objectes de reciclatge, que l'artista transforma per donar veu tant a les dones que han fet sentir la seva veu, com aquelles que han lluitat en silenci.•

25è Aniversari de l'Associació de la Mare de Déu de Montserrat

Amb motiu dels vint-i-cinc anys de la fundació de l'Associació de la Mare de Déu de Montserrat, la junta d'aquesta entitat, ha preparat un seguit d'activitats per el proper mes d'abril entre les que cal destacar al marge de diverses exposicions i xerrades:

-Divendres 25 d'abril a les 20,30 hores al temple de Sant Pere i Sant Pau, Concert a càrrec de l'Orfeó de Sants i la Banda de Música del Prat.

-Dissabte 26 d'abril, a les 19 hores, vespres solemnes i ofrena floral.

-Diumenge 27 d'abril, festa de la Mare de Déu de Montserrat, a les 11 hores al temple parroquial, missa solemne presidida per Monsenyor Joan Enric Vives, bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra. Durant la missa la cobla Baix Llobregat interpretarà diverses peces i en finalitzar farà una audició de sardanes. La jornada finalitzarà amb un dinar de germanor a la pista Xavier Marcilla. •

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS
ASSEGURANCES DE
AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESES · RESPONSABILITAT CIVIL
Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@segurosbaltasar.com · www.baltasarseguros.com
HORARIS: Matins. 9h. a 14 h. · Tardes. 16 h. a 20 h.
Excepte divendres a 9h. a 14 h. i de 16 h. a 19 h.

TOT AUTO PRAT
- Mecánica General de l'Automòbil
- Electricitat
- Revisió pre ITV
- Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- Carroceria
- Interiors
- Motor
- Centre de Greixatge

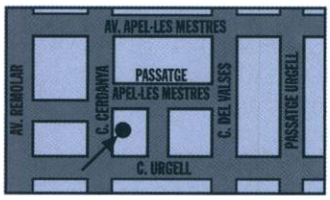

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

ROMÀNTICS DEL CINEMA

Els darrers tocs a l'obra del Monmari

El projecte del Cine Monmari incloïa la edificació d' un pis superior o amfiteatre però calia una viga de ferro de quinze metres de llarg per un i mig d' alçada i la Casa Mateu tenia tantes comandes pendents de servir que no podien assegurar quan de temps trigarien a entregar-la. Així, a causa de la carestia de ferro a la Casa Mateu i de diners a la nostra, vàrem decidir prescindir de l' amfiteatre i construir el local d' una sola planta. Sota les ordres d' en Pere Batllori varen treballar a la construcció del cinema els paletes Fèlix Fibla, Deixens, Aràndiga, Ybern, Ribas, Solé i els manobres Brunat, Diaz, Aguado, Cruz, Ortega, Gutiérrez, Obrado, Contreras, Abad, Herrero, Cervera i Rodríguez, entre d' altres. El treball de fusteria va anar a càrrec de Rafel Ferrer Monés, alcalde del Prat el 1947, que em va deixar meravellat quan el vaig veure caminar en equilibri per les encavellades de la coberta a set metres d' alçada i sense xarxa protectora. Amb en Rafel Ferrer hi treballaven el seu fill Josep, l' encarregat Baldomero Penes i l' aprenent Joan Pascual. També varen participar en les feines el manyà Josep Lladós i l' encofrador Jesús Huecas. La instal.lació de l' aigua va anar a càrrec dels germans Ramón i Valentí Vila Baiges i la de la llum dels seus parents Josep Mª Baiges i Manel Baiges.

Quan estàvem més apurats, l'avi Feu ens va presentar una persona que podia invertir diners en qualitat de soci. Es deia Antoni Figueras, procedia de Montblanc i pensava instal.lar-se al Prat i muntar algun negoci. El Sr. Figueras tenia un caràcter alegre i optimista. Tot i això, va considerar l' oferiment i s' ho va pensar bé. Ell havia viatjat bastant i estava al corrent de les proves que diferents països avançats havien realitzat sobre la televisió abans de la segona guerra mundial. Va arribar a la conclusió que no veia clar el futur del cine doncs podien aparèixer altres tipus de diversions o entreteniments que posessin en perill aquesta indústria. En canvi, el negoci del vi, que ell coneixia molt bé, no corria aquest perill, ja que difícilment la gent deixaria de beure vi. Va instal.lar la bodega Vinos Porté al carrer de Ferran Puig.

Dos mesos abans de la inauguració, el meu pare va començar a visitar les distribuidores de pel.lícules firmant contractes a fi de disposar de material per poder obrir el cine amb una bona programació. Es va trobar, com era previsible, que les marques més importants (Metro, Fox, Warner, Universal, Radio), treballaven

Pepito Vilella, taquiller i, temps després, empresari de cinema

Francesc Padrosa, mentor musical, i Tomàs Beneit, porter del Monmari

amb el Centre Artesà i havien de respectar el seu client, però podien esbrinar si als de l' Artesà els interessava continuar contractant. Quan els de l' Artesà van assabentar-se que en Marimón havia visitat les seves cases no van trigar ni dos dies en personar-se per defensar el seus drets. Tres membres destacats per la junta van anar a la Warner i a la resta de marques, firmant contractes sense discutir els preus i bloquejant així totalment el nostre accés a la millor producció del mercat cinematogràfic. Ens quedaven les distribuidores nacionals, molt inferiors però abundants: Floralva, Edici, Balet y Blay, Filmófono, Cepicsa, Rey Soria, Pelimex, Arajol, Helios, Procines, C.B. films, Rosa films, Hispartis, Huguet, etc. etc. fins a més d' un total de trenta cases de pel.lícules, de les que, sigui dit de passada, actualment ja no en queda cap ni una. La més important de totes, la Mercurio, que portava material Paramount, també la van firmar els del Centre Artesà. Tot i això, en les llistes d' aquestes petites distribuidores, hi havia algunes pel.lícules de la Warner, Universal, United Artists, que les grans productores es veien obligades a vendre per imperatius protectors del govern nacional. O sigui, que hauríem de començar amb un marcat desavantatge davant de la competència.

Les butaques varen ser comprades a la Casa Figueras, que tot just arrencava, i l' equip de projecció era marca Supersond. El primer operador de cabina seria en Pere Batllori, el paleta supersèrie que també era projeccionista. Havia treballat molts anys en el cine Modern i explicava que quan era el temps del cine mut accionava la màquina a maneta, si eren escenes d' acció accelerava i si eren d' amor alentia la marxa i el pianista del local, en Domènec Mata, havia de seguir el seu ritme. Coses de la vida, després d' anys es varen casar una filla del Pere i el fill del Mata. En Batllori ens va dir que quan tornés a obrir el Modern ens deixaria. Era un home fidel i complidor. D' ajudants de cabina varen entrar l' Anton Cartañà, obrer de La Seda i mecànic d'en Feu, i l'Andrés Orcol, tècnic en ràdios acomiadat de La Paperera per antecedents polítics i germà d'un activista àcrata mort a la guerra. L'Anton i L'Andrés eren antitètics, no es toleraven. Una barreja explosiva. A la planta baixa hi havia més alegria i bon humor. El taquiller seria en Pepito Vilella i el porter en Tomas Beneit, dos homes admirables que sabien tractar amb el públic, i d' acomodador vàrem posar en Lázaro Martínez, veí nostre i home formal.

En Pepito Vilella, abans de la inauguració, em va dir:

-No et sembla, Fermín, que caldria comprar una bona selecció de discos pels entreactes? Pensa que a l' Artesà mai s' han preocupat d' això. Si tú vols, et porto a cal Cisquet del Natrus i en Francesc Padrosa, que té una discoteca formidable de música moderna, et pot recomenar els més indicats.

Vaig seguir el consell d' en Pepito i així va ser com vaig entrar en contacte amb la família amb la que es va consolidar una relació que anys a venir acabaria en casori. I així va ser com al Monmari sonarien les orquestres de Glenn Miller, Benny Goodman, Duke Ellington, Xavier Cugat, Nat Gonella, Harry James, Tommy Dorsey, Artie Shaw, Bob Crosby, Percy Faith, Paul Whiteman, Fats Waller, Eddy Duchin, Mantovani, etc. etc.

FERMÍ MARIMON

La plata de crema de Sant Josep

L'Agneta era la minyona de cal senyor Pujol. Era menuda, rodoneta, semblava un argent viu. No parava mai quieta i, atrafegada sempre, servia ara l'un ara l'altre, la família nombrosa del metge.

Com cada any, aquella vigília de sant Josep, seguint la tradició ancestral del poble –i no pas, o no solament, perquè l'endemà fos el sant del cap de casa-, l'Agneta havia fet crema. Aquell any n'havia fet dues plates, una per a ells i una altra per a regalar. Perquè van considerar que tenien un compromís amb una família que els havia fet uns favors i, com era habitual, aquell dia tothom es regalava plates de crema. Era una bona mostra d'agraïment o, simplement, d'amistat sincera.

Només el perfum que se sentia de l'altre cap de la casa, ja feia venir ganes de menjar-se-la sense haver d'esperar la diada i el dinar. Perquè, a ben segur, algun amic o parent els en regalaria una de semblant!... Però no. La tradició, calia respectar-la, i aquelles plates no s'havien de començar a repartir i assaborir fins al moment de les postres del dia 19 de març, l'una a la seva taula i l'altra a la taula dels bons amics.

-Agneta-, deia i repetia l'un, -si és tan bona com sembla pel perfum que desprèn i pel color que li has sabut donar, hi cantaran els àngels.

-Segur que demà, després de tastar-la i d'escurar-ne la plata i de llepar-nos-en els dits, segur que t'haurem de felicitar, però la felicitació ja te la donem ara per l'aroma i la bellesa-, continuava un altre.

-Jo no sé com s'ho fa aquesta Agneta per fer les coses tan boniques i ben fetes!-, comentava el tercer

I així, l'un darrera l'altre, van beneir aquell fruit saborós de la cuinera, i la van coronar com a reina de la gastronomia.

Quan tota la família va haver mirat, remirat i admirat les plates, l'Agneta, que temia que algú no hi clavés una ditada barroera, les va tornar a agafar i va avisar:

-Perquè demà no s'hagin fet fonedisses, les posaré a l'ampit de la finestra del pati, ben protegides amb la mosquitera. Així els gats no les podran tocar... Ah! I que cap d'aquests bordegassos-, i assenyalà amb l'índex de la mà dreta els tres fills de la casa-, que cap d'aquests bordegassos ni ningú de la família no gosi tocar-les, perquè, si algú ho fes, demà hauríeu d'anar a dinar al cafè del Pont, perquè jo, jo no cuinaria!

I l'endemà, de bon matí, l'Agneta, després de rentar-se i vestir-se d'una revolada –era sempre la primera de llevar-se-, va baixar a corre-cuita per veure si les plates i la crema encara estaven sanes i estàlvies. Obrí la finestra i...sí, encara eren allí, tal i com les hi havia deixades el dia abans. Va fer una respiració profunda de satisfacció. Ara ja podia estar tranquil·la que ja no passaria res de dolent.

Després de llevar-se i de les felicitacions de rigor, el doctor Pujol va esmorzar amb tota la família. Tot just feia un moment que havien acabat d'esmorzar –aquell dia ho havien fet una mica tard-, algú va trucar a la porta. L'Agneta va anar a obrir. Des del menjador van sentir:

-Bon dia, i felicitats a l'amo. De part de tots nosaltres, us portem...-. Era un pacient del doctor, que els duia una plata, tapada amb un embolcall de paper decorat artísticament. Li van dir que passés, però el foraster, excusant-se va dir que només un momentet, que no volia molestar i, això sí, felicitar el doctor i donar-li les gràcies de tot el que havia fet per ell.

Fins a l'hora de dinar, aquella escena –de la crema i la felicitació- es va repetir tres vegades més. I això sense comptar les felicitacions sense crema , que es van repetir una pila de vegades. Ja se sabia: com cada any.

El problema era sempre el mateix. Què havien de fer-ne, de tantes plates de crema? El destí d'una de les seves ja l'havien decidit. I van demanar al fill gran que la dugués als amics.

-Ves, queda bé, eh? No deixis anar cap estirabot dels teus, i felicita l'avi, que també es diu Josep.

Aquella família, després d'agrair el detall i acomiadar amablement el missatger, es va trobar amb el mateix problema. Què havien de fer-ne d'aquella plata, si ells ja n'havien fet i, comptant-hi aquella, els n'havien regalat set més. Algú va dir:

-Això rai! Jo ho resoldria fàcilment. La podem regalar a l'oncle Jaumet, que els agrada molt.

I així ho van fer. Però els de ca l'oncle Jaumet, després d'agrair el regal als parents, i pels mateixos motius que aquests, van decidir regalar aquella plata al farmacèutic, molt bon amic i servicial sempre.

I el farmacèutic, desfent-se en paraules amabilíssimes, els donà mil gràcies per aquella finesa tan delicada i que, certament, no s'esperava. I repetint dues o tres vegades els milers de gràcies, ja pensava què en faria.

-Pobres de nosaltres, si amb la que fa la dona i les quatre que ens han regalat ja en tenim prou i massa per agafar un empatx. Mira-, digué a la filla, vés i la regales a la Tuietes, pobra dona, que amb la pensió tan minsa que té de viduïtat, això la farà feliç.

I la pobra vídua, pobra sí, però que aquell dia cinc ànimes compassives li havien regalat cinc plates de crema, va haver de desprendre-se'n de més d'una, i aquella, que era la darrera, la va donar al forner, en agraïment a tots els favors, sobretot el de fiar-li repetidament el pa de cada dia... Bon home, sí, s'ho mereixia. I li va oferir aquella plata tan olorosa

I el forner, i el ferrer, i l'amic del ferrer, i el cosí de l'amic del ferrer, i... Aquella crema excel·lent que havia eixit de les mans de l'Agneta va anar fent via per tot el poble.

La família del doctor Pujol, mentrestant, després d'un matí molt concorregut, van posar-se a dinar. Aquell dia, sense adonar-se'n, tots menjaven de pressa, com si desitgessin arribar aviat a les postres i poder paladejar aquella obra d'art que havia eixit de les mans de l'Agneta, la crema millor de tot el Prat, com pensava tota la família. Quan estaven al segon plat, van trucar a la porta. Qui podia ser, en aquella hora? Si tothom devia estar dinant! L'Agneta va anar a obrir. Se sentí una veu forastera: "Que el dispensessin si venia a aquella hora, però els pares m'han encomanat que els dugués aquesta plata... que ha fet la iaia, que la sap fer molt bona..." Després de les paraules de felicitació al senyor doctor i les disculpes i el comiat subsegüent, se sentí tancar la porta i, uns segons més tard, l'Agneta entrava al menjador amb un aire triomfal i la cara riallera, mostrant a tothom una plata de crema més. Però no, no era una plata més, no. Allò era la millor plata que es podien haver imaginat. Era la millor, com havia assegurat el missatger, però de seguida tota la família es va adonar que, per a ells, també seria la millor: era la mateixa plata que havien regalat ells a l'amic dels favors. La mateixa plata que havia fet el dia abans l'Agneta i que havia rebut totes les lloances de tota la família.

Tots van beneir la plata i el seu destí, que l'havia feta tornar a casa. Van decidir de quedar-se-la i no fer-la viatjar més.

Qui va agrair més aquella decisió va ser l'Agneta. Allò li confirmava que totes les felicitacions que havia rebut abans eren sinceres.

Per cert, que actualment s'ha posat de moda anomenar aquestes postres amb el nom de "crema catalana" La influència de la subcultura turistificada no para de fer estralls i de provincialitzar-nos. És com si els francesos, ara, volguessin promocionar un "foie-gras français", o els italians uns "spaghetti italiani". No ho trobaríeu ridícul, vergonyant i inútil? La crema, a Catalunya serà sempre "crema", i si li volguéssim afegir –que no cal- un epítet, si qui l'anomenés no tingués prejudicis antireligiosos podria anomenar-la "crema de sant Josep", com també se li deia abans.

Apa, noi, 'ite, missa est', que traduït al vulgar romànic deu voler dir, més o menys 's'ha acabat el bròquil'.

JORDI MONERS

Patrigrama nº 51, *per Puigmalet*

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc

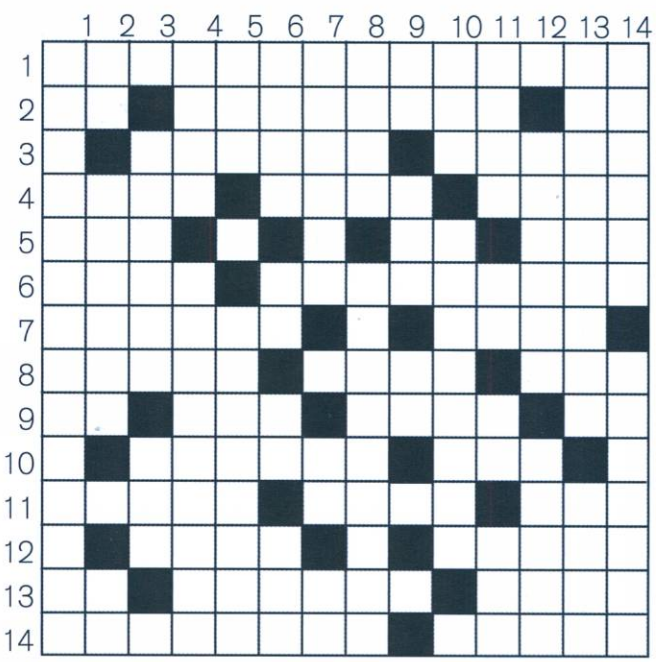

Horitzontals: 1. Sotmès a una sessió de divan freudià. – 2. Nota musical femenina. Extremistes. Liti. – 3. Alfa. *Nom de pila de poeta català en una escola pratenca*. Copia un dibuix. – 4. Fem niu. El poeta pastisser de Barcelona. Navalla d'afaitar. – 5. Exonera consonànticament. Cruïlla. L'origen de tot. Plantígrad dur de rosegar. Unió Navarresa d'Estilites. – 6. Capgirat, diposita el vot. *Efectes col·laterals i certament emprenyadors del pas de l'AVE pel Prat*. – 7. Petit objecte circular, metàl·lic i més o menys valuós. El primer. Ben lligat. – 8. Es dirigirà a Iran. Ou tocat del bolet. Palíndrom petit. – 9. Les fronteres de Navarcles (Bages). Du. Aïllada. Res. – 10. Iode. *Peixet dèltic fart de tot en general*. El polímer dels gens. El matí del dia. – 11. Bo, bonic i barat. Nidificar. ... khan, un musulmà que tallava el bacallà. – 12. Urani. Floto entre alzines. Oxigen. Donar sedants. – 13. A mi. Muny eixa herba per treure'n el fruit. Rosegador noruec. – 14. *Habitants del Sàhara Occidental que tenen una Associació d'Amics al Prat*. Curt de gambals.

Verticals: 1. Peça de fusta que s'usa per a planxar mànigues i cuixots. – 2. Saludable. Dit d'un llibre amb els plecs sense tallar. Al mig del mar. La meva extremitat. – 3. Un romà. Sant patró dels traductors, al cim de Montserrat. Fòrum Navarrès per la Silvicultura. Una de muda. – 4. *Centre de Recuperació d'Animals Marins, ubicat prop de l'aeroport. Primer cognom del poeta català amb barretina en una escola pratenca*. – 5. Capgirat, mig caòtic. Incògnita. Cobriria d'una fina capa d'or. – 6. *Empresa responsable de les obres i desgavells de l'AVE*. Tema vocàlic. Antiga nota musical. Organització Xiïta d'Ufòlegs. – 7. Persones dibuixades, també cremades a les falles. Al fons del mar. Article personal masculí. I tant. – 8. Comença l'activitat però la deixa a mitges. Punts a tractar. – 9. Lantani. Espectacle, en teoria divertit. Àtom positiu o negatiu. Acaba com comença. Comença com acaba. – 10. Institut Luxemburguès de Cuniculicultors. *Porcs salvatges que ja arriben al delta*. El final de tot. – 11. Emperador rus. Ruteni. Anno Domini. Qui no vulgui pols que no hi vagi. – 12. Zero a l'esquerra. Làudanum, extret de l'opi. Habitualment, el 25 de desembre. – 13. *Garrovillas de ..., agermanats al Prat. Pactar con el ..., la pel·li del Joan Marimon*. – 14. Barrets papals o corones de núvies, estrambòtics tots. Et traslladaràs per l'aigua.

Solucions al Patigrama núm. 51:

Horitzontals: 1. PSICOANALITZAT. - 2. LA. RADICALS. LL. - 3. A. JACINT. CALCA. - 4. NIEM. FOIX. RAOR. - 5. XNR. X. T. OS. UNE. - 6. ATOV. ESQUERDES. - 7. MONEDA. U. NUAT. - 8. ANIRA. REIG. NAN. - 9. NS. DUU. SOLA. RA. - 10. I. FARTET. ADN. D. - 11. GANGA. NIAR. AGA. - 12. U. SURO. O. SEDAR. - 13. EM. EIXONA. RATA. - 14. SAHRAUIS. TALOS.

Verticals: 1. PLANXAMANIGUES. - 2. SA. INTONS. A. MA. - 3. I. JERONI. FNS. H. - 4. CRAM. VERDAGUER. - 5. OAC. X. DAURARIA. - 6. ADIF. EA. UT. OXU. - 7. NINOTS. R. EN. OI. - 8. ACTT. QUESTIONS. 9. LA. XOU. IO. A. A. - 10. ILC. SENGLARS. T. - 11. TSAR. RU. AD. ERA. - 12. Z. LAUDAN. NADAL. - 13. ALCONETAR. GATO. -14. TARES. NEDARAS.

QUÈ FAN AL CAPRI

El món de Tim Burton, de nou a la pantalla

Johnny Deep encarna a Sweeney Todd, un hombre enviado injustamente a prisión que jura venganza no sólo por tan cruel castigo, sino por las devastadoras consecuencias sufridas por su mujer y su hija. Cuando Sweeney Tod vuelve a reabrir su barbería, se convierte en el "Barbero Diabólico de la Calle Fleet" que afeita "las cabellas de caballeros de los que nunca se volverá a saber". Como coprotagonista, Helena Bonham Carter interpreta a Mrs Lovett, quin prepara su diabólicos pasteles de carne y se convierte en su amante y complice; Alan Rickman es el malvado juez Turpin que mando injustamente a Sweeney a prisión.

Programació abril 2008

"Sweeney Todd, el barbero diabólico de la calle Fleet", "Las crónicas de Spiderwick", "Iron Man", "Seda", "Las Hermanas Bolena". Per confirmar programes i horaris truqueu al telèfon 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Severina Monfort, Gonzalo Gómez Gutiérrez, Montserrat Zabaleta Muela, Miquel Olivares Corpas, Antonia Piñol Fernández, Conxita Badia Rosell, Mariano Vinaixa Sanz, Esteban Torres Enrich, Josep Colominas Ginabreda, Jaume Ribas Vallés.

Les entrades es podran recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'oficina: dimarts i dijous de 8 a 14 h.

Fútbol · Primera Catalana

El Prat ya no sabe ganar

MANOLO GOL / Muy flojo balance del conjunto pratense en el último mes, pues solo ha conseguido dos puntos en los cuatro partidos jugados, y ambos en sendos empates en su campo, pues fuera ha cosechado dos derrotas. La situación empieza a preocupar, pues el equipo no encuentra la formula de perforar la portería contraria y sin goles es imposible que lleguen los triunfos.

Derrota con el colista. Morell 1, Prat 0

El Prat cayó en campo del colista, Morell, gracias a un penalti en los primeros minutos de partido. El dominio fue de los pratenses, pero las ocasiones de gol que crearon fueron abortadas por el joven guardameta tarraconense, Vila, que debutaba en ese partido. El equipo fue este: Toni, Iván (Mendoza 75'), Raúl, Murillo, Comas, Lara (Juan Pedro 59'), Palet, Ezquerra, Ochoa (Jaime 62'), Rulo y Rubio.

Jaime salvó un punto. Prat 1, Guixols, 1

La visita del Guixols al Sagnier se saldó con un empate que supo a gloria, pues el gol del Prat llegó en el minuto 94 y gracias a un lanzamiento de falta de Jaime cuando el público ya desfilaba de sus localidades. El partido no fue muy bueno, especialmente en la primera parte en la que al Prat le costó llegar al área rival. Tras el descanso el meta visitante se convirtió de nuevo en la figura y para colmo de males el Guixols se avanzó en el marcador. La insistencia pratense tuvo su fruto en la última jugada del partido, una falta al borde del área que transformó Jaime junto al palo. La alineación fue esta: Toni, Iván, Raúl, Murillo, Comas, Ernest, Palet, Ezquerra, Rulo (Juan Pedro 80'), Lara (Jaco 70') y Rubio (Mendoza 87').

Nueva derrota a domicilio. Benavent 2, Prat 0

Un nuevo tropiezo, y ya son cinco partidos sin ganar de un equipo que empieza a ver peligrar el ascenso a Tercera. El Benavent se avanzó en el marcador en el tramo final de la primera parte y logró el segundo gol nada más comenzar la segunda. El Prat lo intentó, pero se estrelló una y otra vez con el meta local Joel, que una vez más (ya van cuatro) fue el mejor jugador del partido. Al final fue expulsado Juan Pedro, que había entrado en juego en la segunda parte del partido. El equipo fue: Toni, Iván, Raúl, Murillo (Lara 65'), Comas, Ernest (Juan Pedro 52'), Palet, Ezquerra, Jaime, Rulo y Rubio (Mendoza 52').

Gafado de cara al gol. Prat 0, Palafrugell 0

Dos nuevos puntos volaron del Sagnier tras la visita del Palafrugell, un equipo que se salió con la suya de llevarse algo positivo. El Prat llevó la iniciativa en todo momento y en diversas fases embotelló a su rival creando varias ocasiones para haberse quedado con los tres puntos, pero unas veces el meta visitante, otras la mala puntería de los blanquillos y por último la mala vista del colegiado, que no vio un penalti por manos claras, evitaron que se inaugurara el marcador. Jugaron: Planagumá, Iván, Raúl, Murillo, Comas, Lara (Rubio 66'), Palet, Ezquerra (Ernest 35'), Jaco (Jaime 51'), Rulo y Mendoza. •

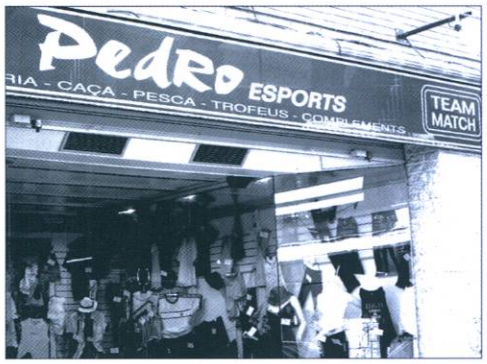

Moda esportiva

- Futbol
- Neu
- F. Sala
- Bàsquet
- Caça
- Pesca
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports

TEAM MATCH

Pedro ESPORTS

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Fútbol · 2a. Regional

El Juventud Prat sentencia el campeonato

L. ILLO / Golpe de efecto y casi definitivo el que ha dado en este último mes el equipo de Rafa García. Una "juve" que ve como el ascenso a Primera Territorial está un poco mas cerca. Después del asalto al feudo del segundo clasificado, Cervelló, los ocho puntos que les separan se presentan prácticamente insalvables en los doce partidos restantes. El partido ante el aspirante y que podía dejar a los de Cervelló a tan solo dos puntos de los pratenses se definió como el partido del año. Una victoria de los juventinos marcaría el devenir del campeonato. Partido muy disputado que se decidió por las ganas, intensidad y el buen hacer de un equipo muy motivado pero en especial por la actuación de un joven delantero llamado "Trigo". Partido que sirvió para la consagración del joven jugador el cual fue un autentico incordió para la defensa local. Calidad, desborde y gol son los tres adjetivos que se identifican con esta promesa pratense. Los de Cervelló comenzaron golpeando primero en una contra llevada a la perfección y en el que la defensa pratense tuvo que hacer algo más. Diez más tarde fue tras un disparo de Lay, que golpeó en la

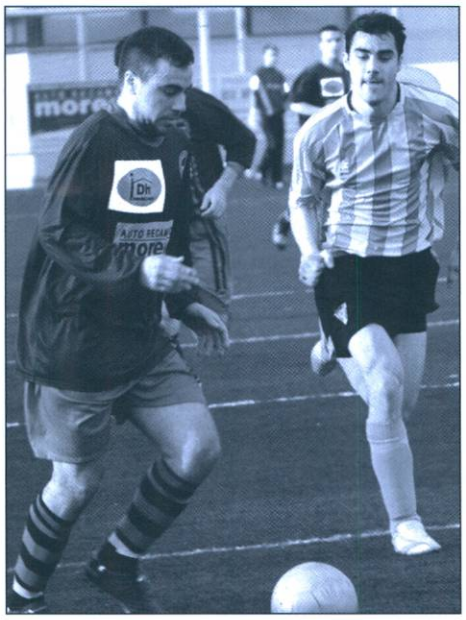

espalda de un jugador local, el encargado de igualar el encuentro. Ya en la segunda mitad Oscar Gómez se reencontraba con el gol a los cinco de la reanudación. Gol que sirvió para dar alas a los nuestros. Unas alas que se vieron cortadas tras la ingenua y absurda expulsión que provocó Pelegrí. Con diez los locales comenzaron el asedio a la meta de Cucu y en un centro desde la banda llegaría el empate. Cuando todo estaba en contra y más difícil estaba la situación Trigo dinamitó el partido y marcó un gol que bien puede valer un campeonato. Con 2-3 y tras una gran parada de Cucu en el minuto final, se llegaría al final del partido. El Juventud Prat salía entre aplausos y con media Liga en el bolsillo. Una semana más tarde y con la tranquilidad de equipo campeón, el último clasificado se llevó una manita del Estruch. Alberto Negro, Oscar Gómez, Edu y dos de Trigo (uno de ellos el mejor gol que se recuerda en muchos años), sentenciaron a un fácil rival.

La visita al campo del 5º clasificado fue de lo más fructífera. Un Molins de Rei que vió como los pratenses pasaban por encima de ellos como un rodillo y nada pudieron hacer ante el vendaval juventino. Una vez más, y ya van dos en la temporada, el jugador clave fue Nacho. El jugador valenciano demostró una vez más su buen hacer y dinamitó la portería rival por cuatro veces. Al final el 1-5, último gol de Didac, fue un resultado que pudo ser aún más abultado. •

Fútbol Base · Preferent

Emoció per dalt i per sota

SERGI FALCÓ / El futbol base pratenc viurà dos mesos d'infart. Uns, els juvenils de l'Escola i els cadets de l'AE Prat, ens faran patir per lliurar-se del descens. Els altres, els juvenils de l'AE Prat, lluitaran per pujar a Nacional. Queden només vuit jornades de lliga -24 punts- i encara tot és possible.

Qui millor col·locat està és el Juvenil A del Prat. Els homes de Lluís Albesa continuen imparables cap a Nacional i s'han consolidat al segon lloc de la taula al grup 2 de la preferent, amb 42 punts en 22 jornades. Ja els separen 7 punts del primer rival directe, el Mollet. Els pratencs van patir un sotrac de dues derrotes consecutives davant la Gramenet B i el Rubí, però després han encadenat tres victòries, una d'elles davant un dur adversari com és la Damm C. Cal destacar també el seu notable registre defensiu: només 22 gols encaixats en altres tantes jornades.

Patirem!

El panorama no és gaire esperançador per a l'Escola de Futbol Prat Blaugrana. Els potablava, tot i guanyar tres dels darrers sis partits, empatar-ne un i perdre'n dos, segueixen en la zona perillosa del grup 1 de Preferent. Han sumat deu dels catorze

El cadet de l'AE Prat farà patir a l'afició fins les últimes jornades de lliga

punts que porten en una bona ratxa i encara no és tard per a la reacció, però cal remuntar un desavantatge de 6 punts amb el rival immediatament superior a la taula, el Roda de Barà, i a 11 de la salvació.

Tampoc ho té gens fàcil l'equip cadet A de l'AE Prat. Els de Divisió d'honor han millorat en el joc i s'han acostumat a patir, però la sort no els acompanya. Ara són també penúltims amb 14 punts, a 10 de la salvació. Compten els darrers quatre partits per derrotes –algunes poc justes-, però encara hi ha 24 punts per disputar i l'equip que està en la millor categoria del futbol base pratenc se n'aferrarà com pugui. •

Fútbol

AE Traus, el caràcter dels modestos

MÍRIAM ROURES / Tot just en el mes de març farà set anys que l'Associació Esportiva Traus es va fundar arran d'una unió entre diferents pares de nens que jugaven a futbol en altres entitats del Prat amb la voluntat de construir un lloc comú a tots ells. Són set anys de dedicació a aquest esport i de dedicació a la formació (tan esportiva com educacional). Durant aquests set anys de vida, l'Associació ha hagut de superar moments delicats propis de qualsevol club amateur en els seus inicis, ha hagut de fer una travessia pel desert, que de mica en mica es va acabant. Lluitar i competir amb clubs de gran tradició a la ciutat com és el cas de l'AE Prat o l'Escola Prat Blaugrana que disposen d'un gran número de sol·licituds per entrar-hi a formar part és complicat. Són considerat fundadors del futbol base al Prat. Ara, amb les millores que es van fent al barri de Sant Cosme, al de La Granja, les noves vivendes que es construeixen als voltants del camp de futbol del Julio Méndez, aquesta travessia va arribant al final. Sobretot, també, amb la implantació de la gespa artificial al terreny de joc. Són esdeveniments que ajudant i beneficien a l'entitat.

El gran handicap amb el que ha de lluitar l'associació, sens dubte, és la situació de les seves instal·lacions. A diferència de l'Unificación Prat que tots els seus membres viuen i fan vida al barri de Sant Cosme, l'AE Traus competeix amb la llunyania de la seva seu respecta el nucli de la ciutat. Per al club és un problema la distància entre el camp de futbol del Julio Méndez i el centre del Prat, sobretot per què tracten amb nens i aquest fet ha frenat en molts casos l'adquisició de nous membres al club.

Per tant, es tracta d'un club modest que ha de lluitar davant tots els elements per poder subsistir, però que mica en mica va sortint endavant. I en la vessant esportiva no ha estat menys, després dels primers temps de l'entitat on era difícil veure resultats positius, ara es comencen a recollir. L'equip juvenil que participa a la segona divisió esta situat a la meitat d'una taula que domina amb solidesa el Viladecans. Un conjunt, el juvenil, que esta donant alegries als seguidors amb victòries tant importants com l' aconseguida el passat mes febrer davant l'AE Prat a la gespa del Julio Méndez per 3 gols a 2. Una situació semblant viu l'equip cadet que disputa el campionat de lliga de segona divisió, fent una temporada irregular com indiquen els resultats, de les últimes quatre jornades disputades han aconseguit dues derrotes i dues victòries.

El Traus AE es distingeix de la gran majoria dels equips de futbol pels seus colors (el groc i el negre). I, de fet, aquesta era una de les raons per escollir els colors, la distinció amb la resta de clubs, la voluntat de ser diferents. Però també gràcies a la mascota del club, una pantera negra, que per a ells simbolitza els valors que representen a l'entitat, la fortalesa i el poder de superació davant els problemes. •

Fútbol

El RCD Espanyol va presentar el projecte del Nou Estadi Cornellà-El Prat

TONI ESPIGARES / Els dirigents del RCD Espanyol van presentar el nou estadi Cornellà-El Prat als empresaris pratencs en un acte que es va fer a la sala d'actes del Centre de Promoció Econòmica de El Prat el passat 26 de febrer amb la presència per part del RCD Espanyol dels directius Pedro Tomàs i Josep Lluis Perelló i pel consistori pratenc, els regidors, Sergi Alegre i Juan Pedro Pérez.

La nova instal·lació tindrà una capacitat per 40000 persones i ja ha estat catalogat per la UEFA com un estadi quatre estrelles. El camp de futbol ocupa, mes o menys, un 40 per cent de terreny pratenc, la resta es de Cornella. El estadi serà una instal·lació multifuncional de utilització el 365 dies de l'any amb zones d'oci i restauració.

Els dirigents pericos, en tot moment molt agraïts per la benvinguda que tant El Prat com Cornellà les havia donat des del primer moment del projecte, van fer la presentació del RCDE Business Club a tots els assistents. Els mandataris blanc-i-blaus van explicar que l'objectiu d'aquesta zona es la d'un punt d'unió entre el món de l'esport i l'empresarial; un punt de trobada entre empreses que permetrà enfortir relacions, ampliar la base de clients, celebrar convencions, esmorzars, dinars i actes d'empresa dintre d'un marc excepcional. El RCDE Business Club està formada per tres zones: la President Club situada al costat de la llotja d'honor. La Executive Club, formada per 36 llotges amb capacitat per 12 persones situades entre la grada baixa i alta. Finalment la Corporate Club amb una capacitat de 1200 localitats distribuïdes en tres zones, lateral, gol nord i gol sud. Les tres zones amb accessos exclusius, pàrquing, càtering, zona VIP, butaques confortables, etc... •

Kárate

Tres pratencs, campions de Catalunya

DAVID HERNÁNDEZ / Aquest passat 2 de març es van disputar a Cardedeu el Campionat de Catalunya de Karate cadet i sènior, amb la participació de quatre competidors pratencs, que van aconseguir un gran èxit. Ana Patricia Jurado, Raman Deep i Pedro Lendínez, del Gimnàs Nippon Prat, van quedat campions de Catalunya de Karate en la categoria Cadet i sèniors, respectivament. La propera cita serà als Campionats de Karate dels Jocs Escolars del Baix Llobregat a on estaran presents més de cinquanta nens i nenes del Prat. •

Bàsquet · Lliga LEB Argent

El CB Prat surt de la zona de descens

IMANOL CRESPO - SERGI FALCÓ / Per primer cop a la temporada, el Club Bàsquet Prat Joventut no ocupa places de descens. Els pratencs ja no tan sols milloren en el joc, sinó que ara arriben les victòries. Dos triomfs consecutius davant rivals directes han permès al conjunt de Josep Mª Raventós sortir de la zona perillosa de la taula. De tota manera, els pratencs no poden badar si no volen caure de nou al pou de la classificació, on el marge de victòries entre uns equips i altres és molt ajustat. Cal començar a tenir en compte l'average –contra el Palencia no es va poder salvar- de cara a la recta final de temporada. El CB Prat, a més, sembla decidit a fer-nos patir: tres partits dels cinc darrers han acabat en pròrroga. Els propers partits seran decisius per a les aspiracions dels potablava, entre els quals es troba el Costa Urbana Playas de Santa Pola, que actualment és el penúltim classificat.

Els pratencs s'apropen a la zona tranquil·la i s'han abonat a les pròrrogues: 3 en 5 partits

Pallissa vergonyosa. Deportes Blanes HB Hoteles Almería 98 – CB Prat Joventut 64

No era el dia dels de Raventós, que cercaven a Almería una victòria que els fes oblidar les darreres dues derrotes consecutives. De fet, al primer quart l'equip va ser dins de l'encontre i va acabar amb un parcial favorable de 19 a 21.

Al segon quart, de seguida es va veure que el bon joc era un miratge, i l'Almeria, amb un Jesús Castro brillant, es col·locava set punts amunt. I al tercer quart arribava el desastre. La pitjor davallada als inferns dels de Raventós des que va començar la temporada, i és que el parcial del tercer quart va reflectir un 28 a 7 decebedor. Finalment, un Prat horrorós perdia de 34 punts a la pista andalusa. Pels pratencs, només es salvava el de sempre, un molt professional David Martínez, líder de l'equip en punts -12-, rebots -5-, assistències -2- i pilotes robades -2-.

El CB Prat guanya la primera final. CB Prat Joventut 81 - Alimentos de Palencia 74

El CB Prat va aconseguir una importantíssima victòria davant un rival directe com és l'Alimentos de Palencia. Tot i no guanyar l'average, l'equip de Josep Maria Raventós dóna un pas de gegant en la lluita per la permanència. L'equip va començar el partit molt concentrat amb un Chus Benito esplèndid en atac i un Rudy Williams molt efectiu en defensa -fins a cinc rebots va agafar-. Tot plegat va fer que s'arribés amb un avantatge de 22 a 15 al final del primer període. Les distàncies es retallarien notablement en el segon. L'equip visitant, el Palencia, va encistellar fins a cinc triples amb un 100% d'efectivitat. No van fallar ni un i es van posar a només un punt de diferència en el marcador. El nerviosisme arribava al Joan Busquets.

I més, quan en la represa el Palencia es posava pel davant en el marcador amb un parcial de 0 a 5. El CB Prat va sortir adormit i no era capaç d'aturar el grec Manolopouos. Va ser, aleshores, quan van aparèixer Joan Jordi Vall-Llobera, el petit Cristian Oliva -el millor d'aquest període amb 7 punts- i Chus Benito de nou. Entre els tres s'ho van fer tot i van deixar un avantatge de 9 punts a favor del Prat al final del tercer quart.

Gesta, pròrroga i a escapar del pou. Qalat Cajasol 70 - CB Prat Joventut 71

Els afeccionats al bàsquet van poder gaudir d'un espectacle trepidant a Andalusia, on es tornava a desplaçar el CB Prat. Els dos primers quarts de partit feien pensar en el pitjor per als pratencs, que veien com tenien un marcador considerablement advers, de 31 a 19. L'africà Diouf feia tremolar homes alts del Prat mentre Fulgencio i Kaunisto eren dos martells per a la cistella defensada pels pratencs, i la reacció es limitava a un parell de jugades de David 'El-de-sempre' Martínez.

A la segona part va arribar la reacció. Apel·lant a la heroica, els visitants van aconseguir retallar un desavantatge de 14 punts en el barrer quart, amb un parcial de 6 a 20, i van forçar la pròrroga, gràcies a l'inestimable paper de Martínez i d'un ressorgit Cristian Oliva. També va ser important Carlos Martin, en la seva millor actuació defensiva amb el conjunt de Raventós, amb la que anul•laria a un home bàsic pels sevillans com és Diouf. A la pròrroga, ball de triples. Començava el Prat amb el marcador favorable, canviaria els torns per un instant el Qalat amb dos llançaments de tres, però el partit l'acabaria decidint una cistella de David Martínez que establia el 10 a 11 en la pròrroga i el 70 a 71 en el còmput general del partit. Per primer cop a la temporada, el Club Bàsquet Prat Joventut sortia de la zona de descens.

Quina llàstima nois! CB Prat Joventut 86 - CB Tarragona 91

El CB Prat afrontava aquest match, per primera vegada a la temporada, fora de la zona de descens. Cristian Oliva amb un fantàstic triple en els darrers segons de partit va fer que el desenllaç s'hagués d'allargar amb la pròrroga. L'optimisme i l'alegria que es vivia al pavelló no va impedir però, una nova derrota.

El Tarragona no va trigar en posar-se al davant en el marcador. Amb un 12 a 19 deixava clar que no seria fàcil jugar aquest partit. Però, de seguida, va entrar a la pista l'alemany McNaughton -sensacional els quaranta minuts- i, amb la seva aportació, el CB Prat va capgirar el marcador amb un parcial de 8 a 0. Els potablava arribaven al descans cinc per sobre en el marcador, però, a la represa Bravo i Floyd tornaven a posar l'empat al lluminós. Així, fins que faltaven deu segons de partit. Cristian Oliva, el petit de l'equip, el base encarregat aquella tarda de conduir el joc dels pratencs, tot solet es va treure un fantàstic triple que va empatar in extremis el match forçant una nova pròrroga -la tercera ja en cinc partits-. L'eufòria tornava al Joan Busquets, sentiment que es va esvair de seguida al temps addicional. El nerviosisme de l'equip va comportar un parell de pèrdues de pilota, fet que va comportar una nova derrota dels de Josep Mª Raventós.•

Bàsquet

Catalunya Ràdio amb el bàsquet formatiu pratenc

J.A. AGUADO / El passat dimecres 27 de febrer els micròfons de "Catalunya Ràdio" van ser presents a un entrenament de bàsquet formatiu amb nens d' edat mini i pre-mini dels equips de l'AE Bàsquet Pratenc.

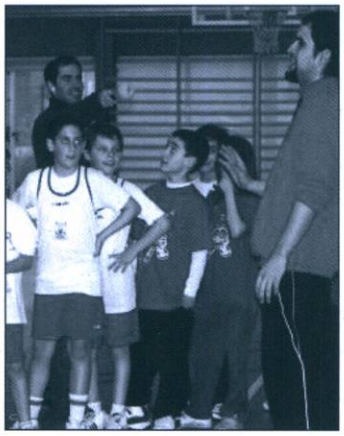

Dintre del programa "Fet a posta" capitanejat pel periodista Adrià Cuatrecases els nens pratencs van jugar, aprendre fonaments, competir i parlar compartint aquesta experiència amb els oients del programa (un va ser-hi present i va participar dels jocs), demostrant una vegada més que el bàsquet formatiu es la base de la piràmide per aconseguir equips superiors de qualitat. El Coordinador Jordi Tomàs va ser qui va explicar com es fa un entrenament de base de manera que sigui divertit pels nens i alhora s'aconsegueixen els objectius marcats per créixer com a jugadors.

Una experiència molt divertida i enriquidora pels nens i per l' AE. Bàsquet Pratenc, un club de bàsquet que intenta amb molta imaginació i una feina molt dura fer-se un lloc dintre del bàsquet català. •

El Bàsquet Pratenc a per totes

J.A.A. / Continua la marxa triomfal dels equips sèniors del AE Bàsquet Pratenc. El sènior "A" masculí a la Territorial ja ocupa la segona posició de la classificació a tan sols una victòria del primer, el Sant Climent. El mes començava a la pista del AE MVP Cervelló on el partit es va resoldre per 55 a 68 pels pratencs. Molt més complicat es presentava a priori el següent encontre contra el tercer el SAMA – Vilanova.Tot i això el resultat va ser d' un clar 40 a 56, demostrant una vegada més perquè l'equip pratenc és la millor defensa de la lliga. La següent jornada es va jugar a la pista Xavier Marcilla per problemes al Julio Méndez. L'AEB Pratenc guanyava per un contundent 80 – 27 als Monjos. Finalment, altre victòria a domicili, en aquesta ocasió al Gelida per 54-83.

Per la seva part l'equip femení també es manté en les posicions notables de la classificació de la categoria A del Campionat de Catalunya. Les pratenques ocupen el tercer lloc a una victòria del segon i a cinc del primer. •

Fútbol · **Debuta Planaguma**

Bernat Planagumá, el portero suplente del Prat tuvo al fin su oportunidad en el partido ante el Palafrugell, que acabó con empate a cero. De este modo el portero Toni se perdió sus primeros minutos de la temporada y ahora ya solo queda el defensa Comas como el único jugador del equipo que lo ha jugado todo.

Ladis sigue goleando

El delantero pratense Ladis Eche, que acaba de cumplir 39 años, sigue marcando goles por los distintos campos de fútbol de la Territorial tarraconense. Ladis, que durante su juventud jugó en distintos equipos de nuestra ciudad se trasladó a la vecina provincia y pese a su edad sigue disfrutando con el fútbol. Ahora en las filas del Borges del Camp (Tercera Territorial, grupo 23) lleva anotados 18 goles en los 20 partidos jugados, siendo el pichichi del equipo y uno de los máximos goleadores del grupo.

El Prat ficha a Tejera

El Prat ha incorporado a su plantilla al defensa Héctor Tejera, un joven de 21 años que proviene del Villarreal "C", equipo que juega en la Tercera División Valenciana.

Quiñonero dimite

Por otra parte el viernes 14 se produjo una Asamblea de Socios Extraordinaria en la que el presidente Luis Quiñonero presentó la dimisión al acabar su mandato. A partir de ahora se formará una Junta Electoral a la espera de que se presente algún candidato a la presidencia. El propio Quiñonero no tiene decidido si se presentará.

Patinaje de velocidad · **Roger Vallverdú destaca en Argentina**

Roger Vallverdú brilló con luz propia en el Torneo Mar del Patín celebrado el pasado mes de febrero formando parte de la selección catalana. El patinador pratense se adjudicó dos medallas de oro; en 500 y 200 metros y la primera posición en la categoría juvenil

Fútbol Sala · **El Casa Alcalá mantiene las esperanzas**

El Casa Alcalá continúa estando en las posiciones de ascenso. Los pratenses ocupan el cuarto lugar del grupo 2º de 1ª Nacional B con 44 puntos, empatados con segundo y tercero, Tárrega y Olimpyc Floresta, respectivamente y a dos del líder, el Sant Andreu de la Barca.

GABINET d'OSTEOPATIA El Prat

Sergio
Lucas Salas
Osteópata
C.O. MROE

Cita Prèvia
Tel. 93 370 76 21
Mòbil. 650 598 494

El útero, la vagina y los ovarios son órganos que tienen mobilidad y de ella depende su buen funcionamiento. Alteraciones menstruales, problemas postparto, molestias durantes las relaciones sexuales, dolor lumbar de origen ginecológico, son tratados con eficacia desde la osteopatia.

sergi_lucas@hotmail.com
Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

El seu racó preferit...

La seva millor companyia...

Amb **Llobrecar** arribarà segur

llobrecar.com

¡No se la juege!

Esta Semana Santa viaje tranquilo.

Antes de iniciar sus vacaciones pase por LLOBRECAR.

Le revisaremos y pondremos a punto todos los elementos vitales de su coche, para que Usted y los suyos viajen de forma segura y confortable.

- **Mecánica, plancha y electricidad**
- **SEAT Express Service®:**
  - Cambio de aceite y filtros
  - Revisión de suspensión y frenos
  - Revisión de iluminación y sistema eléctrico
  - Verificación de niveles
  - Revisión de neumáticos y dirección...

Y, todo ello, con la garantía que ofrecen los recambios y accesorios originales Seat.

- **Recogida y entrega a domicilio**
- **Vehículo de sustitución**
- **Garantía de 2 años en las reparaciones**

Llobrecar. Su Seat del Prat, desde hace 20 años

Y cuando vuelva, pase a vernos.

Le haremos un regalo que le ahorrará mucho dinero.

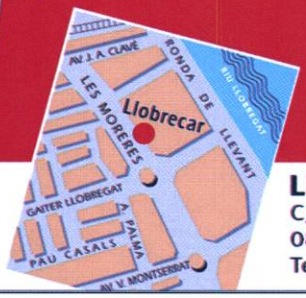

SEAT Service

Llobrecar, S.L.
C/ de les Moreres, 31 (Pol. Ind. Estruch)
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tel. 93 478 11 10 - www.llobrecar.com

Volei · Primera Divisió Catalana

El CV Prat cada cop més a prop dels play offs d'ascens

MÍRIAM ROURES / De mica en mica i partit a partit el CV Prat esta més a prop d'aconseguir la classificació per a les fases d'ascens a Primera Nacional. L'últim mes del voleibol pratenc ha estat immillorable, victòries que han fet pujar posicions a la taula classificatòria.

La ratxa de victòries començava a mitjans del mes de febrer fora de casa. Els nois entrenats per la Gemma Manero van derrotar a domicili a l'Oscar Pastisser Igualada per 1 – 3. Un partit que va estar igualat des de l'inici i on el Prat va saber imposar el seu domini en els moments importants. La següent setmana els pratencs es van desfer amb alguns problemes del CV Cornellà, un rival de la part baixa de la taula, per 3 – 1. Els resultats parcials reflexen el guió del partit, domini dels locals en joc, però igualtat en el marcador. Finalment, amb molt esforç l'enfrontament va caure del costat pratenc. Després d'aquesta victòria, el CV Prat visitava la pista del CV Granollers i allà va aconseguir la dotzena victòria de la temporada. Es van imposar un altre cop per 1 – 3. Un partit més plàcid i tranquil que el de la jornada anterior, però que deixava patent un dels problemes que estava patint l'equip en les darreres jornades, una relaxació excessiva en diferents fases del partit que feia perdre sets. Un fet preocupant, ja que en la jornada següent el Prat rebia a casa un rival molt dur, el Vòlei Calella, el segon classificat i un dels aspirants a lluitar per l'ascens. L'enfrontament va caure del costat pratenc per 3 – 1 en un bon partit dels locals. Aquestes victòries fan que el CV Prat s'apropi a les places que donen dret a tenir un lloc als play offs d'ascens. Ara són els quarts classificats per darrera del CN Sabadell, el Vòlei Calella i el Vall d'Hebron B.

D'altra banda, l'últim mes del vòlei femení pratenc ha estat més positiu que en els darrers mesos. L'equip femení dirigit per l'Albert Roures ha aconseguit les dues primeres victòries del campionat. Primer davant el Grupclima AEB Mataró per un contundent 0 – 3 i la segona contra l'AV Esplais de Castelló d'Empúries pel mateix resultat final, 0 – 3. Entre aquestes victòries, les noies del Prat van patir una nova derrota davant el Cv Monjos a casa per 1 – 3, de la mateixa manera que en la darrera jornada disputada, derrota contra el Sant Esteve de Sesrovires per 0 – 3. Aquestes dues victòries han fet que l'equip s'apropi als conjunts que estan just per sobre en la classificació. Tot i això, continuen sent les cuers de la taula. •

Nit de l'Esport

La Nit arriba a la 22 edició

DELTA / El pròxim 11 d'abril el Estruch tornarà a engalonar-se amb las millors vestidures per viurà una nova festa del esport pratenc amb la celebració de la Nit de l'Esport on es premiaran als millors esportistes del 2007. De la mateixa forma el Periòdic Delta tornarà a atorgar el seu Premi a la millor trajectòria esportiva que enguany serà la 18ena edició. Els millors esportistes nominats d'aquesta edició seran els següents:

-Home major de 16 anys
Javier Ramos Gómez (FC Barcelona); Kepa Caballero Rivera (Club Patí Cobra); Félix Pérez (Club Natació Prat)

-Dona major de 16 anys
Sandra Gómez Lorenzo (Club Patí Cobra); Marta Sánchez Pérez (Club Patí Delta Prat); Tamara Good (CD Taekwondo Fran Martín)

-Home menor de 16 anys
Alejandro Barbero Sandí (Club Escacs Prat); Carlos Martínez Ballesteros (Pratenc AA); Roger Vallverdú Ibernón (Club Patí Cobra Prat)

Dona menor de 16 anys
Diana Vázquez Vallés (CD Taekwondo Fran Martín); Paloma Dorvil Bonfistol (Club Natació Prat); Estela Pellicer Raya (Pratenc AA)

-Home menor de 16 anys en Jocs Escolars
Jonay Rodríguez Mayor (Pratenc AA); Francisco Javier Martín Mateo (CEIP Josep Tarradellas)

-Dona menor de 16 anys en Jocs Escolars
Míriam Sobrero Ruedas (Club Escola Rítmica Prat); Estela Pellicer Raya (Pratenc AA); Raquel Gras Pedrera (Pratenc AA); Equip en Jocs Escolars; Equip aleví d'atletisme (Pratenc AA); Conjunt aleví de Gimnàstica Rítmica (Club Escola Rítmica Prat); Equip masculí en trajectòria; Equip de futbol cadet (AE Prat); Equip de triatló (Club Natació Prat); Equip aleví de marxa atlètica (Pratenc AA)

-Equip femení en trajectòria
Equip infantil "C" mixta de taekwondo (CD Taekwondo Fran Martín); Equip sènior femení de voleibol (Club Voleibol Prat); Equip juvenil de nivell III de Gimnàstica Rítmica (Club Escola Rítmica Prat)

-Entitat esportiva en promoció
Club Natació Prat; AE Bàsquet Pratenc; Club Petanca Prat

-AMPA i/o Centre d'ensenyament en promoció
AMPA Mare de Deu del Carme; AMPA CEIP Josep Tarradellas; AMPA IES Baldiri Guilera

-Tasca Técnica
Asun Martínez Muñoz (Club Escola Rítmica Prat / Associació Gimnàstica Rítmica Ribera Baixa); Sergio Diego Martín (AE Bàsquet Pratenc); Francisco Martín Varela (CD Taekwondo Fran Martín)

-Esportista amb discapacitació física i/o psíquica
José Francisco Romero Seros (Fundació Temps Lleure Rubricatus); Sandra Ramírez (Club Esportiu APMIB-CAT)

Atletisme

Dacil Rodríguez i Estela Pellicer, campions de Catalunya de Pista Coberta

JAUME VILÀ / El cap de setmana del 23 i 24 de febrer es van disputar a Vilafranca del Penedès els Campionats de Catalunya Infantil, Cadet i Juvenil de Pista Coberta, amb la participació de dotze atletes del Pratenc Associació d'Atletisme i un total de cinc medalles (dos d'or, una de plata i dos de bronze). En categoria cadet, Dacil Rodríguez del Pratenc AA va guanyar la medalla d'or en el salt d'alçada amb un salt de 1,55 metres, revalidant d'aquesta manera el títol de Campiona Catalunya de la mateixa prova que l'any passat va assolir com a infantil.

En categoria infantil, Estela Pellicer es va proclamar Campiona de Catalunya en el salt de llargada, amb un nou Rècord de Catalunya Infantil de Pista Coberta (4,92 metres) i Sots-Campiona en els 60 metres llisos, on una altra atleta del Pratenc AA, Cristina Lara, va assolir la medalla de bronze. Cal destacar també, la medalla de bronze del relleu femení de 4x200 del Pratenc AA amb Raquel Gras, Estela Pellicer, Ainoa Villalón i Cristina Lara.

José Luis Valencia Sots-Campió de Catalunya Absolut de llançament de disc

L'atleta del Pratenc AA José Luis Valencia, ha revalidat el Sots-Campionat de Catalunya d'Hivern Absolut de llançament de disc amb una marca de 48,89 metres. En aquest campionat celebrat a Barberà del Vallès el dissabte 8 de març, Juan Antonio Cifuentes, atleta de la categoria júnior, ha estat setè a la mateixa prova de llançament de disc absolut. Aquest jove atleta del Pratenc AA va estat convocat recentment per la selecció espanyola per disputar un encontre internacional de llançaments a Alemanya.•

Boxeo

El Sagnier sigue dando sus frutos

El Sagnier volverá a vivir una nueva velada de boxeo el próximo 4 de abril a partir de las 22 horas. Guzmán "El Bueno" Castillo y "Sugar" Ureña, y los hermanos Gallart, Joan y Jordi estarán los combates estelares de la velada. Guzmán está prácticamente descartado para acudir a los Juegos Olímpicos de Pekín. Cabe destacar la excelente actuación de los chicos del Club Boxeo Prat en los pasados Campeonatos de Catalunya absolutos en donde tanto Guzmán Castillo como Joan Guash, obtuvieron la medalla de oro en el peso medio y superligero, respectivamente, mientras que Antonio Peña se adjudicara la plata en el superligero. En la categoría júnior hubo grandes resultados, pues Cristian "el guapito" Garrido alcanzó la plata en el superligero y lo mismo Adán de Arriba en el peso welter.

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)
Les atiende en la
CLÍNICA IBÉRICA
C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

Sobresaliente actuación potablava en la mejor Maratón de Barcelona

Víctor Estepa

Sonia Giménez

TONI ESPIGARES / Excelente actuación de los fondistas pratenses en la Maratón de Barcelona celebrada el 2 de marzo y que batió el récord de participación. Un total de 7606 corredores llegaron a la meta instalada en la Avenida María Cristina. Por lo que respecta a la participación potablava, destacar la sobresaliente actuación de los triatletas del Club Natació Prat, Carlos Gil y Víctor Estepa, que a pesar de no ser todo unos especialistas en la prueba consiguieron una notable actuación. Gil (2:32:56) y Estepa (2:35:40), triatletas de Cornellá y Vallirana, respectivamente coparon la 11ª y 13 posición de la general y la cuarta y quinta plaza de atletas nacionales, demostrando su buen estado de forma de cara al inicio de la temporada triatleta. El primer pratense en llegar a meta fue el atleta del Pratenc AA, Sergio Enríquez con un tiempo de 2:41:11 en la 32 posición, mientras, que la primera fémina sería Sonia Giménez (3:12:06) la 15ª absoluta y la 2ª catalana en atravesar la meta.•

Oberta la preinscripció

del 25 de març al 4 d'abril

CURS 2008-2009

Educació infantil, primària i secundària

Informació i recepció de sol·licituds:

A l'Ajuntament del Prat de Llobregat

Oficina Municipal d'Escolarització (OME)
Pl. de la Vila, 1
(cita prèvia tel. 93 379 00 50)

Als centres educatius

Per a més informació
Tel. 93 379 00 50
educacio@aj-elprat.cat
www.aj-elprat.cat

Ajuntament del Prat de Llobregat